

U IME NARODA

OSNOVNI SUD U PRIŠTINI

Predmet: PKR 1098/13

Datum: 18. novembar 2015.

Osnovni sud u Prištini, u veću sastavljenom od predsednika sudskog veća Vladimira Mikule i članova veća Anite Krasniqi-Prenaj i Piotra Bojarczuka, uz asistenciju sudskog zapisničara Dee Dedi u krivičnom predmetu protiv:

G.K., muškarac, rođen **xxx** u **xxx**, ime oca **M.**, kosovski Albanac, državljanin Kosova, trenutna adresa selo **xxx**, policajac ID # **xxx**;

S.S., muškarac, rođen **xxx** u **xxx**, Opština Vučitrn, ime oca **I.**, kosovski Albanac, državljanin Kosova, policajac ID # **xxx**;

N.D., muškarac, rođen **xxx** u **xxx**, ime oca **V.**, kosovski Albanac, državljanin Kosova, trenutna adresa **xxx**, **xxx**, policajac ID # **xxx**;

S.A., muškarac, rođen **xxx**, u **xxx**, ime oca **H.**, kosovski Albanac, državljanin Kosova, trenutna adresa **xxx**, **xxx**, policajac ID # **xxx**;

N.Z., muškarac, rođen **xxx** u **xxx**, ime oca **Z.**, kosovski Albanac, državljanin Kosova, trenutna adresa **xxx** br. **xx**, **xxx**, policajac ID # **xxx**;

J.R., muškarac, rođen **xxx**, u **xxx**, **xxx**, ime oca **S.**, kosovski Albanac, državljanin Kosova, trenutna adresa selo **xxx**, Gnjilan, policajac ID # **xxx**;

N.S.H., muškarac, rođen **xxx**, u **xxx**, ime oca **B.**, kosovski Albanac, državljanin Kosova, trenutna adresa **xxx**, policajac ID # **xxx**;

X.H.H., muškarac, rođen **xxx** u **xxx**, **xxx**, ime oca **H.**, kosovski Albanac, državljanin Kosova, trenutna adresa selo **xxx**, Vučitrn, policajac ID # **xxx**;

V.K., muškarac, rođen xxx u xxx, Hrvatska, ime oca L., kosovski Albanac, državljanin Kosova, trenutna adresa xxx, Ulica xxx, xxx, policajac ID # xxx;

Z.S., muškarac, rođen xxx u xxx, ime oca S., kosovski Albanac, državljanin Kosova, trenutna adresa selo xxx, Viti, policajac ID # xxx;

I.R., muškarac, rođen u Gnjilanu, ime oca Demush, kosovski Albanac, državljanin Kosova, trenutna adresa Livoq i Ulet, Gnjilan, policajac ID #6236;

svi koji se terete po optužnici od 11.12.2013. koja je podneta Osnovnom sudu u Prištini za sledeća krivična dela koja su opisana u optužnici:

G.K., S.S., N.D., J.A., N.Z., J.R., N.S.H., X.H.H.,
V.K., Z.S. i I.R.
koji se svi terete za;

TAČKA 1: Zlostavljanje prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198. stav 1. u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Kosova (u daljem tekstu „KZK“), kažnjivo zatvorom do tri (3) godine;

TAČKA 2: Napad, suprotno članu 187. stav 1, u vezi sa članom 31. KZK, kažnjivo zatvorom do tri (3) godine;

TAČKA 3: Napad, suprotno članu 187. stav 2, u vezi sa stavom 1, u vezi sa članom 31. KZK, kažnjivo zatvorom od šest (6) meseci do pet (5) godina;

TAČKA 4: Napad, suprotno članu 187. stav 3, u vezi sa stavom 1, u vezi sa članom 31. KZK, kažnjivo zatvorom od šest (6) meseci do tri (3) godine;

G.K., N.D. i S.A. se terete za:

TAČKA 5: Zlostavljanje prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198, stav 1. u vezi sa članom 31. KZK, kažnjivo zatvorom do tri (3) godine;

S.A. se tereti za:

TAČKA 6: Pretnja, suprotno članu 185. stav 4. u vezi sa stavom 1. KZK, kažnjivo zatvorom od jedne (1) do pet (5) godina;

G. K. se tereti za:

TAČKA 7: Pretnja, suprotno članu 185. stav 4. u vezi sa stavom 1. KZK, kažnjivo zatvorom od jedne (1) do pet (5) godina;

G. K. se tereti za:

TAČKA 8: Napad, suprotno članu 187. stav 1. KZK, kažnjivo zatvorom do tri (3) godine;

G. K. se tereti za:

TAČKA 9: Napad, suprotno članu 187. stav 2, u vezi sa stavom 1. KZK, kažnjivo zatvorom od šest (6) meseci do pet (5) godina;

G. K. se tereti za:

TAČKA 10: Napad, suprotno članu 187. stav 3, u vezi sa stavom 1. KZK, kažnjivo zatvorom od šest (6) meseci do tri (3) godine;

S. S., N. Ž., N. S. H., i X. H. H.

svi se terete za:

TAČKA 11: Zlostavljanje prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198, stav 1, u vezi sa članom 31 KZK, kažnjivo zatvorom do tri (3) godine;

V. K., Ž. S., N. S. H. i X. H. H.

svi se terete za:

TAČKA 12: Zlostavljanje prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198. stav 1. u vezi sa članom 31. KZK, kažnjivo zatvorom do tri (3) godine;

G. K. se tereti za:

TAČKA 13: Zlostavljanje prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198. stav 1. KZK, kažnjivo zatvorom do tri (3) godine;

G.K. se tereti za:

TAČKA 14: Napad, suprotno članu 187. stav 3, u vezi sa stavom 1. KZK, kažnjivo zatvorom od šest (6) meseci do tri (3) godine;

S.S. se tereti za:

TAČKA 15: Zlostavljanje prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198. stav 1. KZK, kažnjivo zatvorom do tri (3) godine;

S.S. se tereti za:

TAČKA 16: Napad, suprotno članu 187, stav 3, u vezi sa stavom 1 KZK, kažnjivo zatvorom od šest (6) meseci do tri (3) godine;

G.K. i N.D., obojica se terete za:

TAČKA 17: Zlostavljanje prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198. stav 1. u vezi sa članom 31. KZK, kažnjivo zatvorom do tri (3) godine;

G.K. i N.D., obojica se terete za:

TAČKA 18: Napad, suprotno članu 187. stav 2, u vezi sa stavom 1, u vezi sa stavom 31. KZK, kažnjivo zatvorom od šest (6) meseci do pet (5) godina; i

G.K. i N.D., obojica se terete za:

TAČKA 19: Napad, suprotno članu 187. stav 3, u vezi sa stavom 1, u vezi sa članom 31. KZK, kažnjivo zatvorom od šest (6) meseci do tri (3) godine;

Nakon održanih ročišta na glavnom pretresu u prisustvu tužioca EULEX-a Danila Ceccarellija, optuženih i njihovih branilaca A.R. za G.K., N.S.H.1. za S.S., B.M.2. za N.D., R.D. za S.A., G.A. za N.Z., N.S. za J.R., X.H.M. za X.H.H., T.Z.H. za V.K., M.S.E. za Z.S., A.K. za I.R., F.B. za N.S.H.

sledećih dana:

8. i 17. jula 2014;
10, 11, 24. i 25. septembra 2014;
8, 9, 22, 23. i 24. oktobra 2014;
19. novembra 2014;
3, 9, 10, 11. i 16. decembra 2014;
15, 27, 28. i 29. januara 2015;
3, 4. i 5. februara 2015;
3, 9. i 12. marta 2015;
15, 16. i 17. aprila 2015;
12, 14, 18. i 20. maja 2015;
30. juna 2015;
7. i 14. jula 2015;
25. i 26. avgusta 2015;
8. septembra 2015;
9, 10. i 11. novembra 2015.

nakon većanja i glasanja sudskog veća održanog 12. novembra 2015. godine,

SHODNO članovima 359, 361, 362, 364, 365. i 366. Zakona o krivičnom postupku Republike Kosovo (u daljem tekstu „ZKPRK“), dana 18. novembra 2015, na ročištu otvorenom za javnost i u prisustvu okrivljenih, branilaca i tužioca, pretresno veće donosi sledeću

PRESUDA

G.K., muškarac, rođen XXX u XXX ime oca M. kosovski Albanac, državljanin Kosova, trenutna adresa selo XXX policajac ID #XXX,

je kriv

jer je

u svojstvu policajca Kosovske policije na dužnosti, Jedinica za specijalne operacije (JSO), dana 08. januara 2013. godine u Prištini, Kosovo:

- 1) dok je pratio **M.Š.**, koji se nalazio u pritvoru sa lisicama na rukama, iz prijemnog dela do vozila, on je ošamario i udario **M.Š.**, u vozilu Toyota **xxx** dok je vozilo bilo u stanju mirovanja (tačke 1, 2 i 3)
- 2) dok je pratio **i.P.**, koji se nalazio u pritvoru sa lisicama na rukama, iz prijemnog dela do vozila, on ga je zlostavljao tako što ga je udario rukama unutar kombija Mercedes **xxx** (tačka 1, 2, 3).
- 3) dok je pratio **B.M.** koji je imao lisice na rukama, u vozilu Mercedes **xxx** iz Pritvornog centra u Prištini do Suda za prekršaje, bio je jako agresivan prema **B.M.** i udario ga je i šutirao svojim borbenim čizmama u stomak i leđa posebno kada je odbio da potvrdi da živi na nezavisnom Kosovu. Uperio je pištolj u njegovu glavu dok je **S.A.** uperio svoj pištolj u koleno **B.M.** terajući ga da kaže "...Kosovo je republika". **G.K.** je udario **B.M.** kundakom svoje puške u grudi i zbog toga je **B.M.** izgubio vazduh i Gani Konjuhi ga je tukao na ovaj način tokom putovanja od Pritvornog centra u Prištini do Suda za prekršaje (tačke 5, 7, 8, 9, 13).
- 4) zajedno sa **N.D.** šutirao je **D.V.** svojim borbenim čizmama u stomak i prepone i genitalije i verbalno ga je vređao i napao ga u toaletu Suda za prekršaje (tačke 17 i 18).

Stoga je izvršio:

- radnjama navedenim pod 1, 2, 3 and 4, četiri krivična dela zlostavljanja tokom vršenja službene dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198, stav 1, a krivična dela pod 3 i 4 u saizvršilaštvu shodno članu 31 KZK,
- radnjama navedenim pod 1 i 2, dva krivična dela napada, protivno članu 187, stav 1 KZK,
- radnjama navedenim pod 3 i 4, dva krivična dela napada, protivno članu 187, stav 2 u saizvršilaštvu shodno članu 31 KZK,
- radnjom navedenom pod 3, jedno krivično delo pretnje, protivno članu 185, stav 4 u saizvršilaštvu shodno članu 31 KZK.

Stoga, pretresno veće izriče sledeće kazne:

Za krivično delo pod 1, zlostavljanje tokom vršenja službene dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198, stav 1, shodno članovima 41, 45, 73, 74 i 198. stav 1. KZK, kaznu zatvora od 8 meseci i shodno članu 65. stav 1. KZK, kaznu zabrane obavljanja dužnosti u javnoj službi ili upravi u trajanju od jedne (1) godine;

Za krivično delo pod 2, zlostavljanje tokom vršenja službene dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198, stav 1, shodno članovima 41, 45, 73, 74 i 198 stav 1 KZK, kaznu zatvora od 8 meseci i shodno članu 65 stav 1 KZK, kaznu zabrane obavljanja dužnosti u javnoj službi ili upravi u trajanju od jedne (1) godine;

Za krivično delo pod 3, zlostavljanje tokom vršenja službene dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198, stav 1, shodno članovima 41, 45, 73, 74 i 198 stav 1 KZK, u saizvršilaštvu shodno članu 31 KZK, kaznu zatvora od 8 meseci i shodno članu 65 stav 1 KZK, kaznu zabrane obavljanja dužnosti u javnoj službi ili upravi u trajanju od jedne (1) godine;

Za krivično delo pod 4, zlostavljanje tokom vršenja službene dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198, stav 1, shodno članovima 41, 45, 73, 74 i 198 stav 1 KZK, u saizvršilaštvu shodno članu 31 KZK, kaznu zatvora od 8 meseci i shodno članu 65 stav 1 KZK, kaznu zabrane obavljanja dužnosti u javnoj službi ili upravi u trajanju od 1 godine;

Za krivično delo pod 1, napad, protivno članu 187, stav 1 KZK, shodno članovima 41, 45, 73, 74 i 187 stav 1 KZK, kaznu zatvora od 6 meseci i shodno članu 65 stav 1 KZK, kaznu zabrane obavljanja dužnosti u javnoj službi ili upravi u trajanju od jedne (1) godine;

Za krivično delo pod 2, napad, protivno članu 187, stav 1 KZK, shodno članovima 41, 45, 73, 74 i 187 stav 1 KZK, kaznu zatvora od 6 meseci i shodno članu 65 stav 1 KZK, kaznu zabrane obavljanja dužnosti u javnoj službi ili upravi u trajanju od jedne (1) godine;

Za krivično delo pod 3, napad, protivno članu 187, stav 2, u saizvršilaštvu shodno članu 31 KZK, shodno članovima 41, 45, 73, 74 i 187 stav 2 KZK, kaznu zatvora od 1 godine i shodno članu 65 stav 2 KZK, kaznu zabrane obavljanja dužnosti u javnoj službi ili upravi u trajanju od jedne (1) godine;

za krivično delo pod 4, napad, protivno članu 187, stav 2, u saizvršilaštvu shodno članu 31 KZK, shodno članovima 41, 45, 73, 74 i 187 stav 2 KZK, kaznu zatvora od 1 godine i shodno članu 65 stav 2 KZK, kaznu zabrane obavljanja dužnosti u javnoj službi ili upravi u trajanju od jedne (1) godine;

za krivično delo pod 3, pretnja, protivno članu 185, stav 4, u vezi sa stavom 1 KZK, u saizvršilaštvu shodno članu 31 KZK, shodno članovima 41, 45, 73, 74 i 185 stav 4 KZK, kaznu zatvora od 1 godine i shodno članu 65 stav 2 KZK, kaznu zabrane obavljanja dužnosti u javnoj službi ili upravi u trajanju od jedne (1) godine;

Shodno članu 80. KZK, sud izriče jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od jedne (1) godine i šest (6) meseci.

Shodno članu 65. stav 1. KZK, sud takođe izriče kaznu zabrane obavljanja dužnosti u javnoj službi ili upravi u trajanju od dve (2) godine.

S.S., muškarac, rođen **xxx** u **xxx** Opština Vučitrn, ime oca I., kosovski Albanac, državljanin Kosova, policajac ID #: **xxx**;

u svojstvu policajca Kosovske policije na dužnosti, Jedinica za specijalne operacije (JSO), i vođe tima, dana 08. januara 2013. godine u Prištini, Kosovo:

- 1) dok je pratio **B.M.1.** koji je bio u pritvoru sa liscama na rukama, od prijemnog dela do vozila, on je dva puta šutnuo borbenim čizmama i udario **B.M.1.** nakon što je izašao iz vozila, a takođe dok je bio u vozilu Mercedes **xxx** on je obmotao pojas za vezivanje oko vrata **B.M.1.** i nastavio da ga tuče (tačke 1, 2, 3 i 15)
- 2) dok je pratio **i.P.** koji se nalazio u pritvoru sa liscama na rukama, od prijemnog dela do vozila, ošamario je **i.P.** tzv. "cigansko šamaranje". (tačke 1, 2 i 3).

Stoga je on izvršio:

- radnjama navedenim pod 1 i 2, dva krivična dela zlostavljanja tokom vršenja službene dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198, stav 1 KZK
- radnjama navedenim pod 1, krivično delo napad, protivno članu 187, stav 2 KZK,
- radnjama navedenim pod 2, dva krivična dela napada, protivno članu 187, stav 1 KZK.

Stoga, pretresno veće izriče sledeće kazne:

za krivično delo pod 1, zlostavljanje tokom vršenja službene dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198, stav 1, shodno članovima 41, 49, 50, 52, 73, 74 i 198 stav 1 KZK, kaznu zatvora od 1 godine koja neće biti izvršena shodno članu 51 stav 2 KZK u periodu provere od 2 godine ukoliko okrivljeni ne izvrši drugo krivično delo tokom perioda provere i shodno članu 65 stav 2 KZK, kaznu zabrane obavljanja dužnosti u javnoj službi ili upravi u trajanju od dve (2) godine;

za krivično delo pod 2, zlostavljanje tokom vršenja službene dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198, stav 1, shodno članovima 41, 49, 50, 52, 73, 74 i 198. stav 1. KZK, kaznu

zatvora od 1 godine koja neće biti izvršena shodno članu 51 stav 2 KZK u periodu provere od dve (2) godine ukoliko okrivljeni ne izvrši drugo krivično delo tokom perioda provere i shodno članu 65 stav 2 KZK, kaznu zabrane obavljanja dužnosti u javnoj službi ili upravi u trajanju od dve (2) godine;

za krivično delo pod 1, napad, protivno članu 187, stav 2 KZK, shodno članovima 41, 49, 50, 52, 73, 74 i 187 stav 2 KZK, kaznu zatvora od 1 godine koja neće biti izvršena shodno članu 51 stav 2 KZK u periodu provere od dve (2) godine ukoliko okrivljeni ne izvrši drugo krivično delo tokom perioda provere.

za krivično delo pod 2, napad, protivno članu 187, stav 1 KZK, shodno članovima 41, 49, 50, 52, 73, 74 i 187 stav a KZK, kaznu zatvora od osam (8) meseci koja neće biti izvršena shodno članu 51 stav 2 KZK u periodu provere od dve (2) godine ukoliko okrivljeni ne izvrši drugo krivično delo tokom perioda provere i shodno članu 65 stav 2 KZK, kaznu zabrane obavljanja dužnosti u javnoj službi ili upravi u trajanju od dve (2) godine.

Shodno članu 80 KZK, sud izriče jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 2 godine, koja neće biti izvršena shodno članu 51 stav 2 KZK tokom perioda provere od 3 godine ukoliko okrivljeni ne izvrši drugo krivično delo i shodno članu 65 stav 2 KZK, kaznu zabrane obavljanja dužnosti u javnoj službi ili upravi u trajanju od dve (3) godine.

S.A. muškarac, rođen **xxx** u **xxx** ime oca **H.** kosovski Albanac, državljanin Kosova, trenutna adresa **xxx, xxx** policajac ID # **xxx**

u svojstvu policajca Kosovske policije na dužnosti, Jedinica za specijalne operacije (JSO), dana 08. januara 2013. godine u Prištini, Kosovo:

- 1) u vozilu Mercedes 413-01, dok je pratio **B.M.** sa lisicama na rukama od Pritvornog centra u Prištini do Suda za prekršaje, nakon što je **B.M.** odbio da kaže **G.K.** da živi na nezavisnom Kosovu i nakon što mu je **G.K.** zadao značajan broj udaraca, Sevdaim Abdullahu je kao vozač Mercedes 413-01 zaustavio vozilo, repetirao svoje oružje i uperio ga u koleno **B.M.** i takođe je tukao **B.M.** u policijskom vozilu Mercedes **xxx** (tačke 5 i 6)

Stoga je on izvršio:

- krivično delo zlostavljanja tokom vršenja službene dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198, stav 1 u saizvršilaštvu shodno članu 31 KZK.
- krivično delo pretnje, protivno članu 185, stav 4 u vezi sa stavom 1, u saizvršilaštvu shodno članu 31 KZK.

Stoga, pretresno veće izriče sledeće kazne:

za krivično delo zlostavljanja tokom vršenja službene dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198, stav 1, u saizvršilaštvu shodno članu 31 KZK i shodno članovima 41, 49, 50, 52, 73, 74 i 198. stav 1. KZK, kaznu zatvora od 1 godine koja neće biti izvršena shodno članu 51. stav 2. KZK u periodu provere od 2 godine ukoliko okrivljeni ne izvrši drugo krivično delo i shodno članu 65. stav 2. KZK, kaznu zabrane obavljanja dužnosti u javnoj službi ili upravi u trajanju od jedne (1) godine;

za krivično delo pretnje, protivno članu 185, stav 4, u vezi sa stavom 1. KZK u saizvršilaštvu shodno članu 31 KZK i shodno članovima 41, 49, 50, 52, 73, 74 i 185 stav 4 KZK, kaznu zatvora od 1 godine koja neće biti izvršena shodno članu 51. stav 2. KZK u periodu provere od 2 godine ukoliko okrivljeni ne izvrši drugo krivično delo tokom perioda provere. Shodno članovima 58 stav 2 i 59 stav 1, podstav 1.11 KZK, sud nalaže Sevdaimu Avdullahu da se uzdrži od nošenja bilo kakvog oružja tokom perioda provere. Ako se okrivljeni ne bude držao ovog uslova, sud može ukinuti uslovnu kaznu shodno članu 55 KZK.

Shodno članu 65. stav 2. KZK, izriče se kazna zabrane obavljanja dužnosti u javnoj službi ili upravi u trajanju od jedne (1) godine.

Shodno članu 80, sud izriče jedinstvenu kaznu zatvora od jedne (1) godine i šest (6) meseci koja neće biti izvršena shodno članu 51. stav 2. KZK u periodu provere od 2 godine ukoliko okrivljeni ne izvrši drugo krivično delo tokom perioda provere. Shodno članu 58. stav 2. i 59. stav 1. podstav 1.11 KZK, sud nalaže **S.A.** da se uzdrži od nošenja bilo kakvog oružja tokom perioda provere. Ako se okrivljeni ne bude držao ovog uslova, sud može ukinuti uslovnu kaznu shodno članu 55. KZK. Shodno članu 65. stav 2. KZK, izriče se kazna zabrane obavljanja dužnosti u javnoj službi ili upravi u trajanju od dve (2) godine.

N.D., muškarac, rođen **xxx** u **xxx** ime oca **V.** kosovski Albanac, državljanin Kosova, trenutna adresa **xxx**, **xxx**, policajac ID# **xxx**.

U svojstvu policajca Kosovske policije na dužnosti, Jedinica za specijalne operacije (JSO), on je dana 08. januara 2013, u Prištini, Kosovo:

- 1) dok je pratio **B.M.**, koji je imao lisice na rukama, iz Pritvornog centra u Prištini do Suda za prekršaje, udario je svojim vojničkim čizmama **B.M.** u zgradi suda (tačka 5).
- 2) zajedno sa **G.K.**, šutirao je **D.V.** svojim borbenim čizmama u stomak, prepone i genitalije i verbalno ga je vređao i napao ga u toaletu suda (tačke 17 i 18)

Stoga je ovim radnjama izvršio:

radnjama navedenim pod 1 i 2, dva krivična dela zlostavljanja prilikom obavljanja službene dužnosti ili javnog ovlašćenja, u suprotnosti sa članom 198, stav 1, u saizvršilaštvu shodno članu 31 KZK;

radnjama navedenim pod 1, krivično delo napada, u suprotnosti sa članom 187. stav 1. KZK;

radnjama navedenim pod 2, krivično delo napada, u suprotnosti sa članom 187. stav 2. u saizvršilaštvu shodno članu 31. KZK.

Zbog toga, sudsko veće izriče sledeće kazne:

za krivično delo pod 1, zlostavljanje prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198, stav 1 i na osnovu članova 41, 49, 50, 52, 73, 74 i 198 stav 1 KZK, kaznu zatvora u trajanju od 1 godine, koja neće biti izvršena, shodno članu 51 stav 2 KZK u periodu provere od 2 godine ako optuženi ne počini novo krivično delo u toku perioda provere, i na osnovu člana 65 stav 2 KZK, kaznu zabrane obavljanja dužnosti u javnoj službi ili javnoj upravi u trajanju od jedne (1) godine;

za krivično delo pod 2, zlostavljanje prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198. stav 1 i na osnovu članova 41, 49, 50, 52, 73, 74 i 198. stav 1 KZK, kaznu zatvora u trajanju od 1 godine, koja neće biti izvršena, shodno članu 51 stav 2 KZK u periodu provere od 2 godine ako optuženi ne počini novo krivično delo tokom perioda provere, i na osnovu člana 65 stav 2 KZK, na kaznu zabrane obavljanja dužnosti u javnoj službi ili javnoj upravi na period od jedne (1) godine;

za krivično delo pod 1, napad, protivno članu 187 stav 2 i na osnovu članova 41, 49, 50, 52, 73, 74 i 187 stav 2 KZK, na kaznu zatvora u trajanju od 1 godine, koja neće biti izvršena, shodno članu 51 stav 2 KZK u periodu provere od 2 godine ako optuženi ne počini novo krivično delo tokom perioda provere, i na osnovu člana 65 stav 2 KZK, na kaznu zabrane obavljanja dužnosti u javnoj službi ili javnoj upravi u trajanju od jedne (1) godine;

za krivično delo pod 2, napad, protivno članu 187 stav 2 u saizvršilaštvu shodno članu 31 KZK i na osnovu članova 41, 49, 50, 52, 73, 74 i 187 stav 2 KZK, na kaznu zatvora u trajanju od 1 godine, koja neće biti izvršena shodno članu 51 stav 2 KZK u periodu provere od 2 godine ako optuženi ne počini novo krivično delo u toku perioda provere, i na osnovu člana 65 stav 2 KZK, na kaznu zabrane obavljanja dužnosti u javnoj službi ili javnoj upravi u trajanju od jedne (1) godine.

Na osnovu člana 80, sud izriče jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od dve (2) godine, koja neće biti izvršena shodno članu 51 stav 2 KZK u periodu provere od dve (2) godine ukoliko optuženi ne počini novo krivično delo tokom perioda provere, i na osnovu člana 65 stav 2 KZK kaznu zabrane obavljanja dužnosti u javnoj službi ili javnoj upravi u trajanju od tri (3) godine.

N.Z., muškarac, rođen **xxx** u **xxx**, ime oca **Z.** kosovski Albanac, državljanin Kosova, trenutna adresa ulica **xxx**, **xxx** policajac ID # **xxx**;

u svojstvu policajca Kosovske policije na dužnosti, Jedinica za specijalne operacije (JSO),

dana 08. januara 2013. u Prištini, Kosovo, dok je pratio **I.P.**, koji je imao lisice na rukama, iz Pritvornog centra u Prištini do Suda za prekršaje, zlostavljao je **I.P.** u kombiju dok je vozilo marke Mercedes **xxx** bilo u stanju mirovanja (tačke 1, 2 i 11).

Stoga je izvršio

- krivično delo zlostavljanja prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, u suprotnosti sa članom 198 stav 1 KZK;
- krivično delo napada, u suprotnosti sa članom 187. stav 1. KZK;

Shodno tome, sudsko veće izriče sledeće kazne:

za krivično delo zlostavljanja prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198, stav 1 KZK i na osnovu članova 41, 49, 50, 52 73, 74 i 198 stav 1 KZK, kaznu zatvora u trajanju od šest (6) meseci, koja neće biti izvršena, shodno članu 51 stav 2 KZK u periodu provere od dve (2) godine ako optuženi ne počinu novo krivično delo u toku perioda provere, i na osnovu člana 65 stav 2 KZK, na kaznu zabrane obavljanja dužnosti u javnoj službi ili javnoj upravi u trajanju od jedne (1) godine.

za krivično delo napada, u suprotnosti sa članom 187 stav 2 KZK i na osnovu članova 41, 49, 50, 52, 73, 74 i 187 stav 1 KZK, na kaznu zatvora u trajanju od osam (8) meseci, koja neće biti izvršena shodno članu 51 stav 2 KZK tokom perioda provere u trajanju od dve (2) godine ako optuženi ne počinu novo krivično delo u toku perioda provere, i na osnovu člana 65 stav 2 KZK, na kaznu zabrane obavljanja dužnosti u javnoj službi ili javnoj upravi u trajanju od jedne (1) godine.

Na osnovu člana 80, sud izriče jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 godine, koja neće biti izvršena shodno članu 51. stav 2. KZK tokom perioda provere od dve (2) godine ukoliko optuženi ne počinu novo krivično delo, i na osnovu člana 65 stav 2 KZK, na kaznu zabrane obavljanja dužnosti u javnoj službi ili javnoj upravi u trajanju od dve (2) godine.

I.R., muškarac, rođen u **xxx**, ime oca **D.**, kosovski Albanac, državljanin Kosova, trenutna adresa **xxx**, **xxx** policajac ID # **xxx**;

u svojstvu policajca Kosovske policije na dužnosti, Jedinica za specijalne operacije (JSO),

dana 08. januara 2013. u Prištini, Kosovo, dok je **B.M.A.** koji je imao lisice na rukama, bio pod pratnjom iz Pritvornog centra u Prištini do Suda za prekršaje, udario je **B.M.A.** u vrat u kombiju Mercedes sa tablicama **xxx** (tačke 1 i 2).

Stoga je izvršio

- krivično delo zlostavljanja prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, u suprotnosti sa članom 198. stav 1. KZK.
- krivično delo napada, u suprotnosti sa članom 187. stav 1. KZK.

Shodno tome, sudsko veće izriče sledeće kazne:

za krivično delo zlostavljanja prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198, stav 1 KZK, i na osnovu članova 41, 49, 50, 52 73, 74 i 198 stav 1 KZK, na kaznu zatvora u trajanju od 6 meseci, koja neće biti izvršena, shodno članu 51 stav 2 KZK u periodu provere od jedne (1) godine ukoliko optuženi ne počini novo krivično delo u toku perioda provere, i na osnovu člana 65 stav 2 KZK, na kaznu zabrane obavljanja dužnosti u javnoj službi ili javnoj upravi u trajanju od jedne (1) godine;

za krivično delo napada, suprotno članu 187. stav 1. KZK i na osnovu članova 41, 49, 50, 52, 73, 74 KZK, kaznu zatvora u trajanju od 6 meseci, koja neće biti izvršena shodno članu 51 stav 2 KZK u periodu provere u trajanju od 1 godine ukoliko optuženi ne počini novo krivično delo u toku perioda provere, i na osnovu člana 65 stav 2 KZK, na kaznu zabrane obavljanja dužnosti u javnoj službi ili javnoj upravi u trajanju od jedne (1) godine.

Na osnovu člana 80, sud izriče jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 godine, koja neće biti izvršena shodno članu 51 stav 2 KZK tokom perioda provere od dve (2) godine optuženi ne počini novo krivično delo u toku perioda provere, i na osnovu člana 65 stav 2 KZK, na kaznu zabrane obavljanja dužnosti u javnoj službi ili javnoj upravi u trajanju od dve (2) godine.

OSLOBADAJUĆI DEO PRESUDE

Na osnovu člana 364. stav 1.1.3. Zakona o krivičnom postupku (ZKP), **Gani Konjuhi**

je oslobođen

sledećih tačaka optužnice:

TAČKA 4: Napad, u suprotnosti sa članom 187, stav 3 u vezi sa stavom 1, u vezi sa članom 31 KZK, što je kažnjivo kaznom zatvora u trajanju od šest (6) meseci do tri (3) godine:

Dana 08. januara 2013, u Prištini, Kosovo, otprilike između 14:15 časova i 15:10 časova:

G. K., S. S., N. D., S. A., N. Ž., J. R., N. SH., X. H., V. K.,
Z. S. i I. R.

policajci Kosovske policije, Jedinice za specijalne operacije (JSO), Tim 3, u saizvršilaštvu, izvršili su krivično delo napada, namerno koristeći silu bez saglasnosti prema ranjivim osobama, naime jednom ili više sledećih pritvorenika koji su bili vezani liscama, naime, B.M.,

B.M., I.P., M.J., D.T., I.S., B.M.A., D.S., D.V., M.P. ili Z.M., koji su bili na čuvanju okrivljenih, udarajući i šutirajući osobe vezane liscama (takođe predmetima), dok su sprovodili deset pritvorenika od prijemnog dela Pritvonog centra u Prištini do tri vozila parkirana na parkiralištu: „Tojota“, sa registarskim tablicama Police xxx i dva kombija marke „Mercedes“ sa registarskim tablicama Police xxx i Police xxx kao i dok su vozila bila u stanju mirovanja na parkingu.

TAČKA 10: Napad, u suprotnosti sa članom 187, stav 3 u vezi sa stavom 1 KZK kažnjivo kaznom zatvora od šest (6) meseci do tri (3) godine.

Dana 08. januara 2013, u Prištini, Kosovo, otprilike između 15:10 časova i 15:30 časova:

G.K. policajac Kosovske policije, Jedinice za specijalne operacije (JSO), Tim 3, izvršio je krivično delo napad, namerno koristeći silu bez saglasnosti prema ranjivoj osobi, B.M., udarajući i šutirajući pritvorenika vezanog liscama, koga je okrivljeni čuvao, dok je bio transportovan u policijskom vozilu marke „Mercedes“ sa registarskim tablicama Police xxx, iz Pritvornog centra u Prištini do Suda za prekršaje u Prištini.

TAČKA 14: Napad, u suprotnosti sa članom 187, stav 3 u vezi sa stavom 1 KZK, kažnjivo kaznom zatvora od šest (6) meseci do tri (3) godine.

Dana 08. januara 2013, u Prištini, Kosovo, otprilike između 15:30 časova i 18:00 časova:

G.K., policajac Kosovske policije, Jedinice za specijalne operacije (JSO), Tim 3, izvršio je krivično delo napada, namerno koristeći silu bez saglasnosti prema ranjivoj osobi, naime osobi vezanoj liscama, B.M., koga je okrivljeni čuvao, udarajući i šutirajući ga (takođe predmetima), vodeći pritvorenika od vozila marke Mercedes sa registarskim tablicama Police xxx do prvog sprata Suda za prekršaje u Prištini i dok je sedeo u zgradi suda, na prvom spratu, u hodniku, sa glavom gumutom prema zemlji.

TAČKA 19: Napad, u suprotnosti sa članom 187, stav 3 u vezi sa stavom 1, u vezi sa članom 31 KZK što je kažnjivo kaznom zatvora u trajanju od šest (6) meseci do tri (3) godine:

Dana 08. januara 2013, u Prištini, Kosovo, otprilike između 15:30 časova i 18:00 časova:

G.K. i N.D., policajci Kosovske policije, Jedinice za specijalne operacije (JSO), Tim 3, u saizvršilaštvu, izvršili su krivično delo napada, namerno koristeći silu bez saglasnosti prema ranjivoj osobi, D.V., šutirajući pritvorenika u predelu prepona, dok su ga vodili u toalet Suda za prekršaje u Prištini.

Na osnovu člana 364. stav 1.1.3 Zakona o krivičnom postupku (ZKP) S.S.

je oslobođen

sledećih tačaka optužnice:

TAČKA 4: Napad, u suprotnosti sa članom 187, stav 3 u vezi sa stavom 1, u vezi sa članom 31 KZK, što je kažnjivo kaznom zatvora u trajanju od šest (6) meseci do tri (3) godine:

Dana 08. januara 2013, u Prištini, Kosovo, otprilike između 14:15 časova i 15:10 časova:

G.K., S.S., N.D., S.A., N.Z., J.R., N.S.H., X.H.H., V.K., Z.S. i J.R. policajci Kosovske policije, Jedinice za specijalne operacije (JSO), Tim 3, u saizvršilaštvu, izvršili su krivično delo napad, namerno koristeći silu bez saglasnosti prema ranjivim osobama, naime jednom ili više sledećih pritvorenika koji su bili vezani liscama, naime,

B.M., I.P., M.S., D.T., I.S., B.M.A., D.S., D.V., M.P. i/ili Z.M., koje su okrivljeni čuvali, udarajući i šutirajući osobe vezane liscama (takođe predmetima), dok su sprovodili deset pritvorenika od prijemnog dela Pritvornog centra u Prištini do tri vozila parkirana na parkiralištu: „Tojota“, sa registarskim tablicama Police ~~xxx~~ i dva kombija marke „Mercedes“ sa registarskim tablicama Police ~~xxx~~ i Police ~~xxx~~ kao i dok su vozila bila u stanju mirovanja na parkingu.

TAČKA 11: Zlostavljanje prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, u suprotnosti sa članom 198, stav 1, u vezi sa članom 31 KZK, što je kažnjivo kaznom zatvora u trajanju do tri (3) godine:

Dana 08. januara 2013, u Prištini, Kosovo, otprilike između 15:10 i 15:30 časova:

S.S., N.Z., N.S.H., i X.H.H. policajci Kosovske policije, Jedinice za specijalne operacije (JSO), Tim 3, u saizvršilaštvu, izvršili su krivično delo zlostavljanja prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja maltretiranjem, zastrašivanjem i grubim vređanjem dostojanstva jedne ili više od sledećih osoba: I.P., M.P., D.S., i/ili I.S. u toku vršenja službene dužnosti, prevozeći pritvorenike, u policijskom vozilu Mercedes sa registarskim tablicama Police ~~xxx~~ od Pritvornog centra u Prištini do Suda za prekršaje u Prištini, između ostalog, udarajući i šutirajući žrtve (takođe predmetima) i repetirajući oružje i puštajući albansku muziku tražeći od žrtava da izjave da žive na nezavisnom Kosovu/ Republici Kosovo.

TAČKA 16: Napad, u suprotnosti sa članom 187, stav 3 u vezi sa stavom 1 KZK što je kažnjivo kaznom zatvora u trajanju od šest (6) meseci do tri (3) godine:

Dana 08. januara 2013, u Prištini, Kosovo, otprilike između 15:30 i 18:00 časova. S.S. „policajac Kosovske policije, Jedinice za specijalne operacije (JSO), Tim 3, izvršio je krivično delo napad, namerno koristeći silu bez saglasnosti prema ranjivoj osobi, naime pritvoreniku sa liscama, B.M.A., koji je bio na čuvanju okrivljenog, udarajući i šutirajući ga (takođe predmetima) vodeći ga od vozila „Mercedes“ sa registarskim tablicama Police ~~xxx~~ do prvog sprata Suda za prekršaje u Prištini i dok je sedeo u zgradi suda, na prvom spratu, u hodniku, sa glavom gurnutom prema zemlji.

Na osnovu člana 364. stav 1.1.3 Zakona o krivičnom postupku (ZKP) **S.A.**

je oslobođen

sledećih tačaka optužnice:

TAČKA 1: Zlostavljanje prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, u suprotnosti sa članom 198, stav 1, u vezi sa članom 31 KZK, što je kažnjivo kaznom zatvora u trajanju do tri (3) godine:

Dana 08. januara 2013, u Prištini, Kosovo, otprilike između 14:15 i 15:10 časova:

G.K., S.S., N.D., S.A., N.Z., J.R., N.S.H., X.H.H., V.K., Z.S. i I.R.

policajci Kosovske policije, Jedinice za specijalne operacije (JSO), Tim 3, u saizvršilaštvu, izvršili su krivično delo zlostavljanja prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja maltretiranjem, zastrašivanjem i grubim vređanjem dostojanstva jedne ili više sledećih lica:

B.M., I.P., M.Ž., D.T., I.S., B.M., D.S., D.V., M.P. i/ili Z.M., dok su vršili službene dužnosti, između ostalog, udarajući i šutirajući lica vezana lisicama (takođe predmetima) koja nisu imala priliku da se brane; sprovodeći ih na uvredljiv način, naime, vezane vrlo tesnim plastičnim lisicama, sa glavama nepotrebno nagnutim prema zemlji; napadajući ih i grubo ih tretirajući pred svedocima; verbalno ih vređajući na etničkoj osnovi i zastrašivajući ih, dok su sprovodili deset pritvorenika, koji su bili na čuvanju policajaca JSO, od prijemnog dela Pritvornog centra u Prištini do tri vozila parkirana na parkiralištu: „Toyota“, sa registarskim tablicama Police **xxx** i dva kombija marke „Mercedes“ sa registarskim tablicama Police **xxx** i Police **xxx** kao i dok su vozila bila u stanju mirovanja na parkiralištu.

TAČKA 2: Napad, u suprotnosti sa članom 187, stav 1, u vezi sa članom 31 KZK što je u kažnjivo kaznom zatvora u trajanju do tri (3) godine:

Dana 08. januara 2013, u Prištini, Kosovo, otprilike između 14:15 i 15:10 časova:

G.K., S.S., N.D., S.A., N.Z., J.R., N.S.H., X.H.H., V.K., Z.S. i I.R.

policajci Kosovske policije, Jedinice za specijalne operacije (JSO), Tim 3, u saizvršilaštvu, izvršili su krivično delo napada, namerno koristeći silu, bez saglasnosti, nad jednim ili više od sledećih lica, naime

B.M., I.P., M.Ž., D.T., I.S., B.M., D.S., D.V., M.P., i/ili Z.M. udarajući i šutirajući osobe

vezane lisicama (takođe predmetima), dok su sprovodili deset pritvorenika, koji su bili na čuvanju kod policajaca JSO, od prijemnog dela Pritvornog centra u Prištini do tri vozila parkirana na parkiralištu: „Toyota,“ sa registarskim tablicama Police **xxx** i dva kombija marke „Mercedes“ sa registarskim tablicama Police 288-01 i Police **xxx** kao i dok su vozila bila u stanju mirovanja na parkiralištu.

TAČKA 3: Napad, u suprotnosti sa članom 187, stav 2 u vezi sa stavom 1, u vezi sa članom 31 KZK, što je kažnjivo kaznom zatvora u trajanju od šest (6) meseci do pet (5) godina:

Dana 08. januara 2013, u Prištini, Kosovo, otprilike između 14:15 i 15:10 časova:

G.K., S.S., N.D., S.A., N.Z., J.R., N.SH., X.H.H., V.K., Z.S. i I.R.

policajci Kosovske policije, Jedinice za specijalne operacije (JSO), Tim 3, u saizvršilaštvu, izvršili su krivično delo napada, namerno koristeći silu, bez saglasnosti, predmetima koji su mogli prouzrokovati teške telesne povrede ili ozbiljno narušiti zdravlje; naime, čizmama, palicama, ručnim lampama, sigurnosnim pojasom ili/i vatrenim oružjem, nad jednim ili više od sledećih lica, naime,

B.M., I.P., M.J., D.T., I.S., B.M.J.D.S., D.V., M.P. ili Z.M. dok su sprovođili deset pritvorenika, koji su bili na čuvanju kod policajaca JSO, od prijemnog dela Pritvornog centra u Prištini do tri vozila parkirana na parkiralištu: „Tojota“, sa registarskim tablicama Police xxx i dva kombija marke „Mercedes“ sa registarskim tablicama Police xxx i Police xxx kao i dok su vozila bila u stanju mirovanja na parkiralištu.

TAČKA 4: Napad, u suprotnosti sa članom 187, stav 3, u vezi sa stavom 1, u vezi sa članom 31 KZK, što je kažnjivo kaznom zatvora u trajanju od šest (6) meseci do tri (3) godine:

Dana 08. januara 2013, u Prištini, Kosovo, otprilike između 14:15 časova i 15:10 časova:

G.K., S.S., N.D., S.A., N.Z., J.R., N.SH., X.H.H., V.K., Z.S. i I.R.

policajci Kosovske policije, Jedinice za specijalne operacije (JSO), Tim 3, u saizvršilaštvu, izvršili su krivično delo napada, namerno koristeći silu bez saglasnosti prema ranjivim osobama, naime jednom ili više sledećih pritvorenika koji su bili vezani liscama, naime,

B.M., I.P., M.J., D.T., I.S., B.M.J., D.S., D.V., M.P., ili Z.M.

koji su bili na čuvanju kod okrivljenih, udarajući i šutirajući osobe vezane liscama (takođe predmetima), dok su sprovođili deset pritvorenika od prijemnog dela Pritvornog centra u Prištini do tri vozila parkirana na parkiralištu: „Tojota“, sa registarskim tablicama Police xxx i dva kombija marke „Mercedes“ sa registarskim tablicama Police xxx i Police xxx kao i dok su vozila bila u stanju mirovanja na parkiralištu.

Na osnovu člana 364. stav 1.1.3 Zakona o krivičnom postupku (ZKP) N.D.

je oslobođen

sledećih tačaka optužnice:

TAČKA 1: Zlostavljanje prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, u suprotnosti sa članom 198, stav 1, u vezi sa članom 31 KZK, što je kažnjivo kaznom zatvora u trajanju do tri (3) godine:

Dana 08. januara 2013, u Prištini, Kosovo, otprilike između 14:15 i 15:10 časova:

G.K., S.S., N.D., S.A., N.Z., J.R., N.SH., X.H.H., V.K., Z.S., i I.R.,

policajci Kosovske policije, Jedinice za specijalne operacije (JSO), Tim 3, u saizvršilaštvu, izvršili su krivično delo zlostavljanja prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja maltretiranjem, zastrašivanjem i grubim vređanjem dostojanstva jedne ili više sledećih lica:

B.M., i.P., M.J., D.T., i.S., B.M., D.S., D.V., M.P. i/ili Z.M.

dok su vršili službenu dužnost, između ostalog, udarajući i šutirajući lica vezana lisicama (takođe predmetima) koja nisu imala priliku da se brane; sprovodeći ih na uvredljiv način, naime, vezane vrlo tesnim plastičnim lisicama, sa glavama nepotrebno nagnutim prema zemlji; napadajući ih i grubo ih tretirajući pred svedocima; verbalno ih vređajući na etničkoj osnovi i zastrašivajući ih, dok su sprovodili deset pritvorenika, koji su bili na čuvanju kod policajaca JSO, od prijemnog dela Pritvornog centra u Prištini do tri vozila parkirana na parkiralištu: „Toyota“, sa registarskim tablicama br. Police *xxx* i dva kombija marke „Mercedes“ sa registarskim tablicama Police *xxx* i Police *xxx* kao i dok su vozila bila u stanju mirovanja na parkiralištu.

TAČKA 2: Napad, u suprotnosti sa članom 187, stav 1, u vezi sa članom 31 KZK, što je kažnjivo kaznom zatvora u trajanju do tri (3) godine:

Dana 08. januara 2013, u Prištini, Kosovo, otprilike između 14:15 i 15:10 časova:

G.K., S.S., N.D., S.A., N.Z., J.R., N.SH., X.H.H., V.K., Z.S. i i.R.

policajci Kosovske policije, Jedinice za specijalne operacije (JSO), Tim 3, u saizvršilaštvu, izvršili su krivično delo napada, namerno koristeći silu, bez saglasnosti, nad jednim ili više od sledećih lica, naime *B.M., i.P., M.J., D.T., i.S., B.M.A., D.S., D.V., M.P., i/ili Z.M.*

, udarajući i šutirajući osobe vezane lisicama (takođe predmetima), dok su sprovodili deset pritvorenika, koji su bili na čuvanju kod policajaca JSO, od prijemnog dela Pritvornog centra u Prištini do tri vozila parkirana na parkiralištu: „Toyota,“ sa registarskim tablicama br. Police *xxx* i dva kombija marke „Mercedes“ sa registarskim tablicama Police *xxx* i Police *xxx* kao i dok su vozila bila u stanju mirovanja na parkiralištu.

TAČKA 3: Napad, u suprotnosti sa članom 187, stav 2 a u vezi sa stavom 1, u vezi sa članom 31 KZK, kažnjivo kaznom zatvora od šest (6) meseci do pet (5) godina:

Dana 08. januara 2013, u Prištini, Kosovo, otprilike između 14:15 i 15:10 časova:

G.K., S.S., N.D., S.A., N.Z., J.R., N.SH., X.H.H., V.K., Z.S. i i.R.

policajci Kosovske policije, Jedinice za specijalne operacije (JSO), Tim 3, u saizvršilaštvu, izvršili su krivično delo napada, namerno koristeći silu, bez saglasnosti, predmetima koji su mogli prouzrokovati teške telesne povrede ili ozbiljno narušiti zdravlje; naime, čizmama, palicama, ručnim lampama, sigurnosnim pojasom ili/i vatrenim oružjem, nad jednim ili više od sledećih lica, naime. *B.M., i.P., M.J., D.T., i.S., B.M.A., D.S., D.V., M.P. i/ili Z.M.,*

, dok su

sprovodili deset pritvorenika, koji su bili na čuvanju kod policajaca JSO, od prijemnog dela Pritvornog centra u Prištini do tri vozila parkirana na parkiralištu: „Tojota“, sa registarskim tablicama Police **xxx** i dva kombija marke „Mercedes“ sa registarskim tablicama Police **xxx** i Police **xxx** kao i dok su vozila bila u stanju mirovanja na parkiralištu.

TAČKA 4: Napad, u suprotnosti sa članom 187, stav 3, u vezi sa stavom 1, u vezi sa članom 31 KZK, što je kažnjivo kaznom zatvora u trajanju od šest (6) meseci do tri (3) godine:

Dana 08. januara 2013, u Prištini, Kosovo, otprilike između 14:15 časova i 15:10 časova:

G.K., S.S., N.D., S.A., N.Z., J.R., N.SH., X.H.H., V.K., Z.S.

policajci Kosovske policije, Jedinice za specijalne operacije (JSO), Tim 3, u saizvršilaštvu, izvršili su krivično delo napada, namerno koristeći silu bez saglasnosti prema ranjivim osobama, naime jednom ili više sledećih pritvorenika koji su bili vezani lisicama, naime, B.M., i.P., M.Ž., O.T., I.S., B.M.A., D.S., D.V., M.P.,

i/ili Z.M

koji su bili na čuvanju kod okrivljenih, udarajući i šutirajući osobe vezane lisicama (takođe predmetima), dok su sprovođili deset pritvorenika od prijemnog dela Pritvornog centra u Prištini do tri vozila parkirana na parkiralištu: „Tojota“, sa registarskim tablicama Police **xxx** i dva kombija marke „Mercedes“ sa registarskim tablicama Police **xxx** i Police **xxx** kao i dok su vozila bila u stanju mirovanja na parkiralištu.

TAČKA 19: Napad, u suprotnosti sa članom 187, stav 3 u vezi sa stavom 1, u vezi sa članom 31 KZK što je kažnjivo kaznom zatvora u trajanju od šest (6) meseci do tri (3) godine:

Dana 08. januara 2013, u Prištini, Kosovo, otprilike između 15:30 časova i 18:00 časova:

G.K. i N.D., policajci Kosovske policije, Jedinice za specijalne operacije (JSO), Tim 3, u saizvršilaštvu, izvršili su krivično delo napada, namerno koristeći silu bez saglasnosti prema ranjivoj osobi, D.V., šutirajući pritvorenika u predelu prepona, dok su ga vodili u toalet Suda za prekršaje u Prištini.

Na osnovu člana 364 paragraf 1.1.3 Zakona o krivičnom postupku (ZKP) N.Z.

je oslobođen

sledeće tačke optužnice:

TAČKA 3: Napad, u suprotnosti sa članom 187, stav 2 a u vezi sa stavom 1, u vezi sa članom 31 KZK, kažnjivo kaznom zatvora od šest (6) meseci do pet (5) godina:

Dana 08. januara 2013, u Prištini, Kosovo, otprilike između 14:15 i 15:10 časova:

G.K., S.S., N.D., S.A., N.Z., J.R., N.SH., X.H.H., V.K., Z.S.,
i P.R.

policajci Kosovske policije, Jedinice za specijalne operacije (JSO), Tim 3, u saizvršilaštvu, izvršili su krivično delo napada, namerno koristeći silu, bez saglasnosti, predmetima koji su mogli prouzrokovati teške telesne povrede ili ozbiljno narušiti zdravlje; naime, čizmama, palicama, ručnim lampama, sigurnosnim pojasom ili/i vatrenim oružjem, nad jednim ili više od sledećih lica, naime, *B.M., I.P., M.Š., D.T., I.S., B.M., D.S.,*

D.V., M.P., i/ili *Z.M.* dok su sproveli deset pritvorenika, koji su bili na čuvanju kod policajaca JSO, od prijemnog dela Pritvornog centra u Prištini do tri vozila parkirana na parkiralištu: „Tojota“, sa registarskim tablicama Police *xxx* i dva kombija marke „Mercedes“ sa registarskim tablicama Police *xxx* i Police *xxx* kao i dok su vozila bila u stanju mirovanja na parkiralištu.

TAČKA 4: Napad, u suprotnosti sa članom 187, stav 3, u vezi sa stavom 1, u vezi sa članom 31. KZK, što je kažnjivo kaznom zatvora u trajanju od šest (6) meseci do tri (3) godine:

Dana 08. januara 2013, u Prištini, Kosovo, otprilike između 14:15 časova i 15:10 časova:

G.K., S.S., N.D., S.A., N.Š., J.R., N.S.H., X.H.H., V.K., Z.S., I.R.

policajci Kosovske policije, Jedinice za specijalne operacije (JSO), Tim 3, u saizvršilaštvu, izvršili su krivično delo napad, namerno koristeći silu bez saglasnosti prema ranjivim osobama, naime jednom ili više sledećih pritvorenika koji su bili vezani liscama, naime,

B.M., I.P., M.Š., D.T., I.S., B.M., D.S., D.V., M.P. i/ili *Z.M.*

, koji su bili na čuvanju kod okrivljenih, udarajući i šutirajući osobe vezane liscama (takođe predmetima), dok su sproveli deset pritvorenika od prijemnog dela Pritvornog centra u Prištini do tri vozila parkirana na parkiralištu: „Tojota“, sa registarskim tablicama Police *xxx* i dva kombija marke „Mercedes“ sa registarskim tablicama Police *xxx* i Police *xxx* kao i dok su vozila bila u stanju mirovanja na parkiralištu.

Na osnovu člana 364 paragraf 1.1.3 Zakona o krivičnom postupku (ZKP) *I.R.*

je oslobođen

sledećih tačaka optužnice:

TAČKA 3: Napad, u suprotnosti sa članom 187, stav 2 a u vezi sa stavom 1, u vezi sa članom 31. KZK, kažnjivo kaznom zatvora od šest (6) meseci do pet (5) godina:

Dana 08. januara 2013, u Prištini, Kosovo, otprilike između 14:15 i 15:10 časova:

G.K., S.S., N.D., S.A., N.Š., J.R., N.S.H., X.H.H., V.K., Z.S., I.R.

policajci Kosovske policije, Jedinice za specijalne operacije (JSO), Tim 3, u saizvršilaštvu, izvršili su krivično delo napad, namerno koristeći silu, bez saglasnosti, predmetima

koji su mogli prouzrokovati teške telesne povrede ili ozbiljno narušiti zdravlje; naime, čizmama, palicama, ručnim lampama, sigurnosnim pojasom ili/i vatrenim oružjem, nad jednim ili više od sledećih lica, naime,

B.M., i.P., M.J., D.T., i.S., B.M.L., D.S., D.V., M.P. i/ili Z.M., dok su sprovodili deset pritvorenika, koji su bili na čuvanju kod policajaca JSO, od prijemnog dela Pritvornog centra u Prištini do tri vozila parkirana na parkiralištu: „Tojota“, sa registarskim tablicama Police *xxx* i dva kombija marke „Mercedes“ sa registarskim tablicama Police *xxx* i Police *xxx* kao i dok su vozila bila u stanju mirovanja na parkiralištu.

TAČKA 4: Napad, u suprotnosti sa članom 187, stav 3, u vezi sa stavom 1, u vezi sa članom 31 KZK, što je kažnjivo kaznom zatvora u trajanju od šest (6) meseci do tri (3) godine:

Dana 08. januara 2013, u Prištini, Kosovo, otprilike između 14:15 časova i 15:10 časova:

G.K., S.S., N.D., S.A., N.Z., J.R., N.SH., X.H.H., V.K., Z.S., i i.R., policajci Kosovske policije, Jedinice za specijalne operacije (JSO), Tim 3, u saizvršilaštvu, izvršili su krivično delo napad, namerno koristeći silu bez saglasnosti prema ranjivim osobama, naime jednom ili više sledećih pritvorenika koji su bili vezani liscama, naime.

B.M., i.P., M.J., D.T., i.S., B.M.L., D.S., D.V., M.P. i/ili Z.M., koji su bili na čuvanju kod okrivljenih, udarajući i šutirajući osobe vezane liscama (takođe predmetima), dok su sprovodili deset pritvorenika od prijemnog dela Pritvornog centra u Prištini do tri vozila parkirana na parkiralištu: „Tojota“, sa registarskim tablicama Police *xxx* i dva kombija marke „Mercedes“ sa registarskim tablicama Police *xxx* i Police *xxx* kao i dok su vozila bila u stanju mirovanja na parkiralištu.

TAČKA 12: Zlostavljanje prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, u suprotnosti sa članom 198, stav 1, u vezi sa članom 31 KZK, kažnjivo kaznom zatvora do tri (3) godine:

Dana 08. januara 2013. godine, u Prištini, Kosovo, približno između 15:10 sati i približno oko 15:30 sati: *V.K., Z.S., J.R.* i *i.R.*, policajci Kosovske policije, Jedinica za specijalne operacije (JSO), Tim 3, su kao saizvršioci, počinili krivično delo zlostavljanja prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja tako što su maltretirali, zastrašivali i ozbiljno vređali dostojanstvo *M.J.* tokom transporta pritvorenika u policijskom vozilu „Toyota“, tablica br. Police *xxx*, iz Pritvornog centra u Prištini do Suda za prekršaje u Prištini, udarajući i šutirajući osobu vezanu liscama i verbalnim vređanjem na etničkim osnovama.

Na osnovu člana 364 stav 1.1.3 Zakona o krivičnom postupku (ZKP), *J.R., N.SH., X.H.H., V.K., i Z.S.*

oslobođeni su

sljedećih tačaka optužnice:

TAČKA 1: Zlostavljanje prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, u suprotnosti sa članom 198, stav 1, u vezi sa članom 31 KZK, što je kažnjivo kaznom zatvora u trajanju do tri (3) godine:

Dana 08. januara 2013. u Prištini, Kosovo, otprilike između 14:15 i 15:10 časova:

G.K., S.S., N.D., S.A., N.Z., Ž.R., N.S.H., X.H., V.K.,
Z.S. i I.R.

policajci Kosovske policije, Jedinice za specijalne operacije (JSO), Tim 3, u saizvršilaštvu, izvršili su krivično delo zlostavljanja prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja maltretiranjem, zastrašivanjem i grubim vređanjem dostojanstva jedne ili više sledećih lica:

B.M., I.P., M.S., D.T., I.S., B.M.A., D.S., D.V., M.P. i/ili Z.M.

, dok su vršili službenu dužnost, između ostalog, udarajući i šutirajući lica vezana liscama (takođe predmetima) koja nisu imala priliku da se brane; sprovodeći ih na uvredljiv način, naime, vezane vrlo tesnim plastičnim liscama, sa glavama nepotrebno nagnutim prema zemlji; napadajući ih i grubo ih tretirajući pred svedocima; verbalno ih vređajući na etničkoj osnovi i zastrašivajući ih, dok su sprovodili deset pritvorenika, koji su bili na čuvanju kod policajaca JSO, od prijemnog dela Pritvornog centra u Prištini do tri vozila parkirana na parkiralištu: „Toyota“, sa registarskim tablicama br. Police ~~xxx~~ i dva kombija marke „Mercedes“ sa registarskim tablicama Police 288-01 i Police ~~xxx~~ kao i dok su vozila bila u stanju mirovanja na parkiralištu.

TAČKA 2: Napad, u suprotnosti sa članom 187, stav 1, u vezi sa članom 31 KZK, što je kažnjivo kaznom zatvora u trajanju do tri (3) godine:

Dana 08. januara 2013. u Prištini, Kosovo, otprilike između 14:15 i 15:10 časova:

G.K., S.S., N.D., S.A., N.Z., Ž.R., N.S.H., X.H., V.K., Z.S.
i I.R.

policajci Kosovske policije, Jedinice za specijalne operacije (JSO), Tim 3, u saizvršilaštvu, izvršili su krivično delo napad, namerno koristeći silu, bez saglasnosti, nad jednim ili više od sledećih lica, naime

B.M., I.P., M.S., D.T., I.S., B.M.A., D.S., D.V., M.P. i/ili Z.M.

, udarajući i šutirajući osobe vezane liscama (takođe predmetima), dok su sprovodili deset pritvorenika, koji su bili na čuvanju kod policajaca JSO, od prijemnog dela Pritvornog centra u Prištini do tri vozila parkirana na parkiralištu: „Toyota“, sa registarskim tablicama br. Police ~~xxx~~ dva kombija marke „Mercedes“ sa registarskim tablicama Police ~~xxx~~ i Police ~~xxx~~ kao i dok su vozila bila u stanju mirovanja na parkiralištu.

TAČKA 3: Napad, u suprotnosti sa članom 187, stav 2 a u vezi sa stavom 1, u vezi sa članom 31 KZK, kažnjivo kaznom zatvora od šest (6) meseci do pet (5) godina:

Dana 08. januara 2013, u Prištini, Kosovo, otprilike između 14:15 i 15:10 časova:

G.K., S.S., N.D., S.A., N.Z., J.R., N.S.H., X.H.H., V.K., Z.S. i I.R.

policajci Kosovske policije, Jedinice za specijalne operacije (JSO), Tim 3, u saizvršilaštvu, izvršili su krivično delo napad, namerno koristeći silu, bez saglasnosti, predmetima koji su mogli prouzrokovati teške telesne povrede ili ozbiljno narušiti zdravlje; naime, čizmama, palicama, ručnim lampama, sigurnosnim pojasom ili/i vatrenim oružjem, nad jednim ili više od sledećih lica, naime,

B.M., I.P., M.J., D.T., I.S., B.M.A., D.S., D.V., M.P.
i/ili Z.M.

dok su sprovodili deset pritvorenika, koji su bili na čuvanju kod policajaca JSO, od prijemnog dela Pritvornog centra u Prištini do tri vozila parkirana na parkiralištu: „Tojota“, sa registarskim tablicama Police 293-01 i dva kombija marke „Mercedes“ sa registarskim tablicama Police XXX i Police XXX kao i dok su vozila bila u stanju mirovanja na parkiralištu.

TAČKA 4: Napad, u suprotnosti sa članom 187, stav 3, u vezi sa stavom 1, u vezi sa članom 31 KZK, što je kažnjivo kaznom zatvora u trajanju od šest (6) meseci do tri (3) godine:

Dana 08. januara 2013, u Prištini, Kosovo, otprilike između 14:15 časova i 15:10 časova:

G.K., S.S., N.D., S.A., N.Z., J.R., N.S.H., X.H.H.,
V.K., Z.S., i I.R.

policajci Kosovske policije, Jedinice za specijalne operacije (JSO), Tim 3, u saizvršilaštvu, izvršili su krivično delo napad, namerno koristeći silu bez saglasnosti prema ranjivim osobama, naime jednom ili više sledećih pritvorenika koji su bili vezani liscama, naime,

B.M., I.P., M.J., D.T., I.S., B.M.A., D.S., D.V., M.P.,
i/ili Z.M.

koji su bili na čuvanju kod okrivljenih, udarajući i šutirajući osobe vezane liscama (takođe predmetima), dok su sprovodili deset pritvorenika od prijemnog dela Pritvornog centra u Prištini do tri vozila parkirana na parkiralištu: „Tojota“, sa registarskim tablicama Police XXX i dva kombija marke „Mercedes“ sa registarskim tablicama Police XXX i Police XXX kao i dok su vozila bila u stanju mirovanja na parkiralištu.

Na osnovu člana 364. stav 1.1.3 Zakona o krivičnom postupku (ZKP) N.S.H., X.H.H.,

oslobođeni su

sledeće tačke optužnice:

TAČKA 11: Zlostavljanje prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, u suprotnosti sa članom 198, stav 1, u vezi sa članom 31 KZK, što je kažnjivo kaznom zatvora u trajanju do tri (3) godine:

Dana 08. januara 2013, u Prištini. Kosovo, otprilike između 15:10 i 15:30 časova: **S.S., N.Z., N.S.H. i X.H.H.** policajci Kosovske policije, Jedinice za specijalne operacije (JSO), Tim 3, u saizvršilaštvu, izvršili su krivično delo zlostavljanja prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja maltretiranjem, zastrašivanjem i grubim vređanjem dostojanstva jedne ili više od sledećih osoba: **I.P., M.P., D.S.,** i/ili **I.S.**, u toku vršenja službene dužnosti, prevozeći pritvorenike, u policijskom vozilu Mercedes sa registarskim tablicama Police **xxx** od Pritvornog centra u Prištini do Suda za prekršaje u Prištini, između ostalog, udarajući i šutirajući žrtve (takođe predmetima) i repetirajući oružje i puštajući albansku muziku tražeći od žrtava da izjave da žive na nezavisnom Kosovu/ Republici Kosovo.

Na osnovu člana 364. stav 1.1.3 Zakona o krivičnom postupku **J.R., V.K.** i **Z.S.**

oslobođeni su

sledeće tačke optužnice:

TAČKA 12: Zlostavljanje prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, u suprotnosti sa članom 198, stav 1, u vezi sa članom 31. KZK, kažnjivo kaznom zatvora do tri (3) godine:

Dana 08. januara 2013. godine, u Prištini. Kosovo, približno između 15:10 sati i približno oko 15:30 sati: **V.K., Z.S., J.R.** i **I.R.** policajci Kosovske policije, Jedinica za specijalne operacije (JSO), Tim 3, su kao saizvršioci, počinili krivično delo zlostavljanja prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja tako što su maltretirali, zastrašivali i ozbiljno vređali dostojanstvo **M.S.** tokom transporta pritvorenika u policijskom vozilu "Toyota", tablica br. Police **xxx** iz Pritvornog centra u Prištini do Suda za prekršaje u Prištini, udarajući i šutirajući osobu vezanu lisicama i verbalno ga vređajući na etničkoj osnovi.

OBRAZLOŽENJE

1. Sudsko veće i nadležnost:

Strane u postupku nisu imale prigovor u vezi sastava sudskog veća. Ovaj sud je nadležan za procesuiranje ovog predmeta shodno članovima 1, 2 podstavovi 1.2, 9 podstavovi 2.1, 15 stav 1.20 i 15, stav 2, Zakona o sudovima - L. 03/L-199 koji je bio na snazi u vreme kada je postupak započet 'Osnovni sud je sud prve instance u Republici Kosovo, u ovom slučaju (st. 2) Osnovni sud u Prištini je sud sa mesnom nadležnošću i u skladu sa članom 11, st. 1, istog zakona, Osnovni sud je nadležan da procesuiru u prvoj instanci sve predmete, osim ako nije drugačije utvrđeno Zakonom' – a u skladu sa članom 3, stavovima 1 i 7 (poslednji se odnosi na većinu

sudija EULEX-a) Zakona o nadlenosti, selekciji i dodeljivanju predmeta sudijama i tužiocima EULEX-a na Kosovu (L. 03/L-053 koji je bio na snazi u to vreme), ex vi član 442 KZK-a.

2. Istorijat postupka:

Istrage u krivičnom predmetu (PP: II 111/2013) započete su 16. januara 2013. godine, a protiv *G.K.* za krivična dela Maltretiranja tokom vršenja službene dužnosti ili javnog ovlašćenja, suprotno članu 198, stav 1, a u vezi sa članom 31 i fizičkog napada, suprotno članu 187, stav 1, a u vezi sa članom 31 Krivičnog zakona, a presuda je menjana i dopunjivana nekoliko puta, naime 17. januara 2013. godine protiv Sabita Sadikua za ista krivična dela, a 24. januara 2013. godine tužilaštvo je proširilo istragu protiv nekolicine drugih okrivljenih, *N.D., S.A., N.Z., J.R., N.Š., Dž.H., V.K., Z.S., I.R.* i osim gore navedenih optužbi, tužilac je takođe proširio istragu i na još jedno krivično delo mučenja, u suprotnosti sa članom 199, stavovima 1 i 3, a i vezi sa članom 31 KZK-a.

U odluci o proširenju istrage od 20. februara 2013. godine obuhvaćeni su još i svedoci *F.S., N.D.,* i *A.V.* za ista krivična dela, a u odluci o proširenju istrage od 13. maja 2013. godine obuhvaćen je i osumnjičeni *D.Z.* za krivično delo Ometanje dokaza u suprotnosti sa članom 394. stav 1.1 i Pružanje pomoći počiniocima nakon izvršenja krivičnog dela u suprotnosti sa članom 388. stav 2 (2.3) KZK-a. Svi su osumnjičeni u to vreme bili pripadnici Jedinice za specijalne operacije koja je ranije bila poznata kao jedinica ROSU.

Na osnovu toga je tužilac EULEX-a, kojem je ovaj predmet bio dodeljen u preliminarnoj istrazi, doneo 16. Januara 2013. godine Odluku o pokretanju istrage i zatim je nekoliko puta proširivao i menjao istrage kako bi bile obuhvaćene nove optužbe i novi osumnjičeni.

Zbog istrage je Osnovnom sudu u Prištini bilo podneto nekoliko zahteva za prikrivenim merama i stručna veštačenja, uključujući i zahtev za anonimnošću triju svedoka koji su bili saslušani tokom glavnog ročišta.

Pre podizanja optužnice u ovom predmetu tužilac je obustavio istrage protiv četiri operatera JSO *F.S.,* policijskog službenika JSO, ID # *xxx*; *N.D.,* policijskog službenika JSO, ID # *xxx*; *A.V.,* policijskog službenika JSO, ID # *xxx* i *D.Z.,* policijskog službenika JSO, ID# *xxx.*

Po zaključenju istrage 12. decembra 2013. godine optužnica je podignuta protiv: *G.K.,* policijskog službenika JSO, policijska ID # *xxx*; *S.S.,* policijskog službenika JSO, policijska ID # *xxx*; *N.D.,* policijskog službenika JSO, ID # *xxx*; *S.A.,* policijskog službenika JSO, ID # *xxx*; *N.Z.,* policijskog službenika JSO, ID # *xxx*; *J.R.,* policijskog službenika JSO, ID # *xxx*; *N.Š.,* policijskog službenika JSO, ID # *xxx*; *Dž.H.,* policijskog službenika JSO, ID # *xxx*; *V.K.,* policijskog službenika JSO, ID # *xxx*; *Z.S.,* policijskog službenika JSO, ID # *xxx*; *I.R.,* policijskog službenika JSO, ID # *xxx*, a sa sledećim optužbama:

TAČKA 1: Maltretiranje tokom vršenja službene dužnosti ili javnog ovlašćenja, u suprotnosti sa članom 198, stav 1, a u vezi sa članom 31 Krivičnog zakona (KZ), i koje se kažnjava kaznom zatvora do tri (3) godine protiv

G.K., S.S., N.D., S.A.,
N.Z., J.R., N.Š., Dž.H.,
V.K., Z.S. i I.R.

TAČKA 2: Fizički napad, u suprotnosti sa članom 187, stav 1, a u vezi sa članom 31 Krivičnog zakona (KZ) i koje se kažnjava kaznom zatvora do tri (3) godine protiv

G.K., S.S.,
N.D., S.A., N.Z., J.R.,
N.Š., Dž.H., V.K., Z.S. i I.R.

TAČKA 3: Fizički napad u suprotnosti sa članom 187, stav 1, a u vezi sa članom 31 Krivičnog zakona (KZ) i koje se kažnjava kaznom zatvora do tri (3) godine protiv protiv

G.K.,
S.S., N.D., S.A., N.Z., J.R.,
N.Š., Dž.H., V.K., Z.S. i I.R.

TAČKA 4: Fizički napad, u suprotnosti sa članom 187, stav 3 a u vezi sa stavom 1, i u vezi sa članom 31 Krivičnog zakona (KZ), i koje se kažnjava kaznom zatvora od šest (6) meseci do tri (3) godine protiv protiv

G.K., S.S., N.D., S.A.,
N.Z., J.R., N.Š., Dž.H.,
V.K., Z.S. i I.R.

TAČKA 5: Maltretiranje tokom vršenja službene dužnosti ili javnog ovlašćenja, u suprotnosti sa članom 198, stav 1, a u vezi sa članom 31 Krivičnog zakona (KZ), i koje se kažnjava kaznom zatvora do tri (3) godine protiv

G.K., N.D. i S.A.

TAČKA 6: Prećenje, u suprotnosti sa članom 185, stav 4, a u vezi sa stavom 1 Krivičnog zakona (KZ), i koje se kažnjava kaznom zatvora od jedne (1) do pet (5) godina protiv

S.A.

TAČKA 7: Prećenje, u suprotnosti sa članom 185, stav 4, a u vezi sa stavom 1, Krivičnog zakona (KZ) i koje se kažnjava kaznom zatvora od jedne (1) do pet (5) godina protiv

G.K.

TAČKA 8: Fizički napad, u suprotnosti sa članom 187, stav 1, Krivičnog zakona (KZ) i koje se kažnjava kaznom zatvora do tri (3) godine protiv

G.K.

TAČKA 9: Fizički napad, u suprotnosti sa članom 187, stav 2, a u vezi sa stavom 1 Krivičnog zakona (KZ), i koje se kažnjava kaznom zatvora od šest (6) meseci do pet (5) godina protiv

G.K.

TAČKA 10: Fizički napad, u suprotnosti sa članom 187, stav 3, a u vezi sa stavom 1, Krivičnog zakona (KZ) i koje se kažnjava kaznom zatvora od šest (6) meseci do tri (3) godine protiv

G.K.

TAČKA 11: Maltretiranje tokom vršenja službene dužnosti ili javnog ovlašćenja, u suprotnosti sa članom 198, stav 1, a u vezi sa članom 31 Krivičnog zakona (KZ), i koje se kažnjava kaznom zatvora do tri (3) godine protiv *S.S.*, *N.Ž.*, *N.S.H.* i *D.Ž.H.*

TAČKA 12: Maltretiranje tokom vršenja službene dužnosti ili javnog ovlašćenja, u suprotnosti sa članom 198, stav 1, a u vezi sa članom 31 Krivičnog zakona (KZ) i koje se kažnjava kaznom zatvora do tri (3) godine protiv *V.K.*, *Z.S.*, *J.R.* i *I.R.*

TAČKA 13: Maltretiranje tokom vršenja službene dužnosti ili javnog ovlašćenja, u suprotnosti sa članom 198, stav 1, Krivičnog zakona (KZ) i koje se kažnjava kaznom zatvora do tri (3) godine protiv *G.K.*

TAČKA 14: Fizički napad, u suprotnosti sa članom 187, stav 3, a u vezi sa stavom 1, Krivičnog zakona (KZ) i koje se kažnjava kaznom zatvora od šest (6) meseci do tri (3) godine protiv *G.K.*

TAČKA 15: Maltretiranje tokom vršenja službene dužnosti ili javnog ovlašćenja, u suprotnosti sa članom 198, stav 1, Krivičnog zakona (KZ) i koje se kažnjava kaznom zatvora do tri (3) godine protiv *S.S.*

TAČKA 16: Fizički napad, u suprotnosti sa članom 187, stav 3, a u vezi sa stavom 1, Krivičnog zakona (KZ) i koje se kažnjava kaznom zatvora od šest (6) meseci do tri (3) godine protiv *S.S.*

TAČKA 17: Maltretiranje tokom vršenja službene dužnosti ili javnog ovlašćenja, u suprotnosti sa članom 198, stav 1, a u vezi sa članom 31 Krivičnog zakona (KZ) i koje se kažnjava kaznom zatvora do tri (3) godine protiv *G.K.* i *N.D.*

TAČKA 18: Fizički napad, u suprotnosti sa članom 187, stav 2, a u vezi sa stavom 1, i u vezi sa članom 31 of the Krivičnog zakona (KZ) i koje se kažnjava kaznom zatvora od šest (6) meseci do pet (5) godina protiv *G.K.* i *N.D.*

TAČKA 19: Fizički napad, u suprotnosti sa članom 187, stav 3, a u vezi sa stavom 1, i u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona (KZ) i koje se kažnjava kaznom zatvora od šest (6) meseci do tri (3) godine protiv *G.K.* i *N.D.*

Sve gore navedene optužbe odnose se na različite trenutke i događaje koji su se navodno dogodili u vreme kada su oštećene strane bile peruzete od strane policajaca iz Pritvornog centra u Prištini do trenutka kada su ušli na ročište u Prekršajnom sudu u Prištini.

Dana 28. januara 2014. godine održano je početno ročište koje je nastavljeno 4. februara 2014. godine, a zatim je 8. aprila 2014. godine nastavljeno drugo ročište. Svi pravni zastupnici okrivljenih podneli su zahteve za odbacivanje optužnice i nakon što je od tužilaštva primio izdvojeno mišljenje u vezi svih zahteva, predsedavajući sudija u postupku je 14. aprila 2014.

godine doneo odluku kojom je odbio sve zahteve odbrane i odlučio sa predmet pošalje na glavno suđenje.

Protiv odluke predsedavajućeg sudskog veća podneta je žalba u drugostepenom postupku od strane sledećih advokata odbrane, a u ime okrivljenih: **F. B.**, **Dž. M.**, **N. S. 1.**, **B. M.**, **R. D.** i **T. H.**. Okrivljeni **Z. S.** je sam podneo svoju žalbu, što je učinio i njegov branilac **K. M.**.

Žalbe **F. B.** i **Dž. M.** nisu bile razmatrane i odbačene su kao zakasnele, dok su preostale žalbe **N. S. 1.**, **B. M. 2.**, **R. D.**, **T. H.**, okrivljenog **Z. S.** koji je sam podneo svoju žalbu, kao i branioca **K. M.** dbijene kao neosnovane.

Osim odbijenih žalbi, Apelacioni sud je po službenoj dužnosti doneo odluku o dopunjivanju prvostepene odluke suda u vezi pravnih kvalifikacija dela ostavljajući samo krivično delo maltretiranja tokom vršenja službene dužnosti i pretnje, smatrajući da je krivično delo fizičkog napada obuhvaćeno krivičnim delom maltretiranja.

Nakon što je Apelacioni sud doneo odluke povodom žalbi, glavno ročište protiv gore navedenih okrivljenih počelo je 8. jula 2014. godine, a nastavljano je 17. jula 2014; 10, 11, 24. i 25. septembra 2014. godine; 8, 9, 22, 23. i 24. oktobra 2014. godine; 19. novembra 2014. godine; 3, 9, 10, 11. i 16. decembra 2014. godine; 15, 27, 28. i 29. januara 2015. godine; 3, 4. i 5. februara 2015. godine; 3, 9. i 12. marta 2015. godine; 15, 16. i 17. aprila 2015. godine; 12, 14, 18. i 20. maja 2015. godine; 30. juna 2015. godine; 7. i 14. jula 2015. godine; 25. i 26. avgusta 2015. godine; 8. septembra 2015. godine; 23. oktobra 2015. godine; 9, 10, 11. i 12. novembra 2015. godine i 13. novembra 2015. godine kada je objavljen dispozitiv presude.

3. Izvedeni dokazi tokom glavnog ročišta

3.1 Materijalni dokazi

Tokom trajanja glavnog ročišta izrađeni spisak materijalnih dokaza takođe treba da bude obuhvaćen u presudi, pa stoga taj spisak treba da obuhvata sledeće materijalne dokaze:

U omotu broj 3:

Postoji spisak dokaza koji treba da bude označen, međutim pošto sva dokumenta koja se odnose na oštećene strane imaju isti datum, radi uštede prostora ovde su zborno navedena.

Nalog za hapšenje svih oštećenih strana sa datumom 7.01.2013. godine; izjave svih oštećenih strana date policiji dana 7.01.2013. godine i takođe beleške iz pritvornog centra od 7.01.2013. godine, naime o **I. P.**, **D. V.**, **M. Š.**, **B. M. 1.**, **D. S.**, **M. P.**, **D. T.**, **B. M.**, **I. S.** i **Z. M.**.

Deo pribavljenih dokaza takođe predstavljaju zapisnici sa ročišta u Prekršajnom sudu od kojih svi imaju datum 8.01.2013. godine, pošto je za svaku oštećenu stranu održano posebno ročište u Prekršajnom sudu, pa su stoga pribavljeni zapisnici za svakog pojedinačnog oštećenog.

U omotu broj 4A:

I. S. – Lekarski izveštaj I. S. iz 'Bolnice u Kosovskoj Mitrovici' br. 316 od 9.01.2013; Lekarski izveštaj I. S. izrađen od strane lekarke EULEX-a Dr. K. A. sa 6 fotografija od 16.01.2013; Izveštaj EULEX-ovog Odeljenja za sudsku medicinu ("OSM") sa lekarskom ocenom ref. br. Eulex E-04/2013;

M. P. – Lekarski izveštaj M. P. sa nečitkim pečatom br. 314 od 21.01.2013; Lekarski izveštaj M. P. izrađen od strane lekarke EULEX-a Dr. K. A. sa 6 fotografija od 16.01.2013; Izveštaj EULEX-ovog OSM sa lekarskom ocenom M. P. sa ref. br. Eulex E-06/2013;

B. M. 1. – Lekarski izveštaj B. M. 1. sa nečitkim pečatom br. 320 od 9.01.2013; Lekarski izveštaj B. M. 1. izrađen od strane lekarke EULEX-a Dr. K. A. sa 6 fotografija od 16.01.2013; Izveštaj EULEX-ovog OSM sa lekarskom ocenom B. M. 1. sa ref. br. Eulex E-07/2013;

M. J. – Lekarski izveštaj M. J. sa nečitkim pečatom br. 319 od 9.01.2013; Lekarski izveštaj M. J. izrađen od strane lekarke EULEX-a Dr. K. A. sa 3 fotografije od 16.01.2013; Izveštaj EULEX-ovog OSM sa lekarskom ocenom M. J. sa ref. br. Eulex E-08/2013;

B. M. – Lekarski izveštaj B. M. sa nečitkim pečatom ustanove br. 318 od 9.01.2013; Lekarski izveštaj B. M. izrađen od strane lekarke EULEX-a Dr. K. A. sa 15 fotografija od 16.01.2013; Izveštaj EULEX-ovog OSM sa lekarskom ocenom B. M. sa ref. br. Eulex E-09/2013;

D. S. – Lekarski izveštaj D. S. sa nečitkim pečatom br. 315; izveštaj lekara specijaliste manastira Gračanica od 8.01.2013; uput za pregled u Vojno-Medicinskoj Akademiji, Protokol br. 206 od 5.02.2013; Lekarski izveštaj D. S. od strane lekarke EULEX-a Dr. K. A. sa 9 fotografija od 16.01.2013; Izveštaj EULEX-ovog OSM sa lekarskom ocenom D. S. sa ref. br. Eulex E-10/2013; Dodatni izveštaj EULEX-ovog OSM sa lekarskom ocenom D. S. sa ref. br. Eulex E-10/2013;

U omotu broj 4B:

Obaveštenje direktora Doma zdravlja u Leposaviću u vezi D. V. i I. P. od 22.01.2013; Lekarski izveštaj I. P. sa nečitkim pečatom br. 317 od 9.01.2013; Kopija zdravstvene knjižice I. P. iz medicinskog centra u Leposaviću i kopije knjige prijema od 11.01.2013; Otpustna lista sa epikrizom za I. P. izdata od strane Zdravstvenog centra u Mitrovici, ref. br. 102 od 11.01.2013; Izveštaj sa magnetne rezonance za I. P. br. 680 od 23.01.2013; nalaz lekara specijaliste za I. P.

od 5.02.2013; Lekarski izveštaj I. P. od strane lekarke EULEX-a Dr. K. A. sa 5 fotografija od 16.01.2013; Izveštaj EULEX-ovog OSM sa lekarskom ocenom I. P. sa ref. br. Eulex E-11/2013.

D. T. - Obaveštenje direktora Doma zdravlja u Leposaviću u vezi D. V. i I. P. i D. T. od 22.01.2013; Lekarski izveštaj D. T. sa nečitkim pečatom ustanove br. 321 od 9.01.2013; overena kopija medicinske dokumentacije D. T. uzeta iz bolnice u Mitrovici protokol br. 40; Uput za bolničko lečenje D. T. u Vojno-Medicinskoj Akademiji u Beogradu od 10.01.2013; Kopija zdravstvene knjižice D. T. iz Medicinskog centra u Leposaviću i kopija knjige prijema od 10.01.2013; zdravstvena ocena D. T. izdata od strane zavoda za zdravstveno osiguranje br. 66 od 10.01.2013; potvrda potrebe putovanja radi ostvarivanja zdravstvene zaštite za D. T. od 10.01.2013; Izveštaj lekara specijaliste izdat od strane Kliničkog centra Srbije protokol br. P8-574/13 od 11.01.2013; Nalaz lekara specijaliste za D. T. od 16.01.2013; Lekarski izveštaj D. T. od strane lekarke EULEX-a Dr. K. A. sa 15 fotografija od 19.01.2013; otpustna lista sa Vojno-Medicinske Akademije od 01.02.2013; Izveštaj EULEX-ovog OSM sa lekarskom ocenom D. T. sa ref. br. Eulex E-12/2013.

D. V. - Obaveštenje direktora Doma zdravlja u Leposaviću u vezi D. V. i I. P. i D. T. od 22.01.2013; Prijemna lista iz bolnice u Mitrovici i biohemisjka analiza D. V. protokol br. 749 od 9.01.2013; Otpustna lista sa epikrizom za D. V. izdata od strane Zdravstvenog centra u Mitrovici, ref. br. 120 od 9.01.2013; izveštaj sa nalazima lekara specijaliste za D. V. izdat od strane Vojno-Medicinske Akademije u Beogradu protokol br. 283 od 9.01.2013; uput lekara specijaliste za rendgensko snimanje za D. V. izdat od strane Zdravstvenog centra u Mitrovici od 25.01.2013; uput za laboratorijska ispitivanja D. V. izdat od strane Vojno-Medicinske Akademije u Beogradu; uput za ambulantni specijalistički pregled D. V. protokol br. 282 od 24.01.2013; Nalaz lekara specijaliste za D. V. izdat od strane Vojno-Medicinske Akademije u Beogradu, protokol br. 132 od 5.02.2013; Otpustna lista za D. V. protokol br. 365751/001 od 17.01.2013; četiri kopije laboratorijskih ispitivanja D. V. sa naslovom "Medtronic A/S Duet" od 05.02.2013; Uput za ambulantni specijalistički pregled protokol br. 282 od 8.04.2013; Uput za laboratorijsko ispitivanje D. V. sa od 8.04.2013; Lekarski izveštaj D. V. od strane lekarke EULEX-a Dr. K. A. sa 7 fotografija od 19.01.2013; Izveštaj EULEX-ovog OSM sa lekarskom ocenom D. V. sa ref. br. Eulex E-05/2013.

Zahtev policije Eulex-a upućen bolnici u Mitrovici radi pružanja informacija u vezi Z. M. ; I. P. ; D. V. ; M. J. ; B. M. I. ; D. S. ; D. T. ; B. M. ; I. S. i M. P. od 10.01.2013; Zapisnik sa sastanka istražitelja EULEX-a sa upravom bolnice od 11.01.2013; Overene papirne kopije i elektronska verzija 1 DVD-a relevantnih strana knjige prijema bolnice u Kosovskoj Mitrovici; 2 DVD-a (1 DVD sadrži i rendgenske snimke prepona i ramena D. V. i elektronska verzija medicinske dokumentacije i 1 DVD sa pregledima, izveštajima i fotografijama koje je sproveo i načinio lekar EULEX-a).

U omotu broj 5:

Policijski izveštaj o fotografijama stepeništa koje vodi do ulaza pritvornog centra u Prištini 2 fotografije; od 11.02.2013; Izveštaj sa mesta zločina od 7.03.2013; kopija foto-albuma i originalnog foto-albuma od 7.03.2013; Izveštaj o ocenjivanju dokaza od 14.03.2013; IT forenzički izveštaj od 14.07.2013; zahtev KP za dobijanje lozinke za sistem kamera u PS od 2.05.2013; Izveštaj policije EULEX-a o IT sistemu nadzornih kamera u policijskoj stanici u Prištini od 12.04.2013; Odgovor Treo Electronic-a u vezi modela kamere; CCTV kamera u policijskoj stanici br. 2, od 11.03.2013; Izveštaj IPK u vezi PPZ od 1. marta 2013; CD koji sadrži fotografije; Izveštaj o inspekciji mesta zločina od 7.03.2013; plan policijske stanice br. 2; Policijski delovodnik o radio-komunikacijama od 8.01.2013; slike sa kamera od 3.07.2013; e-mejl odgovor IKP-a na prepisku da se pribavi radio iz policijske stanice od 6.03.2013; CCTV kamere u podrumu/Pritvornom centru/ Centralnoj policijskoj stanici; Izveštaj IKP-a u vezi PPZ od 12. marta 2013, od 15.03.2013; e-mejl odgovor IPK-a na prepisku u vezi pritvorne prostorije od 14.03.2013; slike sa kamera od 13.03.2013; Originalni plan podruma; CCTV kamere / Centralna policijska stanica / prizemlje i zadnja strana zgrade; Izveštaj IKP u vezi PPZ od 3. decembra 2013, od 4.12.2013; E-mejl prepiska IKP-a upućena Centralnoj policijskoj stanici za plan zgrade od 13.03.2013; Plan zgrade; Slike sa kamera; E-mejl prepiska IKP-a od 4.12.2013; E-mejl prepiska IKP-a upućena Centralnoj policijskoj stanici za plan zgrade, od 12.03.2013; Plan zgrade; Slike sa kamera; E-mejl prepiska IKP-a u vezi kamera u centralnoj zgradi policije od 4.12.2013; CCTV kamere/Prekršajni sud u Prištini; Zahtev IKP-a upućen administraciji Osnovnog suda u Prištini u vezi CCTV kamera u Prekršajnom sudu od 13.03.2013; E-mejl prepiska IKP-a upućena Prekršajnom sudu u vezi plana zgrade od 12.03.2013; Plan zgrade prekršajnog suda; Odgovor Osnovnog suda upućen IKP-u od 13.03.2013; Slike sa kamera; Izveštaj IKP-a u vezi PPZ od 21. oktobra 2013. godine a datumom 14.11.2013; Spisak policajaca koji su primili uniforme i čizme od avgusta 2011; Izveštaj IKP-a u vezi PPZ od 25 septembra 2013; od 4.10.2013; E-mejl prepiska IKP-a u vezi čizmama od 2.10.2013; Fotografije policijske opreme; Obrazac primopredaje predmeta od 4.10.2013.

U omotu broj 6:

U vezi priloženog spiska sa DVD-a

1 (jedan) CD-R-Prilog izveštaju IKP od 18.01.13; Ref. br. IPK/DH/180113/EZRK; VIDEO KLAN KOSOVA-07.01.2013; 1 (jedan) CD-R – Prilog IT izveštaju, Ref.ITF-2013-038, 26.09.13; Kamera 3, CD1, Pikselizovan; 1 (jedan) DVD+R – Prilog IT izveštaju, Ref.ITF-2013-038, 26.09.13 Kamera 6, CD2, Pikselizovan; 1 (jedan) DVD+R – Prilog izveštaju KKI, 21.01.2013, Ref. br. KKI/12/20130121/5276, DVD Sadržaj – Snimak, Benedictine DVD 5, Kamera 2; 1 (jedan) DVD+R - Prilog izveštaju KKI 21.01.2013; Ref. br. KKI/12/20130121/5276; DVD Sadržaj – POVERLJIVO; Nepikselizovan -BENEDICTINE DVD 8; Kamera 3 Snimak kamere 2 + Plejer arhiva; 1 (jedan) CD-R – Prilog izveštaju KKI od 04.03.2013, Ref. br. KKI/36/20130304/5497 DVD Sadržaj – POVERLJIVO, Nepikselizovan - Kamera 3 Pritvorenik 1, Vreme početka incidenta 14:17:37 – 14:17:45 Disk 1; 1 (jedan) DVD+R – Forenzički IT izveštaj od 14.03.2013, DVD Sadržaj POVERLJIVO Nepikselizovan, 08.01.2013, Kamera 6, 13:00-16:00, Slučaj Benedictine; 1 (jedan) CD-R - Prilog izveštaju KKI od 04.03.2013,Ref.br.KKI/36/20130304/5497; DVD Sadržaj – POVERLJIVO, Nepikselizovan - Kamera 6 Pritvorenik 1,Disk 2; 1 (jedan) CD-R –

Prilog izveštaju KKI od 04.03.2013, Ref.br.KKI/36/20130304/5497 DVD Sadržaj
 POVERLJIVO, Nepikselizovan - Kamera 6 Pritvorenik 9 POčetak 14:55:34 – 14:55:43, Disk 3;
 1 (jedan) CD-R - Prilog izveštaju KKI od 04.03.2013, Ref.br. KKI/36/20130304/5497 DVD
 Sadržaj – POVERLJIVO, Nepikselizovan – Fotografije sa kamere 3 + Kamera 6 O incidentu
 pritvorenika 1+9 izveštaji sa CCTV, Disk 4; 1 (jedan) CD-R - Forenzički IT 14.03.2013, DVD
 Sadržaj – POVERLJIVO Nepikselizovan, Fotografije sa kamere 6, Fotografija sa kamere 2,
 Fotografija sa kamere 3; 1 (jedan) DVD+R – Prilog izveštaju KKI od 09.10.2013, Ref. br.
 KKI/12/20131011/6398, Benedictine, 07.01.13, Kam.3, 00:09:52-11:59:24, 07.01.13; 1 (jedan)
 DVD+R – Prilog izveštaju KKI od 09.10.13, Ref. br. KKI/12/20131011/6398, Benedictine,
 Kam.3, Vreme: 12:11:37-19:26:38, 07.01.13, Disk 2; 1 (jedan) DVD+R – Prilog izveštaju KKI
 Report, 09.10.13, Ref. br. KKI/12/20131011/6398, 07.01.2013 19:26:49 do 08:01:2013 00:43:35
 Benedictine DVD 7, Kamera 3, +Plejer arhiva; 1 (jedan) DVD+R – Prilog izveštaju KKI Report
 09.10.2013, Ref. br. KKI/12/20131011/6398, DVD Sadržaj – POVERLJIVO, Nepikselizovan,
 08.01.2013 12:47:11-23:58:58, Benedictine DVD 8, Kamera 3 + Plejer arhiva 14:22:34, zadnja
 kamera Disk 4; 1 (jedan) DVD+R – Prilog izveštaju KKI, 06.03.2013, Ref.br.
 KKI/36/20130306/5516, Policijska stanica II, Kam.12, 19:00-21:00, Kam.13 Nema zapisa od
 7.1. Disk 6; 1 (jedan) DVD+R – Prilog izveštaju KKI od 06.03.2013, Ref.br.
 KKI/36/20130306/5516, Policijska stanica II, Kam.12, 12:00-19:00, Disk 9; 1 (jedan) DVD-R –
 Prilog izveštaju KKI do 06.03.2013, Ref. br. KKI/36/20130306/5516, Kamera 12, Policijska
 stanica II, 16:00-19:00, 07.01.2013, Disk 5; 1 (jedan) CD-RW – Izveštaj IKP
 IPK/DH/140113/EZRK, 32 fotografije – operateri JSO – Tim 1 i Tim 3, Fotografija JSO,
 izrađena 11.01.2013 godine.

U omotu broj 6:

Informativni izveštaj KP od 7.01.2013; Izveštaj policije EULEX-a u vezi mera preduzetih od
 12.01.2013; E-mejl policije EULEX-a o pritvaranju 9 Srba od 9.01.2013; Specijalni izveštaj
 Odseka policije EULEX-a za jačanje od 9.01.2013; početni izveštaj izveštaj Odseka policije
 EULEX-a za jačanje (*K.B.*) od 9.01.2013; Početni izveštaj Odseka policije EULEX-a
 za jačanje (*Dž. D.*) od 9.01.2013; Početni izveštaj Odseka policije EULEX-a za jačanje
 (*Š.E. & R.H.*) od 11.01.2013; Slike sa kamera iz suda; E-mejl policije EULEX-a o
 pritvornom centru od 11.01.2013; EULEX Početni izveštaj Odseka za jačanje policije o CCTV
 kamerama u pritvornom centru od 14.01.2013; Informativni izveštaj IKP od 14.01.2013; E-mejl
 KP – zahtev za pomoć od strane ROSU od 8.01.2013; E-mejl KP – zahtev za istraživanje slučaja
 od 10.01.2013; E-mejl IKP e-mail – zahtev za dostavljanje dokumentacije od policajaca ROSU
 od 14.01.2013; Spisak policajaca ROSU na dužnosti 8.01.2013; Fotografije policajaca ROSU
 koji su učestvovali u operaciji od 8.03.2013; Spisak policajaca ROSU i njihovih ID karticas i
 brojeva telefona; E-majl KP upućen IKP u vezi operativnog plana od 19.03.2013; Izveštaji KP
 od strane JSO za 8.01.2013, od 10.01.2013; Izveštaji KP od strane JSO za 8.01.2013, od
 10.01.2013; Izveštaj jedinice za specijalne operacije po završetku operacije, od 8.01.2013;
 Obrazac primopredaje predmeta; Izveštaj vođe tima – *A.Z.* od 8.01.2013; Izveštaj
 policajca – *G.K.* od 9.01.2013; Izveštaj policajca – *S.A.* od 9.01.2013;
 Izveštaj policajca – *N.D.* od 9.01.2013; 2 Izveštaj policajca – *S.S.* od
 9.01.2013; 2 Izveštaj policajca – *N.ŠH* od 9.01.2013; Izveštaj policajca – *Dž. H.*
 , od 9.01.2013; Izveštaj policajca – *N.Z.* , od 9.01.2013; Izveštaj policajca –
V. K. , od 9.01.2013; Izveštaj policajca – *Z.S.* od 9.01.2013; Izveštaj policajca

- J.R., od 9.01.2013; Izveštaj policajca - I.R., od 9.01.2013; Krivična prijava policije EULEX-a od 15.01.2013; Foto album; Specijalni izveštaj policije EULEX-a u vezi evidencije rado-poziva pribavljen od Alfa Control Priština, od 28.02.2013; Informativni izveštaj IKP u vezi PPZ PP II 111/2013, od 18.01.2013; Izveštaj policije EULEX-a u vezi informacije pribavljenih iz Pritvornog centra u Prištini, od 17.01.2013; mesečni spisak dužnosti za januar 2013. godine pribavljen iz Pritvornog centra u Prištini, od 15.01.2013; Izveštaj policije EULEX-a u vezi zaplene podataka sa servera Pritvornog centra u Prištini, od 16.01.2013; Obrazac imovine koja se koristi kao dokaz, od 16.01.2013; Izveštaj policije EULEX-a u vezi CCTV, od 21.01.2013; Izveštaj policije EULEX-a o video zapisima i slikama uzetih sa kamera 3 i 6, od 4.03.2013; Fotografije uzete sa kamera 3 i 6 u zapečaćenoj koverti; Izveštaj policije EULEX-a o smimcima pribavljenih sa hard diskova CCTV kamera u Gračanici i Regionalnoj istražnoj stanici, od 6.03.2013; Izveštaj policije EULEX-a o razmatranju zaplenjenih snimaka sa kamere 3; IT Forenzički izveštaj - N.M., od 16.08.2013; IT Forenzički izveštaj o dokazima N.M., od 19.08.2013; IT Forenzički izveštaj o dokazima N.M., od 19.08.2013; IT Forenzički izveštaj o dokazima N.M., od 26.09.2013; Informativni dopis IKP, od 8.02.2013; E-mejl IKP u kojem se zahtevaju podaci o policajcima ROSU, od 7.02.2013; Izveštaj policajca - S.S., od 7.02.2013; Izveštaj policije EULEX-a o potvrđivanju osoba koje su organizovale lekarski pregled dana 9.01.2013, od 17.01.2013.

U omotu broj 7:

Izveštaj JSO nakon operacije, od 8.01.2013; Izveštaj policajca - M.D., od 8.01.2013; Izveštaj policajca - R.B., od 9.01.2013; Izveštaj policajca - B.H., od 9.01.2013; Izveštaj policajca - F.C., od 9.01.2013; Izveštaj policajca - B.K., od 9.01.2013; Izveštaj policajca - E.J., od 9.01.2013; Izveštaj policajca - A.K., od 9.01.2013; Izveštaj policajca - B.G., od 9.01.2013; Izveštaj policajca - L.Lj., od 9.01.2013; Izveštaj policajca - Š.M., od 9.01.2013; Izveštaj policajca - Š.Č., od 9.01.2013; Izveštaj policajca - F.N., od 9.01.2013; Izveštaj policajca - A.K.A., od 9.01.2013; Izveštaj policajca - I.B., od 9.01.2013; Izveštaj policajca - B.M., od 9.01.2013; Izveštaj policajca - E.F., od 9.01.2013; Izveštaj policajca - A.A., od 9.01.2013; Izveštaj policajca - A.B., od 9.01.2013; Izveštaj policajca - M.H., od 9.01.2013; Izveštaj policajca - F.B., od 9.01.2013; Izveštaj policajca - A.P., od 9.01.2013; Izveštaj policajca - F.G., od 9.01.2013; Izveštaj policajca - F.I., od 9.01.2013; Izveštaj policajca - H.P., od 9.01.2013; Izveštaj policajca - H.D., - nečitak, od 8.01.2013; Izveštaj policajca - F.K.A., od 9.01.2013; Izveštaj policajca - F.J., od 9.01.2013; Izveštaj policajca - N.F., od 9.01.2013; Izveštaj policajca - G.O., od 9.01.2013; Izveštaj policajca - V.E., od 9.01.2013; Izveštaj policajca - F.M., od 9.01.2013; Izveštaj policajca - P.J., od 9.01.2013; Izveštaj policajca - F.H., od 9.01.2013; Izveštaj policajca - S.H., od 9.01.2013; Izveštaj policajca - I.D., od 9.01.2013; Izveštaj policajca - J.B., od 9.01.2013; Izveštaj policajca - A.T., od 9.01.2013; Dostavnica KP, od 11.01.2013; Informativni izveštaj KP, od 8.01.2013; Pismo predsednika opštine Kosovska Mitrovica upućeno KFOR-u; šefovi EULEX-a & UNMIK-a, od 9.01.2013; Fotografije policajaca ROSU, od 8.01.2013; Izveštaj F.K.A., od 8.01.2013; Izveštaj N.G., od 8.01.2013; Dnevni raspored policajaca ROSU, od 8.01.2013; Obaveštenje sveštenika dato Kosovskoj policiji - Stanici Sever o proslavi

pravoslavnog Božića, od 2.01.2013; Izveštaj policije EULEX-a u vezi Pisma o poverenim zadacima, od 18.01.2013; Izveštaj policije EULEX-a u vezi lekarskog pregleda izvršenog od strane K.A. od 29.01.2013; Izveštaj policije EULEX-a u vezi pretpretresnih ispitivanja svedoka, od 1.02.2013; Izveštaj policije EULEX-a u vezi identifikacije policajaca JSO, od 1.02.2013; Originalni primerak Izveštaja policije EULEX-a KKI/12/2013 0201/5324 u zapečaćenoj koverti; Kopija Izveštaja policije EULEX-a KKI/36/20130205/5338, od 2.05.2013; Originalni primerak Izveštaja policije EULEX-a KKI/36/20130205/5338 u zapečaćenoj koverti, od 2.05.2013; Izveštaj policije EULEX-a KKI/12/2013/0208/5367, od 8.02.2013; Izveštaj policije EULEX-a u vezi pretpretresnih intervju sprovedenih u manastiru Gračanica, od 14.02.2013; Kopija Izveštaja policije EULEX-a u vezi pretpretresnih intervju policajaca KP koji rade u Pritvornom centru u Prištini, od 21.02.2013; Originalni primerak izveštaja policije EULEX-a u vezi pretpretresnih intervju policajaca KP koji rade u Pritvornom centru u Prištini u zapečaćenoj koverti; Kopija Izveštaja policije EULEX-a u vezi pretpretresnih intervju svedoka sprovedenih dana 27/02/2013, od 1.03.2013; Originalni primerak izveštaja policije EULEX-a u vezi pretpretresnih intervju svedoka sprovedenih dana 27/02/2013 u zapečaćenoj koverti; Izveštaj policije EULEX-a u vezi pretpretresnih intervju svedoka sprovedenih dana 6/03/2013; Kopija Specijalnog izveštaja policije EULEX-a, od 12.03.2013; Originalni primerak specijalnog Izveštaja policije EULEX-a u zapečaćenoj koverti; Kopija specijalnog Izveštaja policije EULEX-a KKI/12/20130312/5555, od 13.03.2013; Originalni primerak Specijalnog izveštaja policije EULEX-a KKI/12/20130312/5555 u zapečaćenoj koverti; Kopija Specijalnog izveštaja policije EULEX-a KKI/36/20130307/5522, od 7.03.2013; Originalni primerak Specijalnog izveštaja policije EULEX-a KKI/36/20130307/5522 u zapečaćenoj koverti; Izveštaj policije EULEX-a u vezi pretpretresnih intervju sprovedenih dana 12.03.2013, od 13.03.2013; Izveštaj policije EULEX-a u vezi identifikacije svedoka, od 19.03.2013; Izveštaj policije EULEX-a u vezi pretpretresnih intervju svedoka sprovedenih dana 16. & 18. aprila 2013. godine od strane policajaca KP iz Odeljenja za teška krivična dela, od 18.04.2013; Izveštaj policije EULEX-a u vezi podataka o instruktoru na Policijskoj akademiji, od 8.05.2013; Izveštaj policije EULEX-a u vezi prikupljanja propisa KP, od 17.06.2013; Administrativno uputstvo o upotrebi sile od strane policajaca; Lekcija 4 – Kodeks ponašanja službenika policije; Lekcija 5 – Etika službenika policije; Izveštaj policije EULEX-a u vezi imena policajaca KP koji su se nalazili u Alfa Control dana 8.01.2013, od 20.06.2013; Izveštaj policije EULEX-a u vezi pretpretresnih intervju svedoka sprovedenih dana 27. & 28. juna 2013. godine, od 1.07.2013; Kopija Izveštaja policije EULEX-a u vezi razmatranja snimaka sa kamere 6, od 2.08.2013; Originalni primerak Izveštaja policije EULEX-a u vezi razmatranja snimaka sa kamere 6, u zapečaćenoj koverti.

Snimci sa CCTV nadzornih kamera

Iako se događaj navodno dogodio unutar objekta policijskog pritvornog centra, pomenućemo da je objekat policijskog pritvornog centra opremljen CCTV sistemom nadzornih kamera. Tokom operacije koja je izvedena 30.1.2013 u policijskoj stanici Centar, IT forenzičar-istražitelj je zaplenio 1,81 GB podataka sa kamere 6 u saradnji sa ovlašćenim licem. Prema tome, treba pomenuti nekoliko snimaka koji su pušteni tokom glavnog pretresa.

Na ročištu održanom 8. oktobra 2014. godine snimak sa kamere 6 od vremena 14:15:50 sekundi je prikazan svedoku A. A. gde se može videti šutiranje i povlačenje pritvorenog lica ispred policijskog kombija, neposredno pre ulaska u kombi.

Na ročištu održanom 23. oktobra 2014. snimak od 8. januara 2013. sa kamere 3; počinje u 2:17:20 sekundi, je prikazan svedoku **B.M.A.** Tu je on prepoznao sebe na snimku i on je svedočio da je policajac koji ga je držao zapravo policajac koji ga je udarao a takođe je prepoznao i **M.S.** a koga su sprovodili.

Na ročištu održanom 19. novembra 2014. snimak sa kamere 3 iz Pritvornog centra u Prištini od 8. januara 2013. gde je vreme 14:18 sati, je pokazan **B.M.** i on je prepoznao policajca koji je sedeo pored njega u kombiju.

Dana 16. decembra 2014. snimak sa kamere 3 Pritvornog centra u Prištini sa početkom od 14.21 sati, 8. januar, je prikazan **M.S.** u gde je mogao da vidi da je lice koje je izašlo sledeće do kombija zapravo lice koje ga je tuklo.

Na ročištu održanom 15. januara 2015. još jedan snimak od 7. januara 2013; to je uložak 6, predmet broj 17 je prikazan u trajanju od 2 i po minuta i počinje od vremena 12:53:36 gde se vidi da su pritvorenici okrenuti prema zidu gde su ostavljeni u tom položaju dugo vremena.

Na ročištu održanom 28. januara 2015. snimak od 8. januara 2013. koji počinje u 14:55:35 i traje do 14:56:06 je prikazan **D.T.** gde je on prepoznao sebe ali se ništa drugo ne vidi.

Na ročištu održanom 25. avgusta 2015. još jedan snimak je prikazan sa kamere koja se nalazi izvan pritvornog objekta i snimak prikazuje da u vremenu 14:37:48 sekundi, određeni broj lica se odjednom prikupio kako bi pogledao dole niz stepenice, kao da se nešto tamo događalo, dakle stepenice koje vode do pritvorne jedinice. Snimak takođe prikazuje kako su pritvorenici sprovedeni. Poslednji snimak, od 14; 55:36, otprilike dvadesetak sekundi prikazuje kako ROSU pripadnik izvodi **D.T.** i skoro na kraju stepeništa njega susreće drugi policajac, koji je nosio šešir, koji je šutnuo i udario pritvorenika a onda ga je drugi policajac koji se nalazio iza njega takođe udario.

3.2 Izjave oštećenih strana i svedoka

Radi kompletiranja materijalnih dokaza, takođe moraju da se navedu i izjave oštećenih strana i svedoka kako bi se stekla jasnija slika pre započinjanja davanja konačne ocene i osnovanosti predmeta. S tim u vezi želimo da pružimo inicijalni rezime izjava oštećenih strana koje tvrde da su bile maltretirane onim redosledom koji je naveden u optužnici;

3.2.1 – Svedoci tužilaštva

3.2.1.1 - **I.S.**

On je naveo da su po dolasku u Gračanicu bili na liturgiji u manastiru Gračanica koja je trajala 2-3 sata. Nakon liturgije oni su planirali da se vrate u Leposavić, ali je jedan mladić iz grupe, **Z.M.** otišao u TV Gračanica a preostali deo grupe ga je pratio kako bi videli da li će da se vrati s njima i u tom trenutku ih je presrela policijska patrola koja je pristigla i zatražila im

¹ Zapisnici od 15. i 27. januara 2015. godine.

je identifikaciona dokumenta i rekli su im da ih prate do policijske stanice u Gračanici. Grupa je obavestila Z. M. da idu u policijsku stanicu u Gračanici i da im je razlog nepoznat.

Kada su stigli u policijsku stanicu u Gračanici, policajci su ih pitali da li će da idu na liturgiju i nekoliko trenutaka kasnije pojavili su se policijski inspektori u civilnim odelima. Prema kazivanju ovog svedoka, svi su bili vezani lisicama i jednog po jednog su izvodili iz policijske stanice, smestili u vozila i odvezli u policijsku stanicu u Prištini.

Kada su stigli u policijsku stanicu u Prištini postrojani su uz zid u hodniku sa licima prema zidu i raširenim nogama. Kasnije su bili fotografisani a uzeti su im i otisci prstiju. Nakon dužeg vremena odvedeni su u kancelariju sa B.M. i tu je bio jedan policajac u civilnom odelu i svedok ga je čuo kako govori o paravojnim formacijama i tvrdi da je čuo zvuke udaraca, udarce sa sprata ispod. Dok su stajali u toj prostoriji, I.S. je izjavio da im je neko prišao i udario jednog od njih iz grupe pošto su stajali sa raširenim nogama okrenuti prema zidu.

Policajac mu je rekao da su počinili krivično delo "Ugrožavanje ustavnog poretka". Izjavio da je zatim ušla jedna žena i da je obavešten "da je ona njegov advokat po službenoj dužnosti". Izjavio je da su bili smatrani pratnjom A.V. i da su neka vrsta paravojne organizacije. Nastavio je da opisuje situaciju i rekao je da su u jednom trenutku B.M. i on bili razdvojeni i da je on tada pitao da li bi mogao da dobije da popije vodu pošto celog dana nije ni jeo ni pio. Nakon toga su ih iz policijske stanice u Prištini odveli u pritvornu jedinicu i rekao je da se nije ništa desilo tokom transporta.

Kada su stigli u pritvorni centar video je druge iz grupe i jedan zaposleni iz pritvornog centra dao mu je svoj telefon kako bi stupio u kontakt sa svojom porodicom. Nakon toga, sve stvari koje su imali pri sebi (telefoni, kaiševi. itd.) bile su zaplenjene i oni su smešteni u pritvorne ćelije. Narednog jutra, tvrdi, da su bili odvedeni u kancelariju gde su im bila zaplenjena dokumenta, a uniformisani policajci su se već nalazili u prostoriji. Naveo je da se radilo o specijalnoj jedinici zavanoj ROSU, pošto su oni imali na sebi neprobojne prsluke i kape. Verovao da se radi o specijalnoj jedinici na osnovu uniformi koje su nosili.

Rekao je da su mu prišla dva policajca u uniformama koji su se spremali da ga vežu lisicama. Rekao je da su mu silom zavrnuli lakat prema leđima i vezali ga plastičnim lisicama. Naveo je da su mu glavu pritisnuli nadole i tvrdi da ga je u tom trenutku neko udario u glavu otvorenom šakom. Naveo je da su ga držali za podlaktice i da su mu celo telo savili prema podu. Zatim je sproveden duž hodnika ka izlaznim vratima. Naveo je da je bio udaren otvorenom šakom u glavu i da su se na kraju hodnika nalazile stepenice. Kad je počeo da se penje stepenicama neko ko je već bio tamo udario ga je u stomak i gurnuo, a zatim su ga oni koji su ga držali povukli nazad na stepenice i bio je odveden na sprat.

Nakon, toga, tvrdi on, usledilo je još žešće batinanje i da je bio udaran u glavu i leđa. Glava mu je bila pritisnuta nadole i nije mogao da vidi, ali je mogao da nasluti da su se policajci nalazili sa obe strane stepenica i nije mogao da vidi njihova lica jer mu je glava bila sagnuta ka stepenicama. Na kraju stepenica stajala je jedna manja grupa koja ja imala čizme i tvrdi da je dobio brojne udarce po glavi i telu. Zatim je jedan od njih, rekao je, otvorio vrata i izveden je ka kombiju u koji je bio uveden i smešten na sedište iza suvozačevog.

Polako je pomerio glavu da vidi ko se nalazi iza njega i prepoznao je **D.S.** i **I.P.** po njihovim jaknama. Posle nekog vremena uveli su **M.P.** Udarali su **M.**, a takođe su i njega ponovo udarili i udarili u leđa. Puštali su neke pesme i pevali su, pomislio je da se možda radilo o nekim nacionalističkim pesmama koje su pevali i govorili "ovo je država Kosovo". Naveo je da se sve to događalo u vozilu i da je trajalo sve dok nisu stigli u sud u Prištini.

Tokom transporta nije bio u stanju da vidi bilo kojeg od policajaca u kombiju jer mu je glava svo vreme bila pognuta nadole. Kada su stigli u sud izveden je iz kombija i odveden u hodnik suda. Tamo je sedeo nekoliko sati čekajući suđenje. Izjavio je da je, dok se tamo nalazio, primetio da je **D.V.** išao u toalet, i da je nakon nekog vremena video da je imao bolan izraz na licu kada je izašao da sedne. On tvrdi da je **D.** rekao svima da ne idu u toalet pošto je on tamo bio teško pretučen.

Naveo je da ga je u sudnici po početku ročišta sudija pitao šta se dogodilo i da je on ispričao sudiji priču, ali ne istu priču. Sudija ih je pitao da li bilo problema, ali je on rekao sudiji da nije bilo problema jer su se bojali za svoje živote ako bi mu rekli da su bili prebijani. Rekao je da nikom nisu pričali o maltretiranju.

Izjavio da su po završetku ročišta izašli iz sudnice kada je ugledao neke policajce ROSU koji su još uvek bili tamo, ali nije znao da li se radilo o onim istim policajcima koji su ih dopratili u sud. Po završetku ročišta bili su oslobođeni, nakon čega su izašli, uzeli taksi i otišli do manastira Gračanica.

Mora se napomenuti da su svi svedoci/oštećene strane posvedočili da su tokom boravka u policijskoj stanici u Gračanici imali korektan tretman i tvrde da se prebijanje dogodilo od trenutka kada su bili prevoženi od pritvornog centra do suda za prekršaje.

3.2.1.2 - B. **M.A.**

Njegovo svedočenje saslušano je 7. januara 2013. godine i izjavio je da su svih 9 njih krenuli rano ujutro sa dva vozila prema manastiru Gračanica na liturgiju. Tokom puta zaustavila ih je KPS policija u mestu zvanom Šupkovac, da su oni dali svoja dokumenta i da su se tamo zadržali pola sata. Otišli su do manastira gde su ostali na liturgiji, a kada se ona završila otišli su u RTV Gračanicu. Dok su čekali prišla su im dva policajca i zatražila od njih identifikaciona dokumenta, a zatim su od njih zatražili da ih slede do policijske stanice u Gračanici. U policijskoj stanici, izjavio je, bili su fotografisani i uzeti su im otisci prstiju. Posle nekog vremena došli su policajci KP i naredili im da stanu licem uz zid i vezali su ih lisicama. Izjavio je da su ih proveli kroz jedno stepenište i nakon toga su prošli kroz izlazna vrata kroz koja su ranije ušli i zatim krenuli svojim putem ka Prištini.

B.M.A. je izjavio da su ušli u zgradu u Prištini i da su svi bili smešteni u hodniku i da ga je nakon toga policija fotografisala i uzela mu otiske prstiju. Bili su odvedeni na donji sprat i

² Zapisnici od 23. i 24. oktobra 2014. godine.

kada su stigli do platforme primetio je TV kamere koje su snimale. Nalazili su se u policijskom vozilu i bili su odvezeni u drugu policijsku stanicu u Prištini.

Kada su stigli do policijske stanice odveli su ga u podrum gde je predao svoja dokumenta i mobilni telefon koji je imao pri sebi, a takođe su mu uzeli otiske prstiju i fotografisali ga. Noć je proveo u ćeliji zajedno sa M.Š..

Dana 8. januara ujutro dali su im doručak i bilo im je rečeno da je vreme ručka od 2 do 5 sati posle podne. Nakon ručka odvedeni su u prostoriju gde su im se nalazila dokumenta i druge lične stvari.

U tom trenutku je čuo bat čizama u hodniku i video da u prostoriju ulaze pripadnici specijalne policije i da ih je bilo dvojilca ili trojica. Jedan od specijalaca mu je lisicama vezao levu ruku i pitao drugog policajca sa prijema da li je završio da proverom njegovih dokumenata. Bio je vezan lisicama i policajci su počeli da izvode svedoka napolje.

Takođe je tvrdio da je način na koji ga je pratio bio takav da skoro udarao kolenima u pod. Odveli su ga na sprat, a tamo su se nalazili policajci koji su stajali sa obe strane stepenica i počeli su da ga udaraju u stomak, leđa i glavu. Kad je stigao do vrata, jedan od njih ga je šutnuo u zadnjicu. Nastavio je svoje svedočenje rekavši da ga je onda odveo do kombija gde ga je smestio u sedište i vezao sigurnosni pojas oko njegovog vrata. Taj policajac je navodno pitao svedoka šta je radio u Gračanici, a svedok je odgovorio da je išao na liturgiju, a zatim je policajac počeo da ga udara. Dvojicu njih je prepoznao sa slika koje su mu bile pokazane tokom pretpretresnog intervjua. Prepoznao je policajca koji ga je vezao lisicama i izveo napolje i prepoznao je da je drugi policajac, kada je D.V. bio uveden u kombi, bio policajac koji ga je tukao. Tvrdi da je policajac koji je bio s njim rekao policajcu koji je bio sa D.V. "Albanac, Albanac", kako bi ga ovaj više tukao. Nakon toga, Z.M. je odveden u taj kombi i smešten iza njega i da je takođe bio maltretiran i da je nakon toga D.V. bio uveden u kombi.

Zatim je tvrdio da ga je policajac pitao, kad su bili sami, da li namerava da ide nazad u Gračanicu i da li je Kosovo republika, na šta on nije želeo da odgovori pa ga je zatim počeo udarati u glavu, šutirao u noge, udarao u grudi i po celom telu. Zatim je policajac izašao i doveo Z.M. i D.V. Video je policajca koji je za D.V. govorio "Albanac, Albanac", i u tom trenutku je svedok podigao glavu nakon čega je došao policajac i počeo da ga tuče u glavu govoreći da sagne glavu nadole. Jedan policajac mu je naredio na sagne glavu nadole i zatim ga udario u vrat. Svedok ja izjavio da još uvek pati od nekih posledica tog udarca. Svedok tvrdi da je maltretiranje nastavljeno, a zatim su doveli D.T. u kombi i da su zatim počeli da maltretiraju i njega. Dok su maltretirali D.T. udarali su svedoka u bok i u tom trenutku su doveli i B.M. Smestili su ga ispred svedoka i vezali sigurnosnim pojasem oko vrata i počeli da maltretiraju i njega. Jedan policajac je pitao B.M. "da li je Kosovo republika?" i B.M. nije odgovorio pa je policajac počeo da ga tuče govoreći mu da kaže da je Kosovo republika. Udarali su ga po glavi govoreći mu da kaže "Kosovo je republika", ali B.M. im nije dao odgovor i u jednom trenutku se policajac iznervirao, uzeo svoju pušku i kundakom od puške počeo da tuče B.M. u grudi.

Tvrđi da ih je u kombiju bilo 5, D. V., D. T., Z. M., B. M. i on. Takođe je izjavio da se kombi u jednom trenutku pokrenuo i da je maltretiranje B. M. nastavljeno i da su od njega tražili da kaže "Kosovo je republika", ali je odbijao da izgovori te reči. U jednom trenutku je vozač zaustavio kombi nasred ulice, povukao ručnu kočnicu, potegao svoj pištolj i uperio ga u koleno B. M.

Z. M. je plakao i molio B. da izgovori te reči, ali je B. odbijao da to učini. Pošto je B. odbijao da kaže šta mu je bilo naređeno, vozač je vratio svoj pištolj u futrolu, vratio se na vozačko sedište i počeo da vozi.

B. M. A. je video lice vozača koji je uperio pištolj u njegovo koleno i lice drugog policajca koji ga je maltretirao. Nastavili su da se kreću i stigli su do jedne zgrade gde se kombi zaustavio. Vrata kombija su se otvorila i B. M., D. T. i on bili su izvedeni napolje. Bio je tučen dok se nalazio u kombiju i guran prema zidu dok je hodao stepenicama u zgradi Prekršajnog suda u Prištini. Odveli su ih u hodnik i naredili im da gledaju u pod i čekaju suđenje.

On je tvrdio da nije maltretiran u hodniku, već da bi ga gurnuli ukoliko je hteo da podigne glavu. On je tvrdio da je sa njegove leve strane bio B. M., on je bio zlostavljan i udaran i da je sve snimio telefonom jedan policajac. On je takođe izjavio da je u jednom trenutku D. V. otišao u toalet i kada se vratio iz toaleta lice mu je bilo bledo, jedno rame mu je bilo spušteno i teško je hodao. Navodno, D. V. je seo pored Z. M. i rekao Z. M. da kaže svima da ne traže da idu u toalet.

Dok je čekao u hodniku rekao je jednom inspektorcu da su mu ruke bile prejako vezane. One je podigao rukav jakne i video da mu je ruka poplavela pa mu je skinuo lisice i stavio mu ruke ispred tela. Grupa policajaca se u jednom trenutku promenila i ne seća se koja je grupa bila kada je mu je ovaj gospodin olabavio lisice. Nakon što su ušli na saslušanje i nakon saslušanja sudija ga je ispitivao u sudnici i onda im je rečeno da izađu i sačekaju da se donese odluka. Nakon što je to završeno sve su ih pozvali da uđu u sudnicu i sudija im je rekao da su slobodni i da mogu da odu kući.

Tokom seanse sa sudijom na Sudu za prekršaje sudija ih je pitao "da li vas je policija zlostavljala?", a oni su sudiji rekli da nisu bili zlostavljani jer su se plašili da će ako ih osude još više biti zlostavljani. On je rekao da su nakon što su ih oslobodili napustili zgradu i uzeli dva taksija i otišli u Manastir u Gračanici, dok su D. V. i Z. M. otišli kući sa svojim advokatom jer je D. V. bio ozbiljno povređen. Advokati su bili F. K. i D. V. A.

Oni su otišli u Manastir i tu su prenoćili. U Manastiru su obavestili sestre u Manastiru u on je izjavio da su ih sestre jednog po jednog pregledale jer su one završile medicinsku školu, a narednog dala ih je EULEX odveo, kada su stigli u Mitrovicu otišli su u bolnicu gde su pregledani. Prepisani su im neki lekovi, gelovi i/ili tablete a nekima su prepisane injekcije, dok je D. V. odveden u Beograd jer je bio u teškom stanju. On je izjavio da je prvo pregledan u bolnici u Mitrovici i nakon pet-šest dana kada je EULEX preuzeo predmet njih su pregledali EULEX-ovi doktori. On je izjavio da četiri meseca nije bio sposoban da radi.

Tokom seanse, pokazan mu je CCTV snimak sa Kamere 3 koji je otpočeo u 2:17:20 sekundi. Kamera je postavljena u Pritvornom centru u Prištini. On je prepoznao policajca koji ga je udarao u glavu, u telo, i u stomak u kombiju, koji mu je stavio kaiš na vrat i pitao da zašto je bio u Gračanici, isti policajac koji mu je stavio bezbednosni kaiš oko vrata, nije bio u istom vozilu na putu od Pritvornog centra do Suda. Svedok je porekao da je član ekipe obezbeđenja A. V. i rekao je da njegova odeća nije uniformna. Nakon dva dana davanja iskaza putem video/veze o je identifikovao S. A. kao optuženog koji je zaustavio vozilo i stavio pištolj na B. koleno ali nije bio 100% siguran, ali više od 50%³. U foto-albumu koji mu je pokazan u fazi prethodnog postupka prepoznao je samo S. S-

U sudnici je prepoznao⁴ G. K. kao osobu koja je udarila B. M. puškom, prepoznao je S. S- kao osobu koja ga je vezala, dovela do kombija, udarila ga i pitala ga šta radi u Gračanici. Prepoznao je N. D. po licu, ali nije znao da li mu je N. D. nešto uradioizjavio je "možda me je udario"... U sudnici je prepoznao S. A. kao osobu koja je B. stavila pištolj na koleno. On je prepoznao I. R. kao osobu koja ga je udarila u vrat u kombiju.

3.2.1.3 - I. P.

5

Tokom davanja iskaza on je izjavio da su 7. januara 2013. rano ujutru, između 05:00 i 06:00 časova pošli u Gračanicu na liturgiju u manastiru. Bilo ih je devetoro sa dva vozila. putem ih zaustavila saobraćajna policija KPS u selu za koje on misli da se zove Šupkovac. Tražili su im lične karte. D. V. je vozio auto i oni su mu oduzeli dokumenta i rekli mu da na Kosovu ne može da vozi sa srpskim ispravama. Dat mu je papir koji je mogao da koristi kako bi vozio na Kosovu i oni su nastavili dalje. Izjavio je da su nastavili dalje i stigli do Manastira u Gračanici na liturgiju i onda je trebalo da sačekaju svoje prijatelje koji su bili tu, jer se nisu osećali bezbedno da se sami vrate. Stajali su ispred jedne zgrade izvan Radija Gračanica kada su im prišla dva policajca u džipovima KP, i pitali su ih šta rade tu. Oni su rekli da čekaju svoje prijatelje, on se udaljio i pričao sa nekim na telefonu i onda se vratio i tražio im lične karte i rekao im da treba da krenu sa njim u stanicu policije u Gračanici. Pitali su ga: "Zašto?", a on je rekao: "samo za kontrolu".

Jedan od njih je otišao da obavesti Z. da mu kaže da im je rečeno da odu u stanicu policije. Tamo su ih sve uveli u jednu sobu, onda su policajci ulazili, gledali ih i pitali ih šta rade ovde, a onda su ih pojedinačno odveli na gornji sprat, tu su im stavili lisice i uzeli im otiske prstiju i slikali ih, a onda su odvedeni u Prištinu. Kako se seća, stigli su u stanicu policije 1 u Prištini i uveli su ih u hodnik i rečeno im je da stoje okrenuti prema zidu. Tu su stajali dugo, došli su neki inspektori, kao i mnogi policajci, onda su ih odvodili iz jedne kancelarije u drugu kako bi im ispitali otiske prstiju, a onda su i odveli u jednu kancelariju u kojoj se nalazio jedan zapisničar, jedan policajac KPS i jedna inspektor i onda mu je dodeljen jedan advokat po službenoj dužnosti.

³ Strana 19, Zapisnik od 24. oktobra 2014.

⁴ Strane 36-38, Zapisnik od 24. oktobra 2014.

⁵ Zapisnik sa glavnog suđenja od 10. i 11. decembra 2014.

Nakon saslušanja odveden je u pritvor, u zatvor, izjavio je da ga nisu zlostavljali, ali da su inspektori vikali i pokušavali da nešto izvuku, ali on nije imao ništa da kaže.

Oni su vikali da treba da prizna da je pripadnik obezbeđenja g. V. , da je pripadnik Civilne zaštite. Kada su otišli u pritvorni centar i kada je video D. V. i D.S. hodniku pritvornog centra oni su mu rekli da su ga maltretirali policajci, da su ih tukli. Njega su prvog izveli iz stanice policije; bio je u džipu sa četvoro policajaca, jedan sa njegove desne i jedan sa njegove leve strane, tu su bili i vozač i suvozač. Odvedeni su u pritvorni centar, dole niz stepenice u kancelariju sa desne strane je predao svoj mobilni telefon i sve lične stvari, odveden je u ćeliju i nikoga drugog nisu tu doveli, osim Z. , D. i D. koji su uvedeni u ćeliju blizu njegove.

Zatim su ih iz njihovih ćelija odveli u jednu sobu koja je izgledala kao recepcija i tu je video svoje prijatelje, tu se postrojili i čekali okrenuti glavom prema zidu. Tu je bio jedan civil ali ne zna u kojem je on svojstvu bio tu. On ih je slikao i rekao im je da stave kape na glavu i da obuku jakne i da ih skinu i slikao ih je iz svakog ugla. Onda su ih vratili u pritvorni centar i njega odveli u njegovu ćeliju.

Dok su da vodili u tu kancelariju okrenuo je glavu na desnu stranu i video jedno vozilo policajaca ROSU. Oni su bili sa desne strane na stepenicama od prethodne noći kada su bili dovedeni, i onda ga je jedan policajac odveo u kancelariju u kojoj je prethodne noći predao svoje lične stvari, u toj sobi je video nekoliko inspektora u civilu, nekoliko inspektora ROSU i B.M.1 i M.5. . Oni su mu vratili lične stvari u jednoj kesi i onda je vraćen policajcima jedinice ROSU. Jedan ROSU policajac mu je rekao da mu priđe i zgrabio je i naslonio na zid i stavio mu lisice na ruke iz leđa. Nakon što mu je stavio lisice, zgrabio ga je za ruku i izveo napolje i jedan od njih je pošao za njima. Nije siguran da li ga je pratio jedan policajac ili dvoje. Na stepenicama su bili policajci ROSU sa leve i desne strane. Ruke su mu bile vezane otopozadi i on je pokazao kako mu je glava skoro dodirivala pod.

Nakon otvaranja metalnih vrata policajci su ga odveli uz stepenice i on tvrdi da su u tom trenutku policajci i sa leve i sa desne strane počeli da ga šutiraju po celom telu i po licu. Iako stenice nisu dugačke, policajac koji ga je pratio je hodao polako stepeništem. On je izjavio da čak i nakon što je ušao u vozilo nastavili su da ga tuku zajedno sa drugima koji su praćeni, naime B.M.1 i M.5. . Izjavio je da su ih tukla tri ROSU policajca, ali da su se stalno menjali, bilo je policajaca koji su dolazili i odlazili kako je svedok izjavio. Dalje je izjavio da je seo na zadnje sedišta pored prozora sa rukama vezanim iza leđa, i može a kaže da je do njega sedeo jedan policajac sa leve strane i još jedan do njega i treći ispred njega, onaj koji je sedeo ispred njega ga je udarao rukama, jer ga ničim drugim nije mogao udarati, jer je ispred njega bilo sedišta, a policajci koji su sedeli sa njegove leve strane su ga udarali pesnicama, šutirali ga i udarali ga laktovima.

Nakon nekog vremena, izjavio je, doveli su D.S. koji je seo sa njegove leve strane, onda nakon što su doveli I.S. koji je sedeo ispred, onda su doveli M.P. i on je seo sa leve strane ispred D.S. . Izjavio je da su se policajci stalno menjali ali da ih je bilo od četvoro do šestoro. Dok su ih tukli policajci su ih pitali zašto su došli u Gračanicu, zašto su došli na liturgiju, zašto su došli da zapale sveće i da nikada više ne treba da

dođu. On je izjavio da su ih primoravali da kažu da je Kosovo Republika, pitali su ih odakle su i primorali ih da kažu da je Leposavić u Republici Kosova na srpskom jeziku.

Nakon toga, rekao je, došli su ispred suda i onda su počeli da ih odvođe jednog po jednog pa su i njega odveli do ulaza u sudnicu. Ušli su i onda su krenuli stepenicama, na stepenicama su bili policajci koji su se vraćali nakon što su odveli njegove prijatelje i on tvrdi da su ga tukli dok su ga dva policajca vodila gore stepenicama.

Takođe se seća da je **D.V.** otišao u toalet i seća se toga zbog toga što kada je izašao iz toaleta bio je vrlo bleđ i držao je desnu ruku i kada je seo na klupu drugima je prošaputao da su ga tukli u toaletu. Nakon seanse na sudu, čekali su izvan sudnice da sud donese odluku, odluka je bila da svo mogu da odu i on je izjavio da na osnovu saveta koji im je dao advokat i zato što su bili uplašeni nisu rekli sudiji da su bili zlostavljani.

Kada su izašli iz Suda pozvali su taksi i otišli u Manastir u Gračanici i tu prespavali. On je izjavio da su sestre otvorile vrata Manastira i pustile ih da uđu u Manastir, tu su ostali te noći i onda ih je ujutru EULEX džipom otpratio do Leposavića.

Tokom davanja iskaza na glavnom suđenju on je prepoznao dve osobe, **N. Z-** kao osobu koja ga je maltretirala u kombiju (njega se vrlo dobro sećao, jer on nije nosio kapu i komunicirao je sa njim) i **G.K.** kao osobu koja ga je takođe maltretirala u kombiju, dok je za **I. R-** i **S. A-** rekao da su mu poznata lica. Prepoznao je i **S. S.**, kao osobu koja ga je takozvano "ciganski ošamarila".

3.2.1.4 - M. J.

6

Slično, **M. J.** je izjavio da su krenuli između pet i sedam sati ujutru u Manastir u Gračanici. i on je ujavio ih je zaustavila policija i da oduzela vozačku dozvolu Darku Vlasaju. Nakon toga su nastavili dalje za Gračanicu na božićnu liturgiju. Nakon liturgije su otišli su do Radija Gračanica i onda su došli policajci i tražili im isprave. On je rekao sudu da su dali svoje lične karte i onda im je policajac rekao da krenu za njim u stanicu policije u Gračanici.

On je izjavio da su ušli u kola i pratili policijsko vozilo, otišli do stanice policije i parkirali se na parking policije. On je rekao da je od policije očekivao da objasni grupi zašto su privedeni jer nisu znači šta se dešava. Tu su proveli neko vreme i onda su im policajci rekli da pojedinačno krenu za njima i odveli su ih u jednu sobu gde su im uzete mere i slikani su, a zatim su im stavljen lisice i kroz stražnji ulaz su odvedeni u zvanična vozila i odatle u Prištinu.

On je izjavio da su kada su stigli u stanicu policije u Prištini odvedeni u jednu sobu gde je od njih zatraženo da rašire noge i da se okrenu prema zidu dok se ne završi procedura. Nakon što je ta procedura završena, pozvani su jedan po jedan u odvojene sobe gde su ih ispitivali inspektori. On je takođe rekao sudu da mu je dodeljen advokat po službenoj dužnosti, koji je pokušavao da ga

⁶ Zapisnik od 16. decembra 2014

ubedi da kaže istinu jer, kako je rekla, njegovi prijatelji su sve priznali i on je u tom smislu njoj odgovorio da nema šta da prizna jer je samo išao na božićnu liturgiju u Gračanici.

Izjavio je da ga je ispitivao jedan inspektor koji ga je pitao zašto je tako obučen, zašto su svi obučeni isto, na čemu radite i šta radite ovde? On je odgovorio da to nije uniforma, da je to odeća i da je uobičajeno da se na liturgiju ide u crnoj odeći. On je izjavio da ga je inspektor zastrašivao. Tu je bio još jedan inspektor koji je pravio zapisnik i pre nego što ga je potpisao, pročitano mu je jer je bio napisan na albanskom jeziku a pročitano mu je na srpskom jeziku.

Izjavio je da su kada su izašli iz stanice policije seli u policijsko vozilo i odvedeni su u pritvorni centar. Njega su poslednjeg izveli. On je rekao da ih je u stanici policije bilo devetoro, ali da je kasnije doveden i Z. M. Zatim su odvedeni zvaničnim policijskim vozilom u pritvorni centar gde su ušli u jedan veliki hodnik sa mnogo stolica i od njih je traženo da stave kape i obuku jakne jer su ih slikali. Nakon što su slikani, odvedeni su u prizemlje jedan po jedan i tu su im ponovo uzeti otisci prstiju i rečeno im je da skinu pertle sa cipela i kaiševe i onda su ih odveli u ćelije.

Rekao je da je bio u ćeliji sa B. M. 1. i da su tu noć proveli u istoj ćeliji. Dana 8. januara donesen im je doručak a nekoliko trenutaka nakon toga ušli su nadzornici i rekli im da pokupe sav hleb i meso i stave u korpu.

On je rekao da je prvo izveden B. M. 1. i odveden u jednu sobu a zatim su i njega odveli u istu sobu u kojoj se nalazio B. M. 1. onda su mu stavili lisice koje su bile jako zategnute i onda je došla jedna osoba da ga odvede. On je rekao da je ta osoba bila pripadnik jedinice ROSU jer oni imaju drugačiju uniformu od policajaca. Objasnio je da policajac nije ništa rekao, samo je ušao i izveo ga i kada su stigli do stepenica počelo je maltretiranje. Rekao je sudu da je udaran u glavu, u kolena i u grudi i da ga je osoba koja ga je vodila povlačila unazad kako ne bi prebrzo hodao.

On je rekao da su im ruke bile jako vezane iza leđa i kada su stigli do stepenica, i da mu je glava bila gurnuta nadole i tako su prošli kroz dva reda policajaca. Rekao je da je tu bilo možda oko desetoro policajaca, ali nije bio siguran. Rekao je sudu da je ono što je video bilo samo ono što video pre nego što su stigli do stepenica.

Nakon toga, dok su ih vodili stepenicama i kada su stigli do platforme, jedan od policajaca je rekao "kamere, kamere". Seća se da je to čuo. Kada su stigli do platforme i kada su neki pripadnici rekli "kamere, kamere", onaj koji ga je vodio ponovo ga je povukao unazad i rekao je da su imali maske i da nije mogao nijednom od njih da vidi lice.

Nakon što su ih izveli napolje uveli su ga u jedno vozilo, na zadnje sedište. On je izjavio da mu je dok je bio u vozilu prišao jedan od policajaca ROSU koji ga je pitao odakle je i on je odgovorio da je iz Leposavića, a onda je ovaj pitao gde se nalazi Leposavić, a on je rekao "na Kosovu", a policajac je rekao "Republika Kosovo" i navodno ga ošamario. Policajac mu je rekao "da li si ti ubio našeg kolegu?" on je rekao da su mu gurali glavu dole ka podu, da su govorili na albanskom jeziku i dok su govorili tukli su ga. On je rekao da su ga tukla dvojica policajca koji

su sedeli pozadi i da ga je takođe i suvozač udarao u glavu, dok su ga dvojica koja su sedela do njega udarala u bubrege i u vrat.

On je izjavio tokom glavnog suđenja da kada je vozilo počelo da se kreće i kada god su govorili na albanskom jeziku policajci bi počeli da ga udaraju. On je rekao da je video jednog od njih i prepoznao njegove oči svetle boje, ali nije znao da li su bile plave ili zelene. Kada su stigli do Suda dva policajca su go povelu stepenicama i postavila ga na klupu. On je rekao da je otišao u toalet da ispere usta i odmah je izašao, dok je D. V. takođe otišao u toalet i kada je izašao rekao im je da su ga maltretirali, tukli i udarali u toaletu.

On je rekao da su kada se završila seansa na sudu izašli da sačekaju na odluku, takođe je pomenuo da ih je sudija pitao da li su bili maltretirani, i da mu je on rekao da su se korektno ponašali prema njima, jer je, kako je rekao tokom davanja iskaza na sudu bio uplašen i potresen.

Naglasio je da su dan nakon što su stigli u Leposavić otišli na lekarsku kontrolu u bolnici u Mitrovici, da urade rendgen i ultrazvuk, i kasnije ih je pregledao lekar iz EULEX-a u stanici policiji u Leposaviću, 15. ili 16.

Treba imati u vidu da tokom davanja iskaza u prethodnom postupku pred tužiocem u vezi sa procesom identifikacije tužilac se pozvao na identifikaciju osoba i g. J. je rekao da nije siguran u vezi sa brojem 26, odnosno J. R. i prepoznao broj dva, odnosno G. K., međutim tokom glavnog suđenja u postupku njegovog ispitivanja od strane predsedavajućeg sudije nije mogao da prepozna nikoga, osim G. K., koji je veoma ličio na osobu koja ga je udarala.

U snimku koji mu je pokazan (CCTV kamere iz policijskog objekta) prepoznao je sebe kako izlazi iz zgrade i onda je naveo da je osoba koja je iza njega došla do kombija bila osoba koja ga je tukla. Dok se kamera vrtela tužilac ga je upitao da li prepoznaje osobu ispred kombija, ali M. J. je rekao "Ne mogu sa sigurnošću da kažem ko je ta osoba" i rekao je da iz video snimka ne može biti siguran ni u odnosu na osobu koja je izašla i ušla u kombi.

3.2.1.5 - D. S.

7

On je tokom davanja iskaza izjavio da je 7. januara 2013. godine krenuo sa svojim prijateljima da proslave Božić u Manastiru u Gračanici i da ih je na putu u blizini mesta Dudin Krs legitimisala policija Kosova. On je bio vozač vozila Folksvagen i u tom vozilu bio je sa trojicom osoba. Kada su stigli u Gračanicu, kako je rekao sudu, njegovi prijatelji i on su otišli na liturgiju u Manastiru. Kada se liturgija završila, kako je rekao, parkirao je auto preko puta i nekoliko trenutaka kasnije stigla je patrola policije Kosova, bio je jedan gospodin i jedna žena pripadnici KPS. Nakon legitimisanja policajac im je rekao da moraju da odu sa njima u stanicu policije u Gračanici.

On je rekao da su nakon što su stigli u stanicu policije u Gračanici odvedeni u jednu prostoriju, i u toj prostoriji su svi bili zajedno neko vreme i onda nakon nekog vremena odvedeni su u jednu drugu

⁷ Zapisnik od 3. februara 2015.

prostoriju na gornjem spratu, i nakon toga dva pripadnika KPS su došla i stavila im lisice, izvela ih napolje i vozilom Golf su odvedeni u Prištinu. Nakon što su stigli u Prištinu legitimisani su i uzeti su im otisci prstiju i onda su odvedeni na ispitivanje gde su ih pitali zašto su došli u Gračanicu toga dana, koji su bili motivi njegovog dolaska ovde.

On je izjavio da mu je dodeljen advokat po službenoj dužnosti i jedan prevodilac za srpski jezik i da je sa advokatom komunicirao na srpskom jeziku. Seća se prezimena advokata, H- , koji ga je obavestio o njegovim pravima. Izjavio je da je nakon toga ponovo odveden vozilo u stanicu policije u Gračanici gde je navodno njegovo vozilo pretreseno i nakon pretresa su ih vratili u Prištinu, u pritvornu jedinicu. Slikali su ih sa kapama i rukavicama i onda su ih odveli u ćelije.

Dalje je izjavio da je sledećeg dana došao nadzornik i odveo ih u prostoriju u kojoj su predali svoje lične stvari i dokumenta i u toj prostoriji su proveli još 30 minuta, dok su im vraćena dokumenta i lične stvari, nakon čega je ušao unutra jedan pripadnik KPS i stavio mu plastične lisice i iz te prostorije ga odveo do stepenica, gde je, kako tvrdi, zadobio prvi udarac, udarac u grudi. Reкао je da su nakon toga ostali policajci počeli da ga udaraju i nije mogao da vidi čime su ga i udarali, ali misli da su ga udarali rukama, nogama i palicama. Nakon nekoliko udaraca, kako je rekao, pao je na stepenice i onda su ga policajci podigli. Reкао je da su ga ponovo podigli i do izlaza je dobio još nekoliko udaraca.

Dalje je izjavio da su ga na ulazu dva nova policajca odvela do prvog obližnjeg kombija i na putu od ulaza do kombija dobio je još nekoliko udaraca od druge dvojice. Dok su se kretali, kako je rekao, on je bio blago nagnut napred jer su mu ruke bile vezane iza leđa.

Dodao je da su u kombiju bila dva druga policajca koja su ga uzela i nastavila da ga udaraju. U kombiju je već bio I. P. u donjem desnom uglu kombija i bačen je u donji levi ugao vozila. Dalje je naveo da pre nego što je seo, jedan pripadnik policije je pokušao da mu još više zategne lisice i tom prilikom je dobio još nekoliko udaraca u glavu i u drugu ruku i jedan od pripadnika je došao sa leve strane i udario ga kolonom u rebra i u rame. Nakon nekog vremena vozila su krenula ka zgradi sudnice. Putem do zgrade suda u jaku muziku, kako je rekao, dobio je još nekoliko udaraca. Mogao je da vidi da su u kombiju bili i D. S. , I. P. , M. P. i I. S.

Kada su stigli kod suda izveli su ih jednog po jednog i ne seća se tačnog redosleda po kojem su osobe izvedene iz kombija, ali izjavljuje da ga je dok su ga izvodili iz kombija jedan od njih šutnuo čizmom u stranu. Dalje je objasnio da su prošli kroz ulazna vrata i nastavili stepeništem ka gornjem spratu i na prvom odmaralištu bila su dva policajca i tu je dobio nekoliko udaraca u grudi. Izjavio je da je dok je čekao na početku sudskog zasedanja imao problema jer nije osećao jednu ruku i prste na jednoj ruci, rekao je da mu je stala cirkulacija krvi. Opisao je situaciju kao veoma tešku jer su mu noge bile savijene pod klupom a grudni koš mu je bio nagnut napred. U početku nisu komunicirali među sobom, ali kasnije kada se smanji broj policajaca počeli su da došapuću jedan drugome.

Na pitanje da li je video nekoga kako odlazi u toalet, on je rekao da nije lično video, ali je čuo da je D. imao nekih problema. Kasnije je ušao u sudnicu na suđenje i tu je bio sudija i jedna prevodilac i dve druge osobe koje su kako je čuo bile njihovi pravni zastupnici. Nije rekao sudiji šta

se desilo ranije, da je bio maltretiran jer se plašio. Izjavio je da ih je nakon suđenja pozvao sudija i onda im je sudija u sudnici rekao da su slobodni građani. Kada su ih oslobodili policija im je ponudila da ih odveze do Mitrovice. Ali su oni odlučili da krenu sami, kada su izašli iz sudnice uzeli su taksi i otišli u Gračanicu i tamo prenoćili. U Gračanici ga je pregledala jedna sestra koja je po zanimanju bila lekarka. Sledećeg jutra neko iz EULEX-a, tri ili četiri osobe, su ih posetile u Manastiru, seća se da je tu bilo policajaca iz SAD i jedan policajac iz Grčke i jedna osoba koja im je ponudila da izvrši lekarski pregled. Nakon što je uzeo auto krenuli su u Mitrovicu i kasnije je, kako je naveo, otišao na Vojno-medicinsku Akademiju u Beogradu. Prošao je kroz proces identifikacije, pošto nije prepoznao nikoga iz prethodnog postupka i izjavio je da nije video lica policajaca.

3.2.1.6 - D. V.,

8

Priča o putovanju iz Mitrovice u Gračanicu je gotovo ista i ne razlikuje se mnogo, stoga ćemo samo napomenuti da je on bi vozač u svom automobilu i da ga je zaustavila policija blizu sela Šupkovac i policija mu je rekla da ne može da nastavi sa svojom vozačkom dozvolom kroz Kosovo i stoga su mu oduzeli vozačku dozvolu i dali mu potvrdu sa kojom je mogao da vozi. Nastavili su put u Gračanicu, ali kada su stigli liturgija je već bila počela i kada je liturgija završena, otišao je da pronade svoje prijatelje i rekli su mu da se oni nalaze ispred Radija Gračanica. Nije bio siguran da li se radilo o TV ili Radiju.

Dalj e je izjavio da je dok su stajali napolju prišao jedan kosovski policajac i tražio im lične karte. Policajac im se obratio na albanskom i kada smo mi rekli "nema problema", on je počeo da govori na srpskom jeziku. Nakon što je proverio lične karte isti gospodin se vratio i pitao da li su vozila bila njihova i onda je rekao da ga pratimo do stanice policije da to proveriti. Izjavio je da je jedan od prijatelje u grupi, Z. M. rekao da slobodno odu jer je to verovatno bila samo rutinska kontrola. D. V. je rekao sudu da su pratili policijsko vozilo to stanice policije, i da im je policija rekla da sačekaju zbog nekih dodatnih proveru.

Dalje je naveo da se nakon nekog vremena jedan čovek u običnoj odeći pojavio na vratima i ponašao se čudno i rekao nešto slično "dakle to ste vi momci" i onda nas je pitao ko smo i nakon toga nam je samo rečeno da trba da stanemo jedan po jedan okrenuti prema zidu kao bi nam stavili lisice. Lisice su bile metalne i lisice su im stavljenе iza leđa. On je izjavio da nisu izašli iz zgrade kroz isti ulaz na koji su ušli, već kroz jedan drugi ulaz. Odvedeni su u policijska vozila na kojima su već bila upaljena rotaciona svetla i u vozilu je bio vozač KP. D. V. je rekao je da je tu bio sa još jednim kolegom.

Krenuli su u Prištinu, vozili su vrlo brzo i rotaciona svetla su bila upaljena. Kada su stigli u stanicu, uvedeni su u jednu prostoriju u kojoj su morali da stoje sa rukama postavljenim na zid. Onda su ih prozvali p prezimenima iz ličnih karti. Rekao je da im nije bilo dozvoljeno da okrenu glavu kada su ih prozivali, da su ih šamarali u lice i nakon što su im uzeli otiske prstiju, slikali su ih i oduzeta su im sva dokumenta.

⁸ Zapisnik od 4. i 5. februara 2015.

On je izjavio da dok su vadili stvari iz torbe oni su mu videli brojanicu i rekli mu "zašto si to kupio, je si li musliman?". Dalje im je rekao da nema razloga da to rade, jer je pretpostavljao šta će se desiti. Onda je, kako on tvrdi, policajac zamahnuo nogom da ga šutne a on se odbranio i u tom trenutku su ušle tri druge osobe i počele da ga udaraju i srušile su ga na pod.

Dalje je rekao sudu da je kasnije ušao jedan momak u dugom crnom kaputu i imao je rukavicu u levoj ruci. Navodi da su ga šutirali uglavnom zbog te brojanice koja je imala krst kao simbol vere koju je morao da ispoštuje i da je svojoj majci i zbog toga što je njegov otac Albanac, zove se I. Takođe navodi da je bilo mnogo uvreda upućenih njegovoj majci i njegovoj sestri. Onda su ga podigli sa poda, polili ga vodom po licu, obukli mu jaknu i naslonili ga na ormar.

U tom trenutku policajci su počeli da ga šutiraju, govoreći mu da raširi noge i jedan od njih je počeo da ga šutira između nogu. Tvrdi da je nakon toga izgubio svest, polili su ga vodom, podigli ga i dali mu vodu da pije i onda su ga odveli na gornji sprat, i rekli mu da sedne i čeka. Onda je osoba, koju je on opisao kao osobu u dugom crnom kaputu u civilnoj odeći, počela da mu govori na albanskom jeziku. Govorio je samo na albanskom, iako on nije razumeo albanski već je samo mogao da pretpostavi i onda mu je rečeno da je priveden zato što je pripadnik pratnje V.

Policajac je nešto pisao i na kraju mu je dao nešto da potpiše. On im je rekao da se ne slaže sa onim što je napisano u zapisniku zato što je tu pisalo da su oni došli ovde da rade za dnevnicu od 20 evra u to vreme ili 2000 dinara i pisalo je nešto o Vox klubu i bilo je u potpunosti netačno. Što se tiče tog kluba, pisalo je da oni rade za taj klub Vox, kao čuvari. Nakon što su mu to pročitali rekli su mu da će mu stavili lisice ispred kako bi mogao da potpiše, ali on je odbio da to potpiše.

Tvrdi da su na njega vršili pritisak govoreći mu „tvoji prijatelji u drugoj prostoriji su priznali i potpisali zapisnik“ i rekao im je da ne zna za svoje prijatelje, ali da ono što tu piše nije on. Onda je rekao da mu je policajac u dugom kaputu gurnuo glavu na sto i pitao ga kojom rukom piše. On je shvatio da će se nešto loše desiti i rekao mu je da piše levom rukom a ovaj je počeo da ga udara pepeljarom u levu ruku kako bi potpisao. Izjavio je da mu je onda prišao advokat i rekao mu „ne govorim srpski baš dobro i možda neću moći da ti pomognem“, ali kada je advokat stigao on je izjavio da je već potpisao ... On je izjavio da ne može da se seti te činjenice jer je bio vrlo potresen i nije bio siguran da li je on bio prisutan ili ne.

Nakon toga je osoba koja je nosila rukavicu otišla u drugu prostoriju i donela jedan karton ne kojem je pisalo ime Z. M. Rekao je "tvoj šef je ovde i tvoji prijatelji su već priznali sve i nije trebalo da ti se desi to što ti se desilo". On je zatim izjavio da su im ruke bile vezane iza leđa i da su vraćeni na prvi sprat na kojem su prvobitno bili. Tu je video svoje prijatelje kako stoje uz zid. i on je stajao uz zid i rečeno im je da stave kape na glavu. Dva policajca KP su im prišla da im stave ruke ispred kako bi mogli da stave kape na glavu. Izjavio je da su im se smejali kada su stavili kape na glavu.

Policije je pitala ko su bili vozači audija i golfa i onda su D. i D. ustali i policija im je rekla da treba da se vrate u Gračanicu. Rekao je da su ih vratili u stanicu policije broj 2 i rečeno im je da će ih odvesti u pritvornu jedinicu ili nešto tome slično. U njegovoj ćeliji je bilo mračno i postavili su ga do prozora i policija je rekla "moli se Bogu da sutra ne dođe ROSU ovde". rekao je da je bio šokiran kada mu je ona to rekla jer je znao da će se desiti nešto loše.

Izjavio je da je kada se probudio čuo zvuk motora, kako neko parkira vozilo blizu prozora gde se on nalazio i video je ljude u punoj opremi, kao ratnoj opremi, sa maskama na glavi koje su stavili kao kape. Nosili su maske i mogla su im se videti samo usta i nos i onda su ih skinuli. Rekao je da je bilo manjih provokacija; dok je policija udarala u kombi pendrekom kako bi ih uplašila. Onda su počeli da im prozivaju imena i da otvaraju vrata i to su radili policajci koji rade u pritvornom centru. Rekli su im da je došla ROSU jedinica da ih odvede na sud. To mu je rekao jedan policajac koji je došao da ga izvede iz ćelije. Kada su ih odveli u tu prostoriju, morali su da provere da li su tu bila sva dokumenta koja su im oduzeta i da li primamo kaiševe, pertle i novac.

Njegovo ime je prozvao jedan policajac i onda se on okrenuo i odazvao. Policija mu je rekla da stane uza zid sa rukama iza leđa. Stavljene su mu lisice i kada su krenuli glava mu je bila nagnuta nadole prema zemlji skoro do kolena i u tom trenutku, kako kaže, nije mogao ništa da vidi ni sa leve ni sa desne strane, mogao je da vidi samo prvi stepenik i neke čizme. U tom trenutku, kako kaže, podigao je glavu i mogao je da vidi sve policajce i ovaj koji mu je podigao glavu je počeo da ga udara prvi i onda je otpočeo pakao, rekao je svedok. Nakon toga, kaže, stigli su do poslednjeg stepenika i tu je bila platforma i automatska vrata koja su se otvarala i stala. Odveli su ga u kombi koji je bio ispred vrata. Kada su ga uveli u kombi postavili su ga na poslednje sedište i vezali sigurnosnim kaišem. On je rekao da su Z. M. i B. M. oboje bili tu i video je lice onoga koji ga je uveo u kombi i misli da je ispred bio vozač. U tom kombiju, nakon što su ga vezali i zatvorili vrata, kasnije su doveli D. T. i postavili ga ispred njega i onda su ušla tri ROSU policajca, zatvorila vrata i navodno počela da ih tuku, udaraju i šutiraju. Seća se da su ga vređali, ne seća se konkretno kako, ali se seća da se to odnosilo na njegovog oca, sestru, majku i sve. Nakon toga otvorili su vrata i uveli su B. M., njega su terali da peva neke pesme i da im kaže gde tačno živi. On je rekao da živi u Leposaviću. Pitali su ga gde se nalazi Leposavić? i on je rekao u Srbiji. Oni su mu rekli „Ne, reći ćeš da je Leposavić na Kosovu. On nije hteo to da kaže, i oni su počeli da ga tuku.

On je dalje rekao sudu da su kasnije stigli do suda, izvedeni su iz kombija i jednog po jednog su ih postavili da sede u toj sudnici jedan do drugog. Pitali su ga „Ko je tražio da ide u toalet?“ i on je rekao da je to bio on i tražio je da mu stave lisice ispred kako bi mogao da ode u toalet. On mu je skinuo lisice i vezao mu ruke ispred i on je otišao u toalet da vidi šta se dešava. U trenutku kada je hteo da otkopča pantalone ovaj ga je udario u genitalije i rekao mu da ne treba da ima dece i da njegovo seme treba ubiti. Kada se nagnuo da popije vode udarili oni su počeli da ga udaraju u stomak i leđa i rekli su mu da nikome ne kaže o ovome preteći mu, „znamo gde živiš i doći ćemo da ti silujemo majku i sestru i ubićemo ih“. U trenutku kada su krenuli da izađu iz toaleta nasmešili su mu se, udarili ga u rame i rekli mu „veoma si jak“.

Kada su ga vratili na klupu on je prošaputao svojim prijateljima da niko ne treba da ode u toalet jer ne bi želeo da im se desi ono što se njemu desilo. Kada je izašao pred sudijom, F. K. je već bio tu. Tu je bio i sudski zapisničar i predsedavajući sudija. On je nakon seanse izjavio da su svi oslobođeni i da je D. V. sa F. K. i Z. M. direktno otišao u bolnicu u Severnoj Mitrovici. Rekao je sudu da doktori tu nisu mogli da mu pomognu i da je trebalo da ga odvezu u Beograd i kada je stigao u bolnicu u Beogradu morao je da ostane 15-20 dana i kada je izašao iz bolnice u Beogradu u stanici policije u Leposaviću ga je posetio lekar iz EULEX-a.

Na glavnom suđenju on njega je traženo da vidi i identifikuje osobe koje su ga maltretirale, on se setio S. A. kao osobu koja je bila vozač kombija i osobu koja je sedela do B. Nije bio siguran u vezi sa S. S. On je identifikovao i N. D. kao osobu koja ga je odvela iz pritvornog centra do kombija, i osobu koja je bila sa njim u toaletu i koja ga je tukla. Prepoznao je G. K. kao osobu koja mu je u toaletu zadale prve udarce u genitalije.

3.2.1.7 - M. P.

M. P. je takođe izjavio činjenicu da i je zaustavila policija u mestu zvanom Šupkovac, na putu ka Gračanici 7. januara 2013. Njih je zaustavila patrola i kontrolisala ih dok ih je bilo četvoro u vozilu, D. S., D. T., M. S. i on. Izjavio je tokom davanja iskaza da nakon što ih je policija zaustavila i tražila im isprave i nakon što su dali svoje isprave, policija ih je kontrolisala pet do deset minuta i onda ih je pustila.

Seća se da kada su stigli u Gračanicu i liturgija je bila završena, jedan od njegovih prijatelja je rekao Z. M. da imaju problem, kada su krenuli iz Mitrovice kada ih je zaustavila patrola policije, i Z. je rekao "sačekajmo da g. V. završi intervju i onda ćemo ići sa njima". Dalje je rekao sudu da su im dok su tu čekali prišli policajci i prvo im tražili lične karte i onda im rekli da ih prate u stanicu policije u Gračanici i tu su ih uveli u jednu veliku prostoriju, nalik Sali za sastanke.

Nastavio je da objašnjava ceo postupak hapšenja, i rekao da dok su tu čekali pojavili su se policajci u civilnoj odeći i odveli ih na gornji sprat, onda su im stavili lisice i izveli ih is stanice policije kroz zadnji ulaz. Stavili su ga u sivi golf zajedno sa B. M. A. i odveli su ih u stanicu policije u Prištini. Nakon što su čekali u hodniku neko vreme, odveli su ih u jednu prostoriju gde su im uzeli otiske prstiju i slikali ih. Nakon toga su ih odveli na gornji sprat i tu su ih inspektori ispitivali o tome gde rade, zašto su otišli u Manastir u Gračanici i slično. Opisujući situaciju ispitivanja od strane inspektora, on je rekao da su neki ljudi ulazili i izlazili i nije znao ko su oni bili. Inspektor koji je pisao zapisnik je imao nekih problema sa kompjuterom i u jednom trenutku nije više pisao zapisnik na kompjuteru već je počeo pisati izjavu rukom. Zanimalo ih je zašto su došli u Gračanicu i on im je rekao da je došao na liturgiju i da mu to nije bio prvi put jer je njegova tetka nekada živela u Prištini i da je posećivao svoju tetku svake godine tokom raspusta i da je došao u Gračanicu ne samo zbog Manastira, već je tu obično dolazio za vreme raspusta. Na kraju mu je rečeno da potpiše neku izjavu koja mu nije bila jasna. Nakon toga su ga odveli dole do vozila i odveli ga u pritvorni centar.

U pritvornom centru mu je dozvoljeno da pozove porodicu i obavestio ih je da je uhapšen i nakon toga su morali da kupe hranu jer je večera već bila završena, zajedno sa ostalima odveli su ih u podrum gde im je policija uzela lične stvari, otiske prstiju i izmerila ih i slikala ih. Oštećena strana je rekla da ih je posetila jedna NVO ili OEBS. Nastavio je da opisuje događaje koji su se desili 8. januara 2013. Nakon što se probudio, jedan policajac, muškarac ili žena, doneo im je doručak, bio je to sendvič sa mesom, verovatno mlevenim mesom, sve je bilo u redu u pritvornom centru, do trenutka kada su krenuli da odu na sud, rekao je on.

⁹ Zapisnik od 15. aprila 2015.

Rekao je da ga je kada je izašao iz ćelije jedan policajac odveo u istu prostoriju gde su mu oduzete lične isprave i lične stvari. Nakon što su mu vratili isprave i lične stvari jedan ROSU policajac ga je pitao da li je sve u redu i on je potvrdio, stavljene su mu lisice na ruke iza leđa, i ovaj ga je zgrabi za rame da ga izvede. On je izjavio da nije očekivao da ga neko udari ili tuče. On je rekao, da ga je, kada je zakoračio na prvi stepenik, neko udario u stomak i da je ostao bez daha, možda su ga udarili pesnicom ili šutnuli, jer mu je glava bila nagnuta nadole i nije mogao da vidi. Nakon tog prvog udarca, kako je rekao, udaran je nekoliko puta od strane svih onih koji su stajali na stepenicama, udarali su ga rukama, nogama, svo vreme dok je odvođen do izlaza iz pritvornog centra. Misli da ih je bilo oko desetero policajaca, nije bio siguran, ali misli da su stajali cik-cak, jedan je bio na prvom stepeniku, drugi na trećem, pa na petom, itd. Kada je to udaranje završeno i kada je stigao na platformu iznad stepenica tu su bila dva-tri druga policajca i policajac ga je odveo do kombija. On je doveden četvrti po redu, P. I. je bio u desnom uglu pozadi, S. I. je bio ispred njega, on je bio naspram S. I., i D. S. je bio ispred njega. On je bio iza vozača.

On je rekao da ga je policajac koji ga je vezao sigurnosnim kaišem oko vrata udario dva tri puta u vrat, i tvrdi da je čuo policajca koji je stajao van kombija kako kaže "Vukovarski tigrovi ili Arkanovi tigrovi". nakon nekog vremena su krenuli ka sudnici. Dok su bili u kombiju čuli su glasnu albansku muziku. On je rekao da je kombi krenuo sa upaljenim sirenama i svetlima i išli su ka sudu. Kada su stigli do suda nekoliko minuta su stajali ispred suda, ali je rekao sudu da kada su krenuli iz pritvornog centra ka sudu nije više udaran, već samo da su agresivno vozili i jako kočili.

Izjavio je da ga, je kada su stigli do suda, jedan policajac prvog poveo pošto je on stajao pored vrata i dok ga je vodio stepenicama on ga je šutirao, postavio ga da sedi na klupu u hodniku i nije siguran da li ga je u tom trenutku povukao za kosu ili ga je udario u glavu. Nakon toga, kako je rekao, doveli su D. S. do njega, I. P. i I. S., svi su sedeli na istoj klupi u hodniku. U tom trenutku D. V. je otišao u toalet i dva policajca su krenula za njim i kada je izašao iz toaleta, kako tvrdi, video je da mu je, dok je hodao, rame bilo dislocirano i da mu je ruka visila.

Pred sudijom na Sudu za prekršaje on je rekao da nije bio maltretiran jer se plašio za svoju bezbednost. Kada je doneta odluka i kada su oslobođeni, kako je rekao, čekali su ispred sudnice i uzeli su dva taksija i otišli u Manastir u Gračanici i tu prenoćili. Narednog dana su čekali i onda su došla dva EULEX policajca, jedna se zvao J. ili slično i otpratili su ih do Severne Mitrovice. On je izjavio da su kada su stigli u bolnicu pregledani i urađen im je ultrazvuk jetre, srca, bubrega, i sve je bilo u redu osim što su mu palčevi bili utrnuli i data mu je neka krema za to. On je izjavio da ih je pregledao lekar iz EULEX-a u stanici policije u Leposaviću nakon 7 ili 8 dana.

Na kraju od njega niko nije tražio da identifikuje bilo kojeg od optuženih.

3.2.1.8 - D. T.

10

¹⁰ Zapisnik od 28.01.2015. i 29.01.2015.

On je izjavio da su njih osmoro ili devetoro krenuli u Gračanicu 7. januara 2013. i kada su ušli u južni deo pet ili deset minuta kasnije zaustavila ih je patrola policije i uzela im lične isprave i držala ih tu oko pola sata. Na glavnom suđenju je izjavio da su krenuli na liturgiju i da se nisu sastali ni sa V. niti sa njegovom pratnjom. Nakon liturgije su otišli i stali ispred jedne zgrade za koju misli da je bila TV stanica, i dok su bili tu prišla im je policijska patrola sastavljena od jednog muškarca i jedne žene i tražila im lične karte i kasnije su im rekli da krenu za njima u stanicu policije u Gračanicu. Kako je rekao, kada su stigli u stanicu policije stavili su im lisice i odveli ih u jednu drugu stanicu policije i uveli ih u jednu veliku prostoriju. Tu su došli policijski inspektori u civilnoj odeći i počeli da ih ispituju, da proveravaju njihove telefone, da im govore da su teroristi. On tvrdi da je ispitivanje trajalo nekoliko sati. Izjavio je da je nakon toga odveden u podrum gde im je policija oduzela lične stvari, sačinila izveštaje i stavila ih sve u pritvor.

Narednog jutra, kako je rekao, probudili su se i neko je tražio da ga odvedu u toalet, kako je rekao, nadzornici su se dobro ponašali, i nisu ni naslućivali šta će uslediti. Onda je, kako kaže, pod pratnjom dva policajca izveden iz te sobe i kada su stigli do stepenica koje su vodile gore, video je sa leve i desne strane oko desetoro policajaca. Nije mogao da se seti tačnog broja policajaca, ali kako je rekao sa platforme od prvog stepenika do poslednjeg stepenika bilo je policajaca i sa jedne i sa druge strane. Jedan od policajaca koji ga je pratio udario ga je u stomak, pa je zbog toga nagnuo glavu dole prema stepenicama i onda je zadobio brojne udarac, kako tvrdi, počevši od glave, u leđa, u noge, lobanju. Izjavio je da je udaran svuda rukama i nogama.

Onda, nakon što ga je policija odvela do policijskog kombija i pre nego što je ušao u kombi, kako je izjavio, policajac ga je povukao unazad malo iza kombija, udario ga nekoliko puta i onda ga gurnuo u kombi. Dalje je izjavio da su ga u kombiju jako gurali i gurnuli ga na sedište i zavezali sigurnosnim kaišem, udarali ga u telo i tražili da kaže da je Kosovo Republika, što je i rekao nakon nekoliko sekundi i onda su stali, i onda su doveli B. i on je seo na sedište ispred njega ili ispred na desnu stranu.

On je takođe rekao sudu da su udarali B. i isto tako i od njega tražili da kaže "Kosovo je republika", što on nije rekao ni na početku, a ni kasnije. On tvrdi da su ih tukli dvojica ili trojica njih, ne seća se tačno. Počeli su da mu zadaju još više udaraca i još jače su vikali i u tom trenutku je čuo oružje i nakon nekoliko trenutaka kombi je stao i onda su ih izveli iz kombija i odveli u sud.

On je rekao da su ga postavili na desnu stranu, na stolicu u hodniku i da su im stalno gurali glavu nadole i nakon nekog vremena, nije znao da li je to bio Darko ili neko drugi ko je tražio da ide u toalet, ali nije znao tačno kada se ovo dogodilo da li pre nego što je ušao u sudnicu ili nakon toga, bilo kako bilo, izjavio je da nakon što je izašao iz toaleta lice mu je bilo vrlo blede i on je rekao: "nemojte slučajno da tražite da idete u toalet", imajući u vidu da je za njim kada je pošao u toalet krenuo jedan ili dva policajaca.

Nije bio siguran, ali je rekao sudu kada ga je sudija pitao kako su se prema njima ophodili da je sve bilo u redu jer se plašio i nadao se da će se ovo što pre završiti. Takođe je rekao sudu, a njegov advokat je tražio od sudije da se to zavede u zapisnik, da "moj klijent nosi svetlo sive pantalone, plavu jaknu, i šarenu bluzu, i da moj klijent ne nosi nikakvu uniformu". Onda je ispričao kako je sudija izdao odluku kojom ih je oslobodio svih optužbi. Nakon što je seansa završena, kako

svedok kaže, broj policajaca je bio znatno manji. Nakon toga je izašao i zajedno sa svojom grupom krenuo za Gračanicu i proveo tu noć u Manastiru.

Tokom davanja iskaza u prethodnom postupku prepoznao je putem foto-identifikacije policajca koji ga je izveo iz pritvornog centra i odveo u kombi, i istakao je broj 26 na foto albumu, i bio je 100% siguran da je ta osoba bila G. K., dok je na glavnom suđenju samo rekao da mu je lice G. K. poznato ali nije bio siguran.

13.2.1.9 - B, M

Izjavio je pred sudom da su ujutro, 07.01.2013. godine, oko šest časova, krenuli za Gračanicu. Čim su pošli pored Mitrovice, jedan policijski džip je bukvalno skočio na njih ili krenuo za njima, a onda, oko kilometar dalje, zaustavila ih je policijska patrola. Uzeli su im lične karte, vozačka dozvola g. D. V. je oduzeta i za to mu je data potvrda, a onda su pušteni i nastavili su u pravcu Gračаницe. Rekao je sudu da su se, posle završetka liturgije, osećali nebezbedno i pokušali su da koriste pratnju g. V. da bi se vratili u Leposavić, pa su otišli u TV ili Radio Gračanicu na 10-15 minuta i dok su tamo čekali, policijska patrola se pojavila i tražila im je lične karte.

Izjavio je da su im ubrzo potom rekli da prate policijsko vozilo do stanice policije u Gračanicu. Pratili su policijski džip i otišli u stanicu policije u Gračanicu. U stvari, u stanici policije im je rečeno da je razlog bio da daju nekakvu izjavu, da je potpišu i da će zatim biti pušteni da odu kući. Međutim, onda su ih slikali. Pretresli su ih i stavili u jednu prostoriju. Posle određenog vremena, došlo je nekoliko policajaca i rekli su im da stanu uza zid i stavili su im metalne lisice.

Zatim je stavljen u vozilo i odveden u stanicu policije u Prištini. U Prištini su ih smestili u hodniku zgrade, a zatim su otišli u jednu prostoriju u kojoj je bilo nekoliko policajaca u običnoj odeći. Zatim su ih nekoliko puta fotografisali, uzeli im otiske prstiju i pretresli. Pitali su ga šta je radio za vreme rata, da li je bio u Bosni ili u Hrvatskoj. Pitali su ga na srpskom da li je radio sa Arkanom i postavljali druga pitanja. Posle svega toga, izneli su ih iz prostorije u hodnik i rekli im da stanu na metar od zida i da onda prislone glave na zid. Stavili su im lisice na ruke otpozadi i stajali su u tom položaju sat ili dva-znatno dugo. U grupi je bilo nekih ljudi koji su imali povrede od ranije i njima je to bilo teško. To su bili I. F. i I. S. Policajac u običnoj odeći je počeo da psuje i viče, a isprva to nije bilo dozvoljeno. Onda, posle određenog vremena, pojavio se jedan policajac u uniformi i pitao da li ima problema sa liscama pozadi i lisice su im stavljene spreda. Čovek im se bukvalno izvinuo i pozeleo im je sreću.

Posle određenog vremena, pojedinačno su odvedeni iz hodnika prema vratima koja su bila jedan sprat iznad. Jedan službenik u običnoj odeći ga je obavestio da je prekršio više zakona i propisa, i ustav, i integritet, i pomenuo je kriminalnu grupu. Posle nekog vremena izašao je iz kancelarije, a onda je jedan policajac u uniformi ušao u prostoriju. Dozvolili su njemu i I. S. da normalno razgovaraju i Ivan mu se tada požalio da ga je policajac u običnoj odeći davio celim putem od Gračаницe do Prištine dok je bio u vozilu. To je bio policajac u civilnoj odeći koji je bio u kancelariji zajedno sa njima. Izjavio je da su u toj prostoriji ostavljeni da se ponašaju slobodno. Čak su imali i normalan razgovor i sa tim policajcem su razgovarali o životu uopšte. Međutim, on

¹¹ Zapisnik od 03.12.2014. god.

ih je stalno podsećao da su prekršili više zakona i da bi trebalo da budu osuđeni na 10-20 godina zatvora, ali da će slučaj biti predat sudiji i da će sudija da odluči.

Na kraju je izjavio da je potpisao dokument koji je u celosti bio napisan na albanskom i da nije znao šta potpisuje i da je posle toga odveden u pritvor, da je bilo kasno uveče ali da ne može da precizira koje vreme. Unutar Pritvorskog centra, policajci su im ponudili hranu i telefon da bi mogli da kontaktiraju svoje porodice i kažu im gde se nalaze. Kontaktirao je svoju porodicu i rekao joj da se nalazi u pritvoru u Prištini. Posle određenog vremena ispraćeni su u ćeliju i smešten je u ćeliji zajedno sa D. T.

Sledećeg dana je prilikom davanja iskaza u glavnom pretresu rekao da su se probudili ujutru i da im je neko doneo tzv. doručak, i da se isti sastojao od ustajalog hleba i salame koja je smrdila, tako da nisu mogli da ga jedu, jer je mirisalo, a isto je bilo i za ručak. Izjavio je da se između doručka i ručka ništa nije desilo. Posle određenog vremena, pošto je bio blizu pritvora do vrata ćelije, čuo je komešanje i nešto se desilo u hodniku. Čuo je vrisak i udarac. Spremio se za najgore. Bio je prvi i ušao je u kancelariju u koju su odnete njihove lične stvari koje su im uzete. Kada je pokušao da sedne, policajac mu je naredio da stoji uza zid i rekao D. T. da sedne i uzme svoje lične stvari. D. T. je uzeo svoje lične stvari a zatim je stavljen uza zid, a onda je on seo da uzme svoje lične stvari. Prisutni su bili i redovni policajci, drugi policajci u uniformama i policajci u običnoj odeći. Kada je uzeo svoje lične stvari, iznenada su ga uhvatili za ruke, izvukli iz stolice i naterali ga da stane uza zid. Onda su mu brutalno stavili lisice i okrenuli ga prema njima, i pitali ga da li je čuo za ROSU, a onda im je on rekao da je čuo za ROSU i onda su mu oni rekli sada ćeš da vidiš ROSU.

Onda je jedan od policajaca dohvatio lanac vezujući dve lisice i počeo da gura B. Izgurao ga je iz prostorije a onda je u hodniku počeo da ga vuče ulevo prema vratima sa šipkama. Bio na takvoj poziciji da ih je sve jasno video, sve koji su bili u prostoriji. Dok je prilazio vratima sa metalnim šipkama, video je stepenice i više policajaca koji su stajali sa obeju strana. Dakle, istog trenutka kada je zakoračao na tim stepenicama i u trenutku kada je počeo da dobija udarce, taj policajac koji ga je držao otpozadi vukao ga je da bi kroz to prošao sporije. Prvi udarac koji je primio već na prvoj stepenici bio je udarac u stomak a onda je stajao pognut da bi izbegao udarce. Prvi udarac je bio udarac u stomak i nagnuo se pošto mu je glavni cilj bio da prođe što dalje može a da ne dobije udarce. Pri vrhu stepenica bilo je četiri policajca koji su ga čekali i dobio je još više udaraca. Udaren je u stomak, grudi, rame i leđa. Uspeo je da u gornjem levom uglu primeti kameru koja je bila na nekom postolju, a koja je snimala kancelariju. Onda ga je nekoliko njih dohvatilo gurajući mu glavu ka zemlji i odveli su ga u kombi koji mu se činio plave boje. Nije mogao da prepozna koje je bio unutra sa njim u kombiju.

U trenutku kada su ga uneli u kombi poseli su ga na mesto koje je bilo odvojeno i na tom sedištu su iznenada počeli da ga tuku. Nije mogao da vidi lica nijednog od tih policajaca jer je stalno dobijao udarce i samo je pokušavao da zaštiti svoje telo što je više mogao. Bilo je svakakvih udaraca ali ne u glavu. U potiljak da ali ne u lice. U tom periodu niko mu se nije lično obratio. Bilo je svakakvih psovki na srpskom jeziku ali ne upućene njemu lično. Napred u kombiju bila su dva sedišta, jedno za vozača a drugo za suvozača i sedeo je iza tih sedišta, koja su bila odvojena. U kombiju mu je jedan policajac stavio pojas oko vrata i počeo je da ga davi. Nakratko je ostao bez kiseonika ali na sreću to nije dugo trajalo. Posle toga mu je ostavio pojas oko vrata i vezao ga

za sedište. Onda je dobio dodatne udarce i sklonili su pojas, pa je mislio da je gotovo. Onda mu je policajac koji je sedeo sa njegove desne strane rekao na srpskom: „Da li znaš da pevaš?“ Rekao mu je da ne peva a onda mu je on rekao: „Sada ćeš da pevaš.“ Takođe, pretećim glasom, pitao ga je da li je čuo za ROSU i on je odgovorio da jeste. Takođe, pretećim glasom mu je rekao da će i da je vidi. Onda je vozač ušao u kombi i krenuli su prema sudu.

U kombiju se čula muzika mada nije razumeo pesmu koju je trebalo da peva. Samo je razumeo da je pominjana Drenica. Onda, kada je kombi krenuo, policajac koji je sedeo sa njegove desne strane, počeo je da ga udara i šutira čizmama po stomaku i leđima. Pitao ga je na srpskom odakle je i gde živi. Rekao je da živi u Leposaviću i pitao da li je Kosovo nezavisno i odbio je da da odgovor. Svaki put kada je odbio dobijao je veliki broj udaraca. Nakon što je odbio da odgovori, vozač je naizgled zaustavio vozilo i izvadio pištolj i uperio ga u njegovo levo koleno. Takođe, rekao mu je da odgovori na pitanja njegovih kolega a on je naravno odbio. Onda je njegov kolega koji se nalazio sa desne strane, koliko se seća... misli da je koristio reči „mos“, što znači „nemoj“ i onda se vratio za volanom. Posle toga, policajac sa njegove desne strane je stavio svoju pušku na njegovu glavu i onda je dobio udarce bez mere, i mislio je da ga je i vozač udarao.

Svedok je prošao kroz postupak identifikacije 15. i 21. januara 2013. godine, a 7. marta 2014. god. je prepoznao G. K. koji je bio pored njega, kao i S. A. koji je bio vozač. Izjavio je da ih je identifikovao 95 %. Nakon što je policajac koji je sedeo sa njegove desne strane izvukao nešto iz svog kaiša, ne seća se da li je to bio pendrek ili lampa, ali ga je time udario u stomak. I onda, kada ti udarci nisu davali nikakve rezultate, shvatio je da je to bio teleskopski pendrek i počeo je da ga njime udara u niži deo kolena.

Pozadi je čuo glas Z. M. jer mu je rekao da kaže šta god žele da kaže jer će prestati da ga udaraju. On nije odgovorio na pitanje Z. i veoma je razljutio policajca koji je sedeo pored njega, a onda je dobio udarce od njih kundakom oružja zbog čega je imao problem da uzme vazduh. Posle toga, ti policajci su počeli da ga udaraju čizmama po gležnjevima u donjem delu kolena, po kosti. Stigli su ispred same zgrade suda i dva policajca su ga izvukla iz kombija i otišli su u zgradu suda. Odveli su ga na prvi sprat i sporadično su ga udarali na stepeništu prema prvom spratu. Na tom spratu su ga odveli skroz na desnu stranu i poseli ga na stolicu. Sporadično su ga udarali dok su ga vodili na prvi sprat, a onda opet dok je sedeo na stolici. Bio je siguran u identitet jednog policajca koji je sedeo sa njegove desne strane ali za drugog nije bio siguran. Dok je sedeo tamo dobijao je više udaraca u glavu i rekli su mu da je čvrst, patriota i počeli su da mu psuju srpsku majku.

Njegova tri prijatelja su bila pored njega sa njegove desne strane. Njegovi prijatelji su stigli kasnije kada su im skinuli lisice. Dok je sedeo tamo, pored udaraca koje je dobio u glavu, dobio je i udarce u rebra sa leve strane. Izjavio je da ga je policajac koji ga je maltretirao slikao i rekao mu da je to uradio da bi ga lakše identifikovao dok se bude nalazio u pritvoru. Posle određenog vremena, jedan policajac u običnoj odeći je došao i pitao ih da li su im lisice previše tesne i da li ih bole glave. Kada su odgovorili potvrdno na to pitanje, rekao je da bi trebalo da im se skinu lisice. Tu je bio jedan policajac u uniformi koji im je prišao i pitao ko se od njih zove D. T. i D. T. i D. V. su obojica odgovorila i pitali su kako se zvao otac D. T. a on je rekao R. D. T. je rečeno da sedne a onda su D. V. pitali kako mu se zove otac i kada je odgovorio, samo je klimnuo glavom a onda je ušao unutra, i posle

određenog vremena D. je pitao da li može u toalet i dozvoljeno mu je. Nakon što je ušao u toalet, pratila su ga dva policajca. Kada se vratio iz toaleta, bio je skroz bleđ i gledao je u plafon kao da je uznemiren. Samo je prošao pored i seo. Onda je posle određenog vremena B. rekao kroz zube, šapćući: „Nikako ne idite u toalet.“ Sedeli su tamo a onda se pojavio advokat F. Rekli su g. K. šta se desilo ali on jednostavno nije mogao da im poveruje. Dok su čekali na zasedanje, g. F. je otišao do toaleta i verovatno je imao neprijatan sastanak sa policajcima tamo i potpuno ih je ignorisao.

Kada je zasedanje počelo, morali su da se pojave jedan po jedan da daju svoju izjavu i čekali su na presudu. Nisu rekli sudiji da su maltretirani. Rekao je da su hteli da odu kući što je pre moguće. Izjavio je da su čuli za slučajeve ljudi koji su prošli kroz istu stvar kao i oni i da su morali da čekaju nekoliko dana dok se ono što im se desilo ne istraži. Sudija je rekao da su slobodni i da mogu da idu kući. Otišli su do ulaza zgrade preko puta suda i čekali taksi da bi mogli da krenu za Gračanicu. Ostali su u manastiru Gračanica preko noći a neke su pregledale sestre. Jedan EULEX-ov policajac je došao do njih i ponudio im bezbedan prevoz do Mitrovice i u njegovoj pratnji došli su do Mitrovice. Iz manastira Gračanica otišli su pravo u Leposavić, tamo su proveli neko vreme a onda su otišli u Mitrovicu i obavili lekarske preglede u bolnici.

U toku postupka identifikacije, prepoznao je S. A. kao vozača kombija koji je uperio pištolj u njegovo koleno, G. K. kao policajca koji ga je maltretirao i pokušao da ga ponizi u kombiju, i N. D. kao policajca koji je pokušao da ga udari u sudnici i mislio je da je on ušao u toalet kada je D. maltretiran.

3.2.1.10 – Svedok br. 1¹²

Važno je elaborisati i izjave koje su dali anonimni svedoci. Svi oni su dali iskaz 16.04.2015. god.

Svedok br. 1 – Izjavio je da se seća da je 08.01.2015. god. video specijalnu policiju kako pritvorenike vodi iz pritvorske ćelije u kombi koji se nalazio u dvorištu pritvorskog centra. Sudu je rekao da se seća da su imali lisice i da su imali pratnju van pritvorskog centra. Sudu je rekao da je video jedan slučaj maltretiranja, nakon što je video snimak koji mu je pokazalo tužilaštvo u fazi prethodnog postupka. Rekao je da je razgovarao sa jednim kolegom iz specijalne jedinice i da je u međuvremenu jedan pritvorenik izlazio, i da je jedan policajac izašao iz kombija i otišao do stepenica, da ga je izveo i da je na snimku video da je od tog trenutka udaren. Na pitanje tužilaštva da li je video maltretiranje, svedok je rekao da nije ništa video u tom trenutku, ali kada ga je tužilaštvo podsetilo šta je rekao u fazi prethodnog postupka, izjavio je da se nije setio na početku, ali da mu je bilo jasno nakon što je video snimak. Rekao je da kada je policajac sa kapom ušao unutra... video ga je kako ulazi unutra i udara ga, ali ne zna tačno kako, možda ga je šutirao i udarao ako ne greši, a to se desilo van objekta, pošto unutra nisu imali pristup. Onda ga je tužilac još jednom podsetio da je u izjavi koju je dao 04.04.2013. god. naveo da je udaran na stepeništu do vrata, relativno blizu vratima i da je rekao da je bilo verovatno sedmoro ili osmoro policajaca. Na pitanje advokata zašto nije siguran u to što se desilo, izjavio je da isprva nije bio siguran... mislio je da je bilo maltretiranja, ali se onda uverio preko snimka.

¹² Zapisnik sa suđenja od 16.04.2015. god.

3.2.1.11 – Svedok br. 2¹³

Svedok br. 2 – Govoreći o danu kada se događaj desio, izjavio je da je prošao kroz zadnja vrata stanice policije u kojoj se nalazi pritvorski centar. Svedok je sudu rekao da je prvo primetio specijalnu jedinicu policije u dvorištu i da su bili blizu kombija, i da je u trenutku kada je prošao pored njih primetio dva pripadnika ROSU, koji su bili u pratnji pritvorenika i da se u trenutku kada su izašli na početku stepeništa vani pojavio još jedan pripadnik ROSU, i u tom trenutku kada je prišao tim trima osobama (tj. dva policajca i jedan pritvorenik), udario je pritvorenika sa desne strane, udario ga je nogom sa desne strane u nižem predelu članka na stopalu, podigao je ruku i zgrabio ga za levu ruku, i zajedno sa ga odveli u pravcu kombija ROSU, i posle toga je svedok otišao svojim putem. Svedok je izjavio i da je jedina osobu koju je uspeo da prepozna Sabit, koji je stajao pored kombija i da se ne seća ko su bili drugi i gde su bili. U odgovoru na pitanje advokata N. S. H. L., da li je S. nekoga udario, svedok je sudu rekao da je S. , kada ga je on video, stajao blizu kombija i da nije razgovarao niti bio uključen sa nikim. Svedok nije video da je on nekoga udarao ili da je prema nekome primenio nasilje.

3.2.1.12 – Svedok br. 3¹⁴

Svedok br. 3 – Prilikom davanja iskaza na glavnom pretresu, sudu je rekao da je na dan datih događaja video kako pritvorenike izvode i odvođe u sud, i rekao je da su na putu dok su odvođeni tučeni po malo, i da je video dvoje ili troje njih među uhapšenima. Dodatno je objasnio da su udarani po kukovima i leđima tako što su ih šutirali. Svedok je sudu rekao gde se nalazio blizu stepeništa, bio je na stepeništu i izašao je da zapali cigaretu, onda je video da su odvedeni u kombi i prebačeni u sud i da su ih šutirali dok su ih izvodili iz hodnika i na stepeništu. Prema rečima svedoka, bilo je dva policajca koji su ih odveli i smestili u kombi. Takođe, svedok je izjavio da je dok su ih pratili prema stepeništu tamo bilo policajaca sa obeju strana stepeništa, sa desne i sa leve strane.

3.2.1.13 – C. B. ¹⁵

EULEX-ov doktor sudske medicine C. B. (iz OSM), svedočio je 12.03.2015. god. Gđica B. nije imala neposredni kontakt sa nijednom od oštećenih strana. Njen zadatak je bio da iznese svoje mišljenje kao veštak, na osnovu dokumentacije i lekarskih izveštaja koje joj je dostavilo tužilaštvo, te da analizira lekarski pregled koji je na oštećenim stranama izvršila C. A. , doktor EULEX-a. Stoga, njen iskaz je bitan u smislu izvođenja njenog mišljenja kao veštaka o tome da li je nad oštećenim stranama primenjeno prekomerno nasilje. Njen zaključak se pominje u vezi sa svakom oštećenom stranom pojedinačno.

¹³ Zapisnik sa suđenja od 16.04.2015. god.

¹⁴ Zapisnik sa suđenja od 16.04.2015. god.

¹⁵ Zapisnik sa suđenja od 12.03.2015. god.

Tokom svog iskaza izjavila je da smatra da su lekarski izveštaji koje su dostavile oštećene strane pouzdana dokumenta i uopšteno, ono što se u njima opisuje nije ništa više nego nalazi drugih EULEX-ovih doktora, tj. beleške su bile u skladu sa nalazima. Tokom svog iskaza je objasnila izraz „trauma izazvana tupim predmetom“ koji se često koristi u njenom lekarskom zaključku. Dok je vršila pregled oštećenih strana, dodala je da je trauma izazvana tupim predmetom nastala udarcima čvrstih predmeta i reka je da bi to mogla da bude pesnica ili udarac čizmom. Prema lekarskoj dokumentaciji u njenom posedu u to vreme, izjavila je da na osnovu lekarske dokumentacije koju poseduje u tom trenutku, može da zaključi da su oštećene strane pretrpele lakše telesne povrede.

Gđici B. su postavljena određena pitanja i od strane advokata odbrane, koji su dovodili u pitanje verodostojnost lekarskih izveštaja izdatih u bolnici u Severnoj Mitrovici, a na kojima se u nekoliko slučajeva nalaze nečitki pečati ili potpisi. Međutim, njen opšti zaključak je bio da su lekarski izveštaji sačinjeni u bolnici u Severnoj Mitrovici u skladu sa izveštajima koje je sačinio EULEX-ov doktor, koji je izvršio lekarke pregled. Stoga, njen konačni zaključak kao EULEX-ovog doktora sudske medicine je da je određena sila primenjena nad oštećenim stranama u periodu između 7. i 8. januara 2013. god.

3.2.1.14 - O. P. i Sh. M. ¹⁶

Iz spisa predmeta i istrage već je poznato da nedostaje određena evidencija iz opreme za video nadzor, stoga, u vezi sa tim i u vezi sa podacima koji nedostaju na eksternim hard diskovima koji su dostavljeni PIK (a zatim i tužilaštvu EULEX-a i laboratoriji za IT forenziku). F. D. je izjavio da je dobio usmenu naredbu telefonom od G. K. A. da izvuče snimak iz centralno servera stanice od 7. januara. Naredio mu je da izvuče podatke iz sale, hodnika i glavnog ulaza, kao i ispred G. K. A. nije naveo brojeve kamera. Na pitanje istražitelja da li je primio podatke sa kamere 3, odgovorio je da se ne seća. Na pitanje istražitelja iz ITF, da li je dobio naređenje da izvuče podatke samo od 7. januara ili i druge podatke, odgovorio je samo od 7. januara.

Sa tim u vezi, dva svedoka koja su upoznata sa sistemom video nadzora, Sh. M. iz preduzeća TREO Electronics i O. P., stručnjak EULEX-a za IT forenziku, ispitani su u toku glavnog pretresa i dali su iskaz 25.09.2016. god. Glavno pitanje sa tim u vezi bilo je da li je moguće izvesti zaključak da su kamere mogle biti programirane automatski ili su morale da se pomere ručno, pozivajući se na evidenciju o tome da nije bilo kamera na dan datih događaja i u satu kada su oštećene strane izvedene i stavljene u vozila. Oba svedoka su dala iskaz da u ovom slučaju to nije bilo moguće zato što u kamerama ne postoji datoteka evidencije. Obično možete videti u datoteci evidencije od kamere ko je umešan i da li je to moglo biti urađeno ili ne. Međutim, ne postoji datoteka evidencija od kamere a samo uz pomoć datoteke evidencije možete znati, a to je funkcija u okviru sistema video nadzora koja se može uključivati i isključivati. Deluje da nedostaje vrlo određeno vreme i evidencija što može da ukaže dodatno na to šta se desilo kod pratnje oštećene strane od pritvora do vozila dana 08.01.2013. god. Međutim, sasvim slučajno, ili čak možda umešanošću ljudske ruke, ti snimci nisu postojali.

¹⁶ Zapisnik sa suđenja od 25.09.2015. god.

Sa tim u vezi, moramo da se nadovežemo i na izveštaj¹⁷ istražitelja Policijskog inspektorata Kosova R. K. i E. Z. koji su tužilaštvu podneli nekoliko izveštaja u kojima se opisuje lokacija svake kamere u zgradi. Prema navodima pomenutog odeljenja, sve su kamere u pritvorskom centru funkcionisale dana 7 i 8. januara 2013. god.

3.2.1.15 - J. D.

19

On radi kao policajac EULEX-a. Dao je iskaz 17.04.2015. god. i izjavio je da su dana 09.01.2013. godine, on i još jedan međunarodni policajac odgovorili na poziv manastira Gračanice, sa naređenjima iz lanca komande u okviru Odseka za jačanje, zbog prijave o mogućem prekoračenju u primeni sile od strane Policije Kosova nad civilima. Sudu je rekao da je dobio podatak neposredno od glavnog regionalnog savetnika za region Mitrovice ali i da je bio u kontaktu sa načelnikom Odseka za jačanje. Jedina radnja koja je preduzeta je jednostavno bio odlazak u manastir i samo utvrditi nešto o postojanju slučaja, jednostavno podneti izveštaj u lancu komande da li je bilo osnova za sumnju za tako nešto. On i njegov partner su otišli tamo kako bi utvrdili da li je osmoro lica prisutno, a koji su izneli tvrdnju da su žrtve prekoračenja sile od strane Policije Kosova.

Po dolasku, razgovarao je lično sa nekoliko njih, koji su ispričali različite priče o događajima od trenutka njihovog zatvaranja do puštanja na slobodu. Verovali su da su to bili pripadnici jedinica ROSU. Razgovarao je sa njima na srpskom jeziku pošto je to naučio pre i dao je kratak opis onoga šta su mu rekli, u informativnom izveštaju koji je dostavio svom lancu komande.

Dodatno je objasnio u vezi sa svojim opažanjima, da nikakvo usmereno istražno pitanje nije postavljeno u toku kontakata ostvarenih sa tim licima. Stoga, svaka izjava koju su mogli da daju bila je pasivnog karaktera, i kao sažetak. Članovi grupe od osmoro lica koji su bili prisutni u manastiru ukazali su na to da su zadobili nekoliko povreda od policajaca za koje su verovali da su deo Jedinice za operativnu podršku, na osnovu njihove etničke pripadnosti. Nastavio je da su date brojne izjave i da je nemoguće zapamtiti apsolutno svaku izjavu koja je data januara 2013. godine, te da su izjave date i o devetnoj žrtvi koja nije bila prisutna u manastiru tog dana. Nije mogao ni na koji način da potvrdi iznete tvrdnje. Nekoliko lica iz grupe osmoro njih delovalo je kao da je pretrpelo fizičke poteškoće, u kretanju, sedenju, stajanju. Mnogi su pokazivali znakove nelagodnosti i bola kada su pokušavali da se kreću. Po njegovom sudu nekoliko tih lica delovalo je kao da trpi bol i da nije lažiralo povrede. U dve prilike u toku razgovora koje je obavljao bio je prisutan i psihički strah. U jednom trenutku u toku razgovora o povraćaju zaplenjenih automobila koji su im pripadali, rekao im je da bi bilo potrebno da Policija Kosova vrati vozila svojim vlasnicima. Oni su na to odgovorili nervozno, što bi on opisao kao psihički strah. Takođe, u toku daljeg razgovora u vezi sa mogućnošću podnošenja pritužbe kasnije zbog prekomerne primene sile protiv Policije Kosova, on ih je posavetovao da bi odgovarajući postupak za takvu pritužbu bio da se ista podnese preko Inspektorata Policije Kosova, na šta je dobio odgovore sa vrlo prisutnim skepticizmom.

¹⁷ Protokol 5, Umetak 5, strane 004562 - 004568

¹⁸ Protokol 5, Umetak 6. i 7.

¹⁹ Zapisnik sa suđenja od 17.04.2015. god.

Rekao je da je najznačajnije upućivanje na etnički karakter slučaja bilo upućivanje na treću stranu, žrtvu (nije bila prisutna) pod imenom D. V. o kome je jedna od žrtava koje su bile prisutne rekla da je pretrpeo nekoliko velikih povreda, uz prateće pretnje, zbog njegove etničke pripadnosti. prema usmenoj izjavi datoj u manastiru, D. V. je mešovite etničke pripadnosti, gde je jedan od roditelja albanske etničke pripadnosti, a drugi srpske etničke pripadnosti. Ne seća se nijednog konkretnog razloga koje su naveli zašto ne žele, ali se seća da je bilo dosta zabune kod njih oko toga šta su u stvari želeli. Bilo mu je očigledno da razgovaraju međusobno, kao i da razgovaraju sa drugim neidentifikovanim licima preko telefona.

u pogledu pratnje sledećeg dana do Severne Mitrovice, svedok je sudu rekao da u suštini to ne može da se nazove pratnjom; bili su u suštini on i još jedan policajac koji su slučajno vozili u istom pravcu u kom su išla vozila u kojima se nalazilo osmoro lica, koja su bila žrtve. Dakle, čak i zakonski ili bukvalno, isto se ne može tumačiti pravom pratnjom.

3.2.1.16 - C, B

20

Svedočio je iz UK putem video linka i rekao je sudu da je januara 2013. god. bio na mestu koordinatora regionalne jedinice. To je bila jedinica policije iz Odseka za jačanje. Njegova glavna uloga je bila da podučava, savetuje i nadgleda PK. Dana 09.01.2013. god. dodeljen mu je poseban zadatak, zajedno sa kolegom M. P. A., koji je bio konsultant za region Prištine, da odu u Gračanicu i ostanu kod lica koja je Policija Kosova navodno tukla. Prvo mu je zadatak postavio g. H. L. koji je bio načelnik odeljenja policije, a zatim su otišli stanicu policije u Gračanici. Kada je stigao u dvorište stanice policije, dobio je telefonski poziv od g. P. B. koji je bio načelnik Odseka za X X X. Razgovor se odnosio na uputstva o tome šta je trebalo tamo da uradi. U to vreme je radio za Odsek za jačanje.

Sudu je rekao da je njegov posao bio da obezbedi da on i njegov rukovodilac jednako razumeju njegovu ulogu. Rekao je da je njegova uloga bila da prikupi informacije a ne da sprovodi istragu. Kada su stigli kantine, tamo je bilo puno ljudi, pa je prvo pokušao da utvrdi ko su ljudi sa kojima bi trebalo da porazgovara. Rekao je da je bilo oko 7, 8 muškaraca; mogli su da se raspoznaju među ostalim ljudima koji su bili prisutni zbog njihove odeće.

Rekao je tokom svedočenja na sudu da su svi nosili tamne pantalone, crne policijske ili vojne pantalone i da su imali crne majice, te da su nosili crne čizme poput vojnih. Otišli su da razgovaraju sa tim muškarcima preko prevodioca i on je bio vrlo svestan činjenice da su bili prisutni i drugi ljudi. Nije znao ko su oni i nije mogao da utvrdi ko su oni. Zbog osetljivosti predmeta, odlučio je da sa jednim od tih lica razgovara nasamo. Izdvojio je tu grupu pojedinaca i oni su jednog od njih odredili kao predstavnika. Nakon što je utvrđen identitet tog lica, otišli su u manju prostoriju dalje od tog mesta. On je bio prisutan zajedno sa g. P. i prevodiocem, i licem iz te grupe. Misli da je to bio B. i da se prezivao M. „

Sudu je rekao da je prvi razgovor bio u vezi sa time da B. objasni koji je bio njihov zadatak. Pa mu je rekao da su oni EULEX-ovi policajci a ne istražitelji te da ako ima neku pritužbu, ili ako

²⁰ Sudeње preko video linka od 20.05.2015. god.

neki od članova grupe ima neku pritužbu protiv Policije Kosova, da bi trebalo da se obrate drugim organima ili da ih prijave Inspektoratu Policije Kosova. B. mu je rekao da razume ograničenja pod kojima su bili tamo. Onda mu je zatražio da mu ispriča šta se desilo. Rekao je da je njega i njegove saradnike zaustavila policija, rekao je da nije imao problem sa nijednim uniformisanim pripadnikom policije niti sa bilo kim drugim. Rekao je da nema probleme sa istražiteljima koji su sa njima razgovarali, te da je jedini problem na koji se B. žalio bio taj da im se nije svidela hrana dok su bili uhapšeni. Rekao je da je bilo batina dok su ih prevozili od pritvorskog centra u policiji do suda. Opisao je kako su ih pojedinačno vodili iz prostorija pritvorskog centra do stepeništa i vani, i da su onda policajci koji su se nalazili sa obeju stran stepeništa počeli da ih tuku. Takođe, nastavio je da govori o tome da su ih neki policajci slikali svojim mobilnim telefonima. Onda je opisao kako mu je prećeno vatrenim oružjem i rekao je da su maltretirani pitanjima gde žive, odakle su, ovo je nezavisno Kosovo i ko god da je odbio to da kaže dobijao je batine. Zatim je nastavio priču kako je jedan od članova grupe tražio da ode u toalet i da su ga pratila dva policajca, a kada je izašao rekao je da su ga šutirali u toaletu.

Rekao je da mu je lice koje je bilo vozač pretilo vatrenim oružjem, te da se to desilo kada su ušli u kombi i da se vozač okrenu prema njemu i repetirao oružje. Povrede nisu bile vidljive, međutim, žalio se na bol u nogama i konstantno je trljao svoje noge. Da, rekao je da je dobio udarce u telo i niži predeo rebra da ne bi ostali tragovi. Rekao je da je na njega i druge to ostavilo psihičkog traga, što je gore nego fizički tragovi. Rečeno mu je da prenese tim muškarcima da imaju mogućnost da EULEX-ovi doktori izvrše lekarski pregled. Tako da je on to preneo, razgovarao je s grupom, oni su međusobno razgovarali i prvo su rekli da, a onda se njih 3 predomislilo. Rekli su da neće da se rastaju kao grupa i rekli da će ili svi na pregled ili niko i doneli su odluku da ne odu.

Kada je prvo pomenuo B. rekli su da pristaju da ih pregledaju EULEX-ovi lekari u Mitrovici, a onda je to preneo u lancu komande i rekli su da bi trebalo da budu pregledani u zdravstvenom centru EULEX-a u Prištini. Rekli su da neće ići u zdravstveni centar EULEX-a u Prištini, iako mu je rekao da je to odvojeni o obezbeđeni prostor. Ali oni nisu hteli da to prihvate tako da je njegovo mešanje u slučaj završeno kada ih je ostavio u manastiru Gračanica i vratio se u Prištinu.

3.2.1.17 – I. P. A. (časna sestra)²¹

Časna sestra iz manastira Gračanica bila je u kontaktu sa zatvorenicima odmah nakon što ih je sud pustio na slobodu. rekla je sudu da je ona lekar opšte prakse i da je dugo vremena radila u Kliničkom centru u Prištini, koji je duže vreme sada izmešten u Gračanici. trenutno radi u zdravstvenom centru u Sušici. Kao doktor radi 16 godina. Tokom glavnog pretresa izjavila je da stoji pri svom ranijem iskazu, pošto su prošle dve i po godine i da sada može da kaže ono čega se seti u tom trenutku. Rekla je da se seća da je pozvana kasno u noć. Bilo je posle 10 časova uveče kada je pozvana da pregleda neke gosti koji su tamo ostali preko noći. To su bili okrivljeni ili uhapšeni. To nije znala u to vreme. Bilo je puno njih, ali ne može da se seti odakle su. Rekla je da su je pozvali zbog jednog mladića koji se žalio na bol u grudima i teško disanje. Pitala je ko je on i on je izašao iz grupe i razgovarali su o onome šta se desilo i bio je vrlo ljut. Pokušala je da ga smiri da bi mogla da ga pregleda. Rekla je da se držao za to mesto na grudima gde ga je bolelo i da

²¹ Zapisnik sa suđenja od 12.05.2015. god.

je bio veoma uznemiren, i da joj je govorio da su prebijeni. Pregledala ga je i dala mu neki lek. Posle toga je zapisala šta se desilo. Takođe, dala mu je svoj broj telefona da je pozove u slučaju da ima probleme tokom noći, i rekla mu je da bi ujutru trebalo da poseti zdravstveni centra i možda uradi rentgenski snimak i ode na lečenje. Rekao joj je da su ih pretukli u pritvorskom centru ali nije znala ko, obezbeđenje ili policija, nije ga pitala. Rekao joj je da je udaran rukama i pendrecima i da je u jednom trenutku pao na pod. Nije ga pitala puno toga i on joj je rekao da je pretučen.

Što se tiče lekarskog pregleda, sudu je objasnila da je to bio samo klasičan pregled, da je proveravala povređena mesta, da je izvršila palpaciju i da je uradila sve što je mogla da sazna kakve su povrede te da je na njemu primetila povrede. Dalje je ispričala da mu je dala određene analgetike, ibuprofen i nešto hepatronbina, i da ga je uputila na dalje lečenje i da je to bio lek koji je imala. Nije imala vremena da razgovara sa drugima, ali su joj pokazali jednog koji je imao ogrebotinu i koja nije bila ozbiljna. Morala je da se probudi rano ujutru pa je otišla u krevet. Sledećeg dana je otišla da radi i kada se vratila oni više nisu bili tamo, a sledećeg dana je sačinila lekarski izveštaj.

Ostali svedoci tužilaštva

3.2.1.18 A, A.

22

Kao ~~XXX~~ specijalne jedinice policije ispitivan je u vezi sa zadatkom jedinice ROSU, od septembra 2011. god. Neko vreme je bio vršilac dužnosti direktora a onda je juna 2012. god. postavljen za direktora.

Tokom glavnog pretresa januara 2013. godine, izjavio je da je dobio naređenje od svog pretpostavljenog, zamenika generalnog direktora, N. R., pre nego što je dobio poziv od kapetana B. H. koji je zatražio da prevezu osumnjičene u slučaju V. i rekao mu da mora da dobije naređenje od svog pretpostavljenog, zamenika generalnog direktora, nazvao ga N. R. i to je bilo 08.01.2013. god. Sudu je dodatno rekao da pošto su specijalne jedinice elitne jedinice PK u tom slučaju konkretno, odlučeno je da zbog osetljivosti slučaja... više rukovodstvo je odlučilo da pritvorenike preveze specijalna jedinica, pošto, kako je rekao, kad god se radi o uhapšenim manjinama, fokus rukovodstva je bio da se pratnja izvrši na profesionalni način, a u ovom slučaju se radilo o nivou rizika koji su viši rukovodioci smatrali srednjim nivoom. Tako je tokom glavnog pretresa rekao da je zbog njihove etničke pripadnosti i procene rizika rukovodstvo odlučilo da odredi ROSU.

Rekao je da PK ima dva načina za procenu rizika. Jedna procena se vrši kod uhapšenih lica i to na osnovu njihovog krivičnog dosijea, a druga procena se odnosi na spoljašnju pretnju kojoj se uhapšena lica mogu izložiti. Zamenik generalnog direktora je dao naređenje da pratnju obavi specijalna jedinica.

²² Zapisnik sa suđenja od 08.10.2014. god.

Prilikom vršenja procene slučaja, pozvao je zamenika komandira, koji je u stvari bio vršilac dužnosti komandira, i zajedno sa komandrom jedinice rekao je da je objasnio njihove dužnosti vodniku B. A. (sada poručnik) i naredniku A. Z. Tokom glavnog pretresa je rekao da im je rekao da moraju da sprovedu operaciju i rekao im je da budu veoma profesionalni, da odrede odgovarajući kapacitet za prevoz pritvorenika i da je to objasnio svakom policajcu u detalje, kolika je osetljivost te da budu veoma pažljivi jer su to bile instrukcije zamenika generalnog direktora. Takođe, sudu je rekao da je u izveštaju posle operacije koji je primio, navedeno da je operacija izvršena uspešno i bez problema. Nije bilo izveštaja o bilo čemu neobičnom ili čudnom. Svedoku je pokazan snimak sa iskaza u prethodnom postupku od kamere 3 koja je bila van pritvorskog centra. Snimak je trajao od 14. do 17. minuta i 28. sekunda. I, tokom iskaza u prethodnom postupku, rekao je da nije bio siguran ali da mu se učinilo da je jedna od osoba G. dok se na snimku vidi kako jedno lice šutira drugo lice po zadnjici i udara ga po glavi ispred policije, dok ulaze u kombi.

3.2.1.19 B. A. ²³

U vreme datih događaja, on je bio vodnik na mestu ~~xxx~~ operacija i ~~xxx~~ ~~xxx~~ Jedinice za specijalne operacije, i potvrđuje da ga je dana kada su se dati događaji desili pozvao major A. A., pošto je kao načelnik operacija bio odgovoran za administrativni deo i tri čete specijalne jedinice, te da je tog dana obavešten da je 3. četa bila na dužnosti, i da je vodnik A. Z. bio glavnokomandujući. Sudu je rekao da je tog dana naredbu dobio telefonom i da mu je rečeno za dužnost i da je pitao ko je glavnokomandujući, pošto je vodnik A. bio na dužnosti, i rekao mu je da će ga kontaktirati. Kasnije, sreli su se u hodniku odmah posle telefonskog poziva, sva trojica, dok je išao na fiskulturu, i seća se kada je direktor rekao vodniku za osetljivu dužnost i da je zadatak poverio njemu.

Slično tome, B. A. je izjavio i da se ekipa specijalne jedinice obično angažuje kada postoji bar procena srednjeg rizika ili osetljivi slučaj, a procenu rizika uglavnom vrši Služba za procenu rizika. Takođe, izjavio je da su razmotrili srednji rizik i preduzeli sve mere u skladu sa tim nivoom, i da su smatrali da rizik može da potiče iznutra ili izvana te da u to vreme nisu smatrali da postoji nešto konkretno. Dodao je zatim da je ta stvar zaokupila pažnju medija i da je možda to bio razlog zbog kojeg je slučaj procenjen kao osetljiv, ali nije izneo takvu procenu. Takođe, tužilac ga je pitao da li su pritvorenici primenjivali silu ili ko određuje broj pripadnika koji idu u pratnju, i izjavio je da je na vođi čete da o tome odluči.

Isti snimak je prikazan A. A. i on je primetio udarce. Izjavio je u toku glavnog pretresa da sumnja da je policajac koji je otvorio vrata, prema izgledu, G. K.

3.2.1.20 A. Z. ²⁴

Sudu je tokom svog svedočenja na glavnom pretresu rekao da je bio vodnik i predvodnik čete, u odsustvu komandira čete koji je bio na bolovanju pa je on vršio dužnosti umesto njega, u vreme

²³ Zapisnik sa suđenja od 08.10.2014. god.

²⁴ Zapisnik sa suđenja od 08.10.2014. god.

kada su se desili dati događaji. Rekao je da se seća da je dana 08.01.2013. god. izdato naređenje u 13.00 č od direktora Jedinice za specijalne operacije, A. A., i da mu je rekao da moraju da prevezu neke pritvorenike iz pritvorskog centra u sud. Rekao je da se obično ne bave takvim stvarima, međutim, ako naređenje dolazi od lanca komande, oni moraju da ga sprovedu i da to zavisi i od procene rizika. Procenjeno je da je rizik srednjeg nivoa i on je odredio 11 pripadnika.

U odgovoru na pitanja tužioca zašto su oni određeni za tu pratnju, sudu je rekao da ponekad ima slučajeva u kojima njih odrede za prevoz pritvorenika, ali da se takva procena donosi na višem nivou u lancu komande. Takođe, rekao je da su trebali samo da obezbede prevoz i da nije imao pojma koga prevoze. Samo je dobio telefonski poziv od pretpostavljenog. Rekao mu je da samo moraju da se sprema za operaciju i krenu do pritvorskog centra, a direktor mu je dao instrukcije da pratnju obave kao i uvek. Rekao mu je kada su stigli tamo da bi trebalo da kontaktiraju istražnu jedinicu i da će im oni dati dalja uputstva.

U tom slučaju, odredio je S. S. za vođu grupe kako bi se pritvorenici prebacili i dobio je podatak da su lica koja će prevoziti možda nasilna, te da budu pažljivi. U pogledu instrukcija koje su date policiji u pratnji, rekao je da su obučeni kako da reaguju. Obično ruke drže dole kako bi bili bezbedniji i kada su vezani mogli bi da vide u kom pravcu hodaju. Isto tako, prikazan mu je snimak na kom se vidi šutiranje i guranje lica ispred policijskog kombija, i rekao je da nije znao za to dok nije video snimak te da je to neprofesionalno i da nije u skladu sa etikom.

3.2.1.21 M. P. 2. ²⁵

On je rekao sudu da ga je 7. januara 2013. godine pozvao regionalni direktor preko dežurnog policajca u jedinici za pritvor. Pozvali su ga da pomogne zato što su imali samo dva policajca na dužnosti i zbog duge procedure prijema zatvorenika i izjavio je da je bilo 120 policajaca. Seća se da su bili u dobrom stanju i da uopšte nije bilo ikakvih prigovora. Tu je takođe bio i posmatrač OEBS-a po imenu V. koja posećuje zatvorske jedinice i ona ih je posećivala i da je bilo bilo kakvih prigovora ona bi kontaktirala svog nadređenog. Međutim, niko ih nije pozvao da se žali na bilo šta. Osim drugih koje je pomenuo na pitanje advokata N. S. A. pomenuo je da je jedan od pritvorenih imao povrede na glavi koje je zadobio danima pre toga. On je takođe rekao da nije bilo bilo kakvog ponašanja koje nije po policijskim standardima od strane policajaca koji su ih izvodili.

3.2.1.22 M. B. ²⁶

Ona je takođe bila među policajcima koji su primali pritvorene te noći kada su uhapšeni. Ona se seća da je prethodna smena već primila njih sedmoricu pre nego što je došla i kada je stigla oni su ih primali i ona je lično primila neke od njih i izjavila je da su oni bili u veoma dobrom stanju i da nije bilo bilo kakvih prigovora. Na sličan način je, na pitanje tužioca, ona takođe potvrdila

²⁵ Zapisnik sa suđenja od 09.10.2014. god.

²⁶ Zapisnik sa suđenja od 09.10.2014. god

da je jedan od zatvorenika imao povredu na glavi koju je zadobio ranije. Ostatak njenog kratkog svedočenja nije relevantan za ovaj predmet.

3.2.1.23 S. Š.

27

Ona je takođe bila policajac u okviru jedinice za pritvor kada je smena započela 8. januara 2013. godine, dan nakon što su oni uhapšeni, odnosno onog dana kada su zatvorenici izvedeni pred sud. Ona je izjavila u svom svedočenju da dok su ih pratili do toaleta oni su tražili cigarete i dostavu hrane, to je bila njihova dužnost i nisu imali primedbi. Ona je rekla "ponudili smo im cigarete i oni su ih pušili i zahvalili se". Uпитana od strane advokata ona je rekla da su oni odvedeni u jedinicu za specijalne operacije i da su se ponašali vrlo profesionalno, potpisali su se i ništa se drugo nije dogodilo što nije uobičajeno. Ona je pojasnila da je njeno radno mesto u pritvorskoj jedinici bilo u sobi za prijem gde su svi oni dovedeni kod nje pre odlaska. Rekla je da se seća imena Darko Vlasaj, zato što je njegovo prezime isto kao i prezime nekih njenih kolega i da joj je rekao da mu je otac Albanac. Ona je rekla sudu da do tog renutka nije primetila nikakve povrede na zatvorenicima i to je bio kraj njenog svedočenja.

3.2.2 Svedoci odbrane

3.2.2.1 N, G.

28

Svedok N, G. je policajac i u vreme ovog događaja ona je radila u centralnoj policijskoj stanici, u kancelariji za kazne, saobraćajne nezgode i izgubljena dokumenta. Ona je objasnila da su policajci iz jedinice ROSU sve vreme oko glavne policijske stanice, ako se odigrava fudbalska ili košarkaška utakmica oni su tamo ili ako se održava protest oni su tamo, zato što glavna policijska stanica pokriva sve to i zato što se uvek održavaju neki programi obuke u glavnoj policijskoj stanici, dakle oni su uvek tamo. Ona je sudu opisala zgradu i njeno radno mesto i stepenice koje vode ka izlazu i rekla je da između njene kancelarije i stepeništa prostor od tri metra. U vezi 8. januara 2013. godine rekla je da je morala da izlazi iz kancelarije više puta u toku dana. Ona je rekla sudu da je tužilac N, V. pokazala fotografije gde se vidi da je tog dana bila u civilnoj odeći zbog zdravstvenih problema i potvrdila je da je toga dana videla ROSU policajce. Rekla je sudu da toga dana nije videla ništa neuobičajeno i da je bilo zlostavljanja ili da su ih tukli ona bi to čula i da čak nije videla da ikoga sprovode tog dana.

3.2.2.2 J. M.

29

Svedok J, M. je policajac i radio je u jedinici za pritvor u Prištini i setio se događaja kada ga je advokat upitao za slučaj u Gračanici i on je izjavio da je zajedno sa svojim kolegama prevezao desetoricu ljudi, ako se dobro seća. U tom smislu on je rekao sudu da postoje zapisnici o prijemu pritvorenika i njihovom zdravstvenom stanju. Kada je počeo transport pritvorenika njegov zadatak je bio da mu predaju svoje lične stvari i zatražili su od njih da potpišu da je sve u

27 Zapisnik sa suđenja od 09.10.2014. god

28 Zapisnik pretresa od 14. maja 2015

29 Zapisnik pretresa od 14. maja 2015

redu. Oni su zapečatili koverat a zatim su ga uzeli policijski istražitelji. Takođe je rekao sudu da je on bio taj koji je otvorio vrata ćelije kada su privodili pritvorenike ali je nakon toga vršio druge dužnosti i nije video kada su ih izvodili. On je takođe rekao da nije video policajce koji su stajali pored stepenica zato što je bilo usko i nije čuo jaukanje i nije bilo žalbi iako je transport pritvornika počeo za vreme njegove smene i nastavio se u sledećoj smeni.

3.2.2.3 Rr. H.

30

On je po činu poručnik i šef kancelarije za obuku, regionalno odeljenje. On je izjavio da se seća 8. januara 2013. godine u vezi slučaja u Gračanici i toga dana su obavljali svoje uobičajene dnevne zadatke. Kancelarija u kojoj su radili je bila u kontejnerima ispred glavne policijske stanice. Kontejneri su povezani sa glavnom policijskom stanicom ali se smatraju delom Prištinske regionalne direkcije i da je radio od 08:00 do 16:00 časova. Seća se da su 8. januara 2013. godine programi obuke bili u toku i on se takođe seća da je video ROSU policajce tamo. On ne zna zašto su bili tamo, međutim jedina informacija koju je imao je bila glasina da je bila neka grupa krijumčara droge. Pored toga on je takođe rekao na glavnom pretresu da je video neke ljude vezane lisicama kako sede u kombiju ispred same zgrade. Video je pritvorenike i takođe dvojicu policajaca u kombiju. To nije bilo ništa značajno i nije prepoznao nikoga od policajaca. On je svedočio da je čuo da je taj slučaj nazvan Gračanički ili V. slučaj dva ili tri dana nakon toga u medijima.

Tužilac ga je ispitivao u vezi fotografija koje su mu pokazane na ispitivanju 27. februara 2013. godine, zato što je rekao da je video dvojicu policajaca u kombiju, dok tužilac tvrdi da video snimak ne pokazuje da je uopšte bilo policajaca u kombiju.

3.2.2.4 B. A. A.

31

On se seća tog slučaja ali nije znao tačno vreme i datum i on je rekao da je pozvan da po službenoj dužnosti zastupa optuženog u policiji čijeg imena sada ne može da se seti. Seća se da su mu rekli da je to slučaj Gračanica i to je bilo u policijskoj stanici u kvartu "Muhaxheri". On je rekao da su im dali neko vreme da se konsultuju i imajući u vidu da on veoma dobro govori srpski jezik komunicirali su direktno i on je mogao da kaže da je bio veom zadovoljan odbranom, savetima i uopšte zastupanjem. On je takođe rekao sudu da njegov klijent nije imao nikakvih primedbi na ispitivanje niti primedbi protiv istražitelja. On je rekao da je njegov klijent bio veoma zadovoljan i lično je potpisao da nema primedbi i da je sve bilo u redu.

3.2.2.5 I. XH.

32

30 Zapisnik pretresa od 14. maja 2015

31 Zapisnik pretresa od 12. maja 2015

32 Zapisnik pretresa od 12. maja 2015

Svedok Xh je policajac koji radi na teškim zločinima. Njemu je advokat N. S. rekao da je pozvan da svedoči o događajima koji su se desili u slučaju Gračanica. On je rekao sudu da mu je naloženo od strane nadređenih da učestvuje na sednici suda za prekršaje i da sazna konačnu odluku nakon završetka sednice. On je rekao da su on i njegove kolege otišli tamo i imao je priliku da vidi oštećene strane kada su ih doveli u hodnik suda i on je rekao da nije bilo neprofesionalnog ponašanja i izjavio je da se kosovska policija prema njima ponašala veopma profesionalno.

3.2.2.6 G. H. 33

Gospodin H. je bio branilac po službenoj dužnosti jedne od oštećenih strana koja je u to vreme poslata pred sud za prekršaje i bio je predložen za svedoka odbrane. On je na glavnom pretresu izjavio da se dobro seća datuma tog događaja i da je to bilo u večernjim satima. Pozvali su ga iz regionalne istražne jedinice i on je tamo otišao u svojstvu branioca jednog od osumnjičenih za koga su mu rekli da je pripadnik grupe civilne zaštite i on se predstavio i rekao da je advokat po službenoj dužnosti. On je rekao sudu da je optuženi koji mu je bio dodeljen bio Srbin, stanovnik Severne Mitrovice, rođen u Kraljevu i bio je član "Civilne zaštite". On se posavetovao sa njim na srpskom jeziku i takođe je objasnio proceduru u istražnoj jedinici. U vezi ponašanja kosovske policije i da li je bio maltretiran on je rekao da su se dobro ponašali i da nije bilo fizičkog nasilja koje je korišćeno protiv njega a zatim je potpisao zapisnik.

3.2.2.7 A. H. 34

On je takođe bio dodeljen kao advokat po službenoj dužnosti jednoj od oštećenih strana, u to vreme optuženom i on je rekao sudu da njegovo ime počinje slovom "D" i ono čega se takođe seća je da je bio stanovnik Severne Mitrovice ili neke od opština na severu Kosova. On je takođe svedočio da je dobio poziv iz Prištinske istražne jedinice da se javi u policijsku stanicu broj 2. Dakle, pozvan je u kvart Muhaxheri da po službenoj dužnosti brani jedno lice optuženo za činjenje krivičnog dela kao i obično. U roku od 20-30 minuta on je otišao u policijsku stanicu. Rekao je da je kada je stigao pitao policijskog službenika šta se dešava i iz kog razloga je taj optuženi bio tamo. Policajac je rekao "ispitivaćemo nekoliko lica, ne samo njega". Seća se da je krivično delo bilo tipa protivustavno delovanje i ugrožavanje javne bezbednosti na Kosovu. Rekao je da je njegov klijent razumeo optužbe policije i to je bilo očigledno kako je išao tok izjave, bile su sekvence puta od Mitrovice do Pristine i od Pristine do Gračanice i događaj u Gračanici. On se seća da je postojala sumnja od strane policije da su ova lica obezbeđivala ilegalnu pratnju A.V. tako što su ometala policiju Kosova u obezbeđivanju puta tako što su ulazila u kolonu vozila svojim vozilima a takođe i događaj u Gračanici kada su pružali obezbeđenje tako što su fizički ometali kosovske policajce u vršenju svojih službenih dužnosti i zbog toga je postojala sumnja u vezi njihovih radnji. Kada je stigao dali su mu nešto vremena da se posavetuje sa svojim klijentom sa kojim je govorio na srpskom jeziku i njegov klijent se osećao opušteno. Na sudu je rekao da njegov klijent nije imao nikakvih primedbi i da

33 Zapisnik pretresa od 14. maja 2015

34 Zapisnik pretresa od 14. maja 2015

je bio spreman da odgovara na sva pitanja i sve je bilo u redu. Ispitivanje je završeno, potpisao je izjavu i to je bilo u redu.

3.2.2.8 A. ~~RL 1.~~ ³⁵

Svedok je policajac iz jedinice ROSU. Branilac A. ~~R.~~ ga je pitao za događaje koji su se desili 8. januara 2013. godine i on je potvrdio da je tog dana bio prisutan u policijskoj stanici broj jedan i učestvovao je u obuci u policijskoj stanici od 08:00 do 16:00 časova. On je rekao sudu da je tokom tog dana video specijalnu policiju kako sprovodi neke ljude. To su bili policajci ROSU jedinice i on je sa njima porazgovarao na mestu gde je dozvoljeno pušenje i oni su mu rekli da su čekali neke ljude da dođu kako bi ih sproveli pred sud. On je rekao da ih je poznavao zato što su mu bili kolege. Tokom tog dana i u trenutku kada je časkao sa svojim kolegama on nije video nikoga koga sprovode. On je rekao sudu da je bio prisutan u policijskoj stanici ali nije video ništa zato što se ništa posebno nije dešavalo.

3.2.2.9 S. ~~7.~~ ³⁶

On je takođe policajac, vatrogasni instruktor u jedinici za obuku regionalne direkcije u Prištini. Branilac A. ~~R.~~ je rekao svedoku da se njegova pitanja ne odnose na obuku već gde je on bio tog dana i da li se seća da su 8. januara 2013. godine policajci sprovodili ljude srpske nacionalnosti u jedinicu za pritvor. On je rekao da se radilo o licima srpske nacionalnosti koji su obezbeđivali posetu A. ~~V.~~ Kosovu i da su bili deo kolone vozila koja je išla od Mitrovice ka Prištini. Svedok je izjavio u svom svedočenju da se ne seća tog dana zato što su oni kao jedinica za obuku koristili salu za konferencije u policijskoj stanici i sve vreme su ulazili i izlazili sa obuke iz sale za konferencije. Potsetili su ga na njegove prethodne izjave i on je rekao sudu da je prošlo puno vremena i zato se ne seća šta je ranije izjavio ali mu je izjava pročitana i tada se setio da je izjavio da je video jedno lice, jednog protivorenika kako ga sprovode na uobičajeni način, od strane ROSU ili možda FIT jer su u to vreme imali iste uniforme, ali sada su drugačije.

3.2.2.10 - N. ~~TH.~~ ³⁷

On je bio zapisničar u Osnovnom prekršajnom sudu i izjavio je da je radio na tom mestu od 2001. godine. Nakon što ga je branilac A. ~~R.~~ potsetio on se setio o čemu se radi u ovom slučaju. On je rekao sudu da koliko se seća nije bilo žalbi upućenih sudiji Murat Paqarada-i od strane protivorenika u to vreme, svi uslovi koje predviđa zakon za njihovo saslušanje su bili ispunjeni i svi oni su potpisali zapisnik na kraju sednice i na kraju su pozdravili osoblje. On je

35 Zapisnik pretresa od 18. maja 2015

36 Zapisnik pretresa od 18. maja 2015

37 Zapisnik pretresa od 18. maja 2015

takođe rekao sudu da im je pre svakog potpisivanja pročitana izjava na njihovom jeziku a oni su nosili neku vrstu uniforme u belo-crnoj boji i majice sa nekim natpisom na prednjoj strani.

3.2.3 Izjave optuženih

3.2.3.1 – G, K. 38

Optuženi je zauzeo mesto za svedoka i svedočio u glavnom pretresu. On je rekao da je od 8. januara 2013. godine bio pripadnik specijalne jedinice još mesec dana a da je posle toga suspendovan i do danas radi u policijskoj patroli u Vučitrnu. On je rekao da je tokom svoje karijere dobio više nagrada, zahvalnicu a ima i dve zahvalnice koje je dobio od Ministarstva unutrašnjih poslova, nagradu Generalne direkcije policije Kosova i u zadnje vreme nagradu policijske stanice u Vučitrnu. On je rekao da je njegov nadređeni, narednik A. Z., koji je komandir voda i da je tog dana na koji se ovo odnosi on nosio policijsku uniformu i taktički prsluk, imao je oružje sa kratkom cevi koje nosi svaki policajac a takođe i oružje duge cevi. On je tvrdio u svom svedočenju da on nije nikoga sprovodio od pritvorske jedinice do kombi vozila zato što je zadatak operativca koji nosi oružje duge cevi da obezbeđuje krug, što znači da je bio van zgrade obezbeđujući krug. Štaviše, on je izjavio da je ušao u vozilo poslednji tek kada su svi drugi ušli u vozilo. On je takođe rekao da kada je vozilo krenulo uključili su rotaciona svetla zato što je to bila hitna vožnja. Prema njemu vožnja od jedinice za pritvor do prekršajnog suda je trajala tri minuta. On je poricao da je koristio silu prema pritvorenicima koje su transportovali 8. januara 2013. godine u vozilu ili u toaletu suda za prekršaje.

3.2.3.2 – N, D. 39

N. D. je u svom svedočenju rekao sudu da je septembra 2009. godine primljen u specijalnu jedinicu u Prištini i da radi u policijskoj stanici u Vučitrnu od 2. avgusta 2013. godine. Dok je radio u specijalnoj jedinici obično je radio u jedinici voda broj 3 a načelnik odeljenja je bio narednik A. Z. U vodu broj tri je bilo 34-45 policajaca. On je rekao sudu da je dok su bili u teretani narednik A. Z. došao i rekao vođi jedinice S. S. za zadatak i rekao je sudu da je zadužio oružje duge cevi zajedno sa trojicom kolega koji su takođe zaduženi oružjem dugih cevi. On je rekao sudu da je bio u kombi vozilu sa S. A. i G. K. On je rekao sudu da je kada su stigli u pritvorsku jedinicu on ostao na parking u pritvorske jedinice zato što je budući da je imao oružje duge cevi ostao tamo da obezbedi krug. Nakon toga on je video neke od svojih kolega kako sprovode osumnjičene iz pritvorske jedinice u kombi vozilo. Koliko je mogao da vidi bilo je šest ili sedam osumnjičenih koji su izašli i pratili su ih policajci i onda je i on otišao da sprovede jednog osumnjičenog u vozilo.

On je objasnio sudu da je sišao niz stepenice i policajac iz pritvorske jedinice je otvorio vrata i tamo je bio osumnjičeni. Tu su bila tri ili četiri policajca, dvojica ili trojica su bili istražitelji u

38 Zapisnik pretresa od 30. juna 2015

39 Zapisnik pretresa od 7. jula 2015

civilu i koliko se seća bila je tu i jedna žena policajac koja je unosila podatke u pritvorskoj jedinici. Kada je pritvorenik bio spreman on mu je vezao ruke lisicama, koristeći plastične lisice, uhvatio je osumnjičenog držeći ga levom rukom za njegovu desnu, izašli su u hodnik, tada je policajac pritvorske jedinice opet otvorio vrata i oni su se popeli stepenicama i izašli na parking. On je sproveo pritvorenika do vozila i ne zna tačno do kog kombi vozila ga je sproveo. On je rekao sudu da dok je sprovodio pritvorenog njegova glava je bila u normalnom položaju dok je držao osumnjičenog levom rukom a u desnoj je držao oružje duge cevi, što znači da je on hodao u normalnom položaju. On je takođe negirao da je koristio bilo kakvu silu prema pritvorenom ni u pritvorskoj jedinici niti u prekršajnom sudu i takođe nije video da iko od policajaca koristi silu. On je rekao da je kada su napustili pritvorsku jedinicu putovanje do prekršajnog suda trajalo tri do četiri minuta. On je rekao da je kada su stigli na sud on izašao iz vozila i stao ispred vozila da reguliše saobraćaj dok su ostale kolege sprovodile osumnjičene pred sud. Koliko se seća istu dužnost su imali i momci iza vozila, naime dva policajca ako se ne vara to su bili N. S. i N. SH.

3.2.3.3 – S. A.

40

S. A. je rekao sudu da je radio u specijalnoj jedinici od 2009. do 2013. godine i da sada radi u policijskoj stanici u Vučitrnu. On je rekao da je 8. januara 2013. godine obavljao redovne dužnosti u uobičajeno radno vreme kada je sreo komandira voda A. Z. -ja koji ga je obavestio da su angažovani u operaciji transporta nekih pritvorenika. Rekao je da u početku nije znao koje su nacionalnosti pritvorenici ali čim su krenuli iz centralne policijske stanice ka kombi vozilu između sedišta su ubacili koverta sa ličnim podacima i video je natpis na srpskom jeziku na njima i tada je bilo jasno da je među osumnjičenima bilo lica srpske nacionalnosti. On je izjavio da je bio vozač kombi vozila i da su sa njim u vozilu bili G. K. i N. D. On je rekao da je kada su stigli na mesto za parkiranje centralne policijske stanice on parkirao vozilo i postavio opremu koja je bila uobičajena za takve operacije i sačekao je da lica budu spremna za transport zato što je policajac iz istražne jedinice bio zadužen za ovaj predmet.

On je dalje dodao da je on lično nosio uobičajenu opremu koju koriste za sve operacije, što znači pancir prsluk, drugi prsluk koji se zove taktički i ima džepove i ništa drugo posebno. On je takođe izjavio da je video neke policajce kako transportuju pritvorenike ali jedan od njih koga se posebno seća je njegov kolega N. kako sprovodi lice iz pritvorske jedinice, ali deo koji je on mogao da vidi je spoljašna strana ulaznih vrata. Rekao je da je naravno mogao da vidi i druge, ali ne može da im navede imena zato što sem N. i G. to je bila prva operacija u kojoj je učestvovao sa drugima, zato što su neki operativci bili iz Gnjilana i to je bilo vreme kada su došli u njihovu jedinicu, dok je druga grupa pripadala drugom vodu i u to vreme ih nije znao po imenu.

On je objasnio kako se obavljalo sprovođenje pritvorenih. On je rekao da im se prvo ruke vežu lisicama iza leđa i kada se to obavi pritvorenici su spremni za sprovođenje. Ruka onoga koji sprovodi treba da bude na leđima, desna na ramenu i to se radi sa leve strane, zato što je to obično dominantna strana i strana na kojoj se nosi oružje treba da bude što dalje od subjekta. Ovo se radi na ovaj način zato što u slučaju da subjekt pokuša da pobegne to je najbrži i najlakši

način da se drži pod kontrolom. On se ne seća do kog kombi vozila je sproveo pritvorenika i izjavio je da je primetio da su imali istu odeću dok su čekali da i poslednje lice bude smešteno u kombi vozilo kako bi krenuli na put do prekršajnog suda. On je objasnio da je bio vozač.

On je sedeo na mestu za vozača i vozio je a sa desne strane je bio njegov kolega N. D., dok je G. K. sedeo na poslednjem sedištu sa desne strane. To je bio raspored sedenja kada su napustili policijsku stanicu centar do trenutka kada su stigli u sud za prekršaje. On je rekao da su nakon ulaska u vozilo policijski istražitelji koji su vodili predmet raspoređeni u blizini vozila sa leve strane i kada ih je pre toga pitao u koji sud idu oni su odgovorili da idu u prekršajni sud i nastavili su dalje.

U vezi pitanja da li su tokom prevoza pritvorenika u prekršajni sud negde stajali, on je rekao da ni u jednoj operaciji u kojoj je učestvovao on nikada nije zaustavljao vozilo i takođe je izjavio da vozilo sem službenog uređaja za radio vezu nije imalo nikakav kasetofon ili radio. On je rekao da je kada su stigli morao da pripremi vozilo i dok je bio unutra svi pritvorenici su sedeli. On je negirao da je upotrebio bilo kavu silu prema pritvorenima od momenta kada su odvedeni iz pritvorske jedinice do prekršajnog suda.

U vezi toga ko je zadužen za procenu rizika operacija izjavio je da postoji određena kancelarija i to je pitanje komandne strukture i da njima kao operativcima nije dozvoljeno da se bave tim pitanjima i u vezi repetiranja oružja on je rekao da to nije istina zato što je prema njemu oružje policajca uvek napunjeno i repetirano.

3.2.3.4 – J. R.,

41

On je rekao da je bio policajac od 2005. do 2007. godine i da je radio u specijalnoj jedinici kosovske policije u Prištini i počeo je da radi u Prištini tri meseca nakon incidenta i dok je radio u Prištini nikada nije bio angažovan na prevozu pritvorenika. On je rekao sudu da su oni napustili bazu i otišli u stanicu, kratko su ostali u dvorištu iza i odatle su otišli i sproveli lice do vozila, koje je bilo marke Tojota a on je sedeo na mestu suvozača. Kada su odveli pritvorenike prvo su otišli u jedinicu za pritvor. Bilo je mesta i obojica su mogli da ga prime. On je uzeo njegove lične stvari i kada su bili napolju u blizini tog ulaza, bilo je nemoguće da troje ljudi uđe u isto vreme. Zato je prvo V. otišao sa njim unutra a on je ušao za njima. On je izjavio da ga je smestio u vozilo gde su već bili Z., I. i V. i krenuli su ka sudu. Kada su stigli do prekršajnog suda, koliko se seća, on je stajao na kraju hodnika gde se na samom kraju nalaze vrata i tamo je ostao neko vreme ali sada ne zna da li je bilo kraće ili duže vreme i neko vreme je proveo u jednoj sobi u zgradi suda gde je bio sa I. -jem i Z. -om gde su se malo odmorili.

Dok je bio tamo jedan od pritvorenika se žalio u vezi lisica i on je otišao tamo da to proveri i primetio je da uprkos tome što se žalio lisice su bile dovoljno labave, ali je ipak uzeo makaze od I., presekao plastične trake i zamenio ih drugim. On je poricao da je ikoga udario tokom transporta ili dok su čekali na sednicu suda za prekršaje ili da je nekoga uvredio ili nekome pretio. U vezi zaustavljanja vozila tokom transporta izjavio je da je pravilo da se prilikom prevoza ne zaustavlja vozilo na bilo kom mestu i koliko se seća tog dana se uopšte nije zaustavljao a putovanje je trajalo 3-5 minuta. Odgovarajući na pitanje tužioca rekao je da nije

41 Zapisnik pretresa od 14. jula 2015

znao i da nije bio obavešten da će imati posla sa pritvorenima srpske nacionalnosti, a to je saznao kada je stigao u jedinicu za pritvor i takođe kada im je dodeljen zadatak nivo rizika bi trebalo da bude podignut sa osrednjeg na visoki, iako svaku procenu rizika određuje kancelarija za procenu rizika. On je takođe izjavio da je dok je pritvorenik sproveden iz jedinice za pritvor njegova glava bila u pognutom položaju zato što su takva pravila i to je dobro za lice koje sprovode.

3.2.3.5 - V. K.

42

On je rekao sudu da radi u kosovskoj policiji od 2003. godine i da je u novembru 2004. godine bio dodeljen specijalnoj jedinici policije u Gnjilanu a novembra 2012. godine je ponovo dodeljen specijalnoj jedinici u Prištini. Rekao je da je tog dana kada se dogodio pomenuti događaj započeo svoju smenu u 10:00 časova kao i obično i u to vreme su radili fizičke vežbe. Bio je sa J. R. -jem u to vreme i nekim drugim policajcima koji su takođe bili prisutni. Narednik A. je ušao u teretanu i rekao mu da se spremi. Rekao im je da se sprema jer treba da idu u Prištinu da obave sprovođenje od jedinice za pritvor do suda. Dakle, spremio se i kada je došao do suda ušao je u zgradu policijske stanice i neki od operativaca su otišli tamo dole u centar za pritvor. Koliko seća tu je bio službenik jedinice za pritvor i dva policijska istražitelja i oni su upravo pripremali pritvorenike kako bi ih transportovali.

Izjavio je da su on i policajac J. uhvatili prvog pritvorenika za koga su u to vreme mislili da je prvi pritvorenik, ali je on bio drugi pritvorenik, i odveli su ga do vozila marke Toyota i smestili na zadnje sedište i zatim je jedan policajac ostao tamo zato što jedan službenik mora uvek da obezbeđuje ali se sada ne seća ko je to bio zato što se obično menjaju i idu nazad ako postoji potreba da se pomogne drugim kolegama. Nakon što je objasnio na koji način su sprovodili ljude on je rekao da obično kada obavljaju transport lica svi policajci specijalne jedinice deluju na isti način jer su tako obučeni. Oni stave svoju ruku ispod ramena pritvorenog a drugu drže iza njegovih leđa. Po potrebi presaviju pritvorenika i na taj način ga ubace unutra. Tog dana sa

J. R. -jem trojica pritvorenika su sprovedena na isti način, ali kada su došli do stepenica prostor je bio uzak tako da je bio sa desne strane pritvorenika, jedan je ostao iza njega i na taj način su ga sproveli dok su izlazili iz stanice i na isti način su ga odveli do vozila. Obično kada se odvija ovakav transport ruke pritvorenog bi bile vezane lisicama iza leđa a glava bi mu bila pognuta zato što ako ostane uspravljen može da oseti bol od lisica. Kada su pritvorenog smestili u vozilo marke Toyota, krenuli su. On je bio vozač Tojote, J. R. je bio na mestu suvozača a I. i Z. su bili na zadnjim sedištimama sa pritvorenima. Tokom transporta sirene i rotaciona svetla vozila su bili uključeni. Obično kada prevoze ljude iz centra za pritvor na sud koriste plava svetla i rekao je da je putovanje od jedinice za pritvor do prekršajnog suda trajalo 4-5 minuta. On je izjavio u svom svedočenju da nije upotrebio bilo kakvu silu niti je video da bilo ko od njegovih kolega koristi silu ili da vređa nekog od pritvorenika. Kada su stigli do prekršajnog suda on i J. su prišli kombi vozilu i izveli iz njega jednog od pritvorenika i sproveli su ga pred sud, zato što su pritvorenika koga su imali na zadnjem sedištu sprovela dvojica drugih policajaca, u stvari otišli su da pomognu kolegama u drugom kombi vozilu. Oni su ih sproveli pred sud i tamo je bilo nekoliko stolica. Oni su ih postavili na stolice i sačekali su

⁴² Zapisnik pretresa od 14. jula 2015

da dođu advokati i sudije da se bave njima. Ostatak ovog svedočenja je bilo samo ponavljanje onoga što su već rekle druge strane.

3.2.3.6 – Z . S .

43

On je izjavio da radi kao policijski službenik već 15 godina i da trenutno radi u Vitini, u jedinici za patroliranje zajedno sa pripadnicima drugih zajednica kao što su Srbi u Hrvati. On je rekao da su bili na dužnosti u kampu Vrela i tamo su obavljali obuku. Neko je sišao stepenicama i to je bio narednik po imenu A čijeg prezimena ne može da se seti koji im je rekao da će nekolicina njih ići u Prištinu kako bi obavili sprovođenje do određenog suda, ali nije znao tačno do kog suda, zato što je nastavio sa pripremama. Njima nije bila poznata etnička pripadnost lica i nisu znali do kog suda treba da ih transportuju, zato što im nije bila poznata ta oblast budući da su bili tek raspoređeni u Prištinu. Rekao je da obično kada ih zovu oni su pripremljeni za najviši rizik, od srednjeg do najvišeg nivoa rizika, i da očekuju da se desi i jedno i drugo, bilo interni ili spoljni rizik.

Kada su stigli u stanicu u Prištini, izašli su iz vozila i otišli u pritvorsku jedinicu. Ne seća se ali neki policajci su ušli pre njega a on je bio sa I -jem. Kada su ušli u pritvorsku jedinicu policajac iz jedinice za pritvor im je rekao da sačekaju pred vratima gde su im službenici jedinice za pritvor predali pritvorenike. On je rekao da su tamo malo sačekali dok su njegove kolege preuzele pritvorenike i koliko se seća on i Ilmi su sproveli treće lice. Kada su im službenici jedinice za pritvor rekli da su spremni, oni su nastavili sa svojim zadatkom. On je razgovarao sa I -jem, koji je vezao liscama pritvorenika i nosio je obe njegove plastične kese i nastavili su dalje. Izjavio je da je I bio ispred njega sprovodeći pritvorenog a on je bio iza njih noseći dve plastične kese. On je nastavio sa tim i kada su izašli u dvorište primetili su da drugog pritvorenika sprovode u vozilo, tako da su predali pritvorenika u vozilo koje je bilo najbliže na parkiralištu. Poslali su pritvorenog u to kombi vozilo i primio ih je jedan od njegovih kolega čijeg imena se ne seća. On je preuzeo pritvorenika i stavio je ove dve plastične kese na sedišta koje je bilo slobodno i on i njegov kolega I su nastavili do svog vozila. U vozilu je sedeo, koliko se seća, na zadnjem sedištu sa leve strane a I je bio na desnoj strani. J je bio na prednjem desnom sedištu dok je V upravljao vozilom. On je rekao sudu da je sve bilo normalno i da se ništa neuobičajeno nije dogodilo. Rekao je da su po dolasku u sud izašli iz vozila i koliko se seća on je sproveo jednog od pritvorenika iz jednog kombi vozila, čijeg broja sada ne može da se seti, i sproveo ga do hodnika suda i rekao mu da sedne na stolicu pored drugih pritvorenika koji su bili tamo. On je poricao da je upotrebio bilo kakvu silu prema pritvorenicima niti je video da bilo ko od njegovih kolega to čini. Na pitanje tužioca on je rekao da nisu imali uobičajeni brifing jer kaže da su ih obično pozivali na sastanak gde bi im dali više detalja, ali tog dana mu se učinilo neobičnim što su im u hodniku samo rekli da idu bez pružanja odgovarajućih informacija, budući da nije znao ko su bili pritvorenici i koja im je nacionalnost. Dok su ih sprovodili od jedinice za pritvor do izlaznih vrata on je više puta izjavljivao da na tom putu nije bilo ničega, iako su prema tužiocu postojala neslaganja sa svedočenjem koje je dato u predistražnoj fazi gde je on rekao da su postojala dva stepeništa i da na onima korišćenim za

⁴³ Zapisnik pretresa od 14. Jula 2015

izlaz nije bilo prepreka dok je na stepenicama koje vode u salu za konferencije bilo nekih policajaca na tim stepenicama.

3.2.3.7 – I. R.

44

Tokom svog svjedočenja on je rekao sudu da je u početku radio u Kačaniku. Početkom 2005. godine bio je prebačen u jedinicu ROSU. Trenutno radi kao policajac u policijskoj patroli u Gnjilanu. Govoreći o datumu kada se incident dogodio on je izjavio da se seća da je sprovodio drugo ili treće lice u minibus marke Mercedes ispred ulaza i da ga je predao operativcu u minibusu. Kada je sproveo pritvorenog ušao je u vozilo marke Tojota i izjavio je da su u njemu bila četvorica operativaca. V. K. i J. R. i njegove kolege su čekali da private svoje pritvorenike za sprovođenje a on je bio iza njih i rekao je da nije video nikog drugog. On je rekao da je pritvorenom vezao ruke lisicama iza leđa plastičnim lisicama i sproveo ga. On je bio u položaju pored pritvorenog a taj položaj je zabranjen prilikom sprovođenja. Rekao je da obično kada stavljaju lisice, bez obzira da li su metalne ili plastične, stave jedan prst u njih da vide da li su dovoljno labave i da ne uzrokuju povrede pritvorenima i rekao je da su i prema pritvorenima postupali na taj način.

On je izjavio tužiocu da im je narednik A. Z. dao zadatak i bio je kratak, samo im je rekao da postoji operacija prevoženja nekih osoba iz jedinice za pritvor do suda, nije precizirao do kog suda, ali je kasnije u centru za pritvor čuo kako su neki policijski istražitelji rekli da njih treba poslati u prekršajni sud. Tužilac ga je pitao o nekim navodnim neslaganjima u njegovim izjavama u predistražnoj fazi gde je rekao da je bilo nekih policijskih službenika i nekih iz administracije na stepeništu na putu do hodnika u policijskoj stanici a u vezi stepeništa koje vode naniže nije bilo operativaca koji su stajali tamo, ni kad je išao da pokupi pritvorenike niti kada je odlazio tamo nije bilo operativaca. Dok je prevezio pritvorenike video je J. R. -ja i V. K. -ja kako čekaju da sprovedu druge ljude.

Optuženi S. S., N. Z., N. SH. i Xh. H. su se branili ćutanjem i nisu želeli da svjedoče.

4. Završne reči tužioca i branilaca

4.1 Završna reč tužioca

U svojoj završnoj reči na sednici glavnog pretresa od 25. avgusta 2015. godine tužilac je izneo činjenice koje potkrepljuju njegove navode da su događaji koji su se desili 8. januara 2013. godine istiniti. On je rekao da kako bi se pretpostavilo da optuženi nisu krivi morala bi da se

⁴⁴ Zapisnik pretresa od 14. Jula 2015.

postavi teorija da su sve oštećene strane besramno lagale. U tom smislu on se osvrnuo na svedočenja svih svedoka koji su kontaktirali oštećene strane nakon događaja kao i na medicinske nalaze. On je dodao da su dokazi izneseni u ovom predmetu direktni dokazi, što ili pokazuje ili opisuje krivična dela onako kako su se dešavala, ili opisuje efekte i konsekvence krivičnih dela odmah nakon njihovog činjenja. On je tvrdio da su oštećene strane bili pritvorenici osumnjičeni za obavljanje protivzakonitog obezbeđenja. On je rekao da je pokušavao i svuda tražio da nađe krivično delo „pružanje protivzakonitog obezbeđenja“ ali nije uspeo da nađe takvo krivično delo. Oni su uhapšeni za nepostojeće krivično delo, ili čak gore sigurno je da oni nikada nisu pružili nikakvo obezbeđenje, što znači da su akcije kosovske policije bile veoma neprofesionalne. On je dalje negirao da su oštećene strane obezbeđivale A. V. i prema izjavama nekih od žrtava ono što stoji u zapisniku nije tačno, navodno su neki rekli da su deo takozvane Civilne zaštite i da su dobili zadatak da pružaju obezbeđenje gospodinu V. ili Z. M. Nakon toga uzevši u obzir sve oni su na kraju poslali u prekršajni sud, što znači da uopšte nije postojala krivična odgovornost oštećenih strana. Tužilac se takođe osvrnuo na izjave policijskih službenika M. P., M. B. i S. S. koji su primili oštećene strane u to vreme i pomenuli da su svi bili u dobrom stanju. Međutim, zlostavljanje je prema tužiocu nastupilo sledećeg dana kada je angažovana jedinica za specijalne operacije (bivša jedinica ROSU).

Tužilac je tvrdio da dok su sprovodili oštećene strane iz jedinice za pritvor do vozila svaki od pritvorenih je bio vezan liscama, presavijen, gledajući dole, odveden stepenicama do izlaznih vrata i odatle do parkirališta i dalje u kombi vozila i tokom ovog sprovođenja svaki od pritvorenih je bio prisiljen da prođe kroz hodnik u kome je bio red pripadnika specijalne policije koji su ih fizički napali sa obe strane i svakog udarali u leđa, stomak, grudi, vrat, ali ne i u lice. U tom smislu on se osvrnuo na svedočenje svedoka tužilaštva koji je bio u direktnom kontaktu sa oštećenim stranama, medicinskim nalazima načinjenim nakon tih događaja i on je takođe pomenuo svedočenja troje anonimnih svedoka. On je takođe ukazao na video snimak gde se može videti kako jedan policajac udara i šamara pritvorenika. Tužilac je detaljno izneo njihova svedočenja data pred sudijom prekršajnog suda kada su negirali da su bili zlostavljani, ali je tvrdio da tada nisu znali da li će biti pušteni na slobodu i oslobođeni od optužbi i zato što su još uvek bili u zgradi institucije Kosova a upravo su ih tukli predstavnici kosovskih institucija. Morali su da se suoče sa povratkom i putovanjem od Prištine do Leposavića.

Osim video snimka koji je prikazan, tužilac se takođe osvrnuo na oštećene strane u istražnoj fazi kada su oni identifikovali nekoliko policajaca koji su učestvovali u zlostavljanju. On je izjavio da kada sud i sudije budu razmatrali njihove izjave, naći će dosta dokaza koji ih podržavaju, puno doslednosti i verodostojnosti i neke kontradikcije među njima, o nekim manje bitnim detaljima u vezi brojeva, vremenima i detaljima, udaljenostima itd. Ovo će većina branilaca pokušati da istakne kao nedostatak verodostojnosti zbog manje važnih detalja, zato tužilaštvo predlaže da se svi optuženi kazne po svim tačkama optužnice.

4.2 Završne reči branilaca

4.2.1 Završna reč A. R.

Govoreći o optužbama protiv njegovog klijenta branilac R. je izjavio da su mnogi formalni dokazi koji su izneseni na ovom suđenju kontradiktorni i takvi formalni dokazi se ne mogu uzimati u obzir. Advokat je izjavio u svojoj završnoj reči da su pravne kvalifikacije u optužnici potpuno političke prirode i nezakonite. Drugačije činjenično stanje je utvrđeno od onoga koje je utvrdio tužilac, a posebno ono koje predstavljaju oštećene strane.

On smatra da u ovom konkretnom predmetu nije utvrđeno ni na koji način da je njegov klijent imao bilo kakav motiv da oštećenim stranama nanese bilo kakve povrede, da ih zlostavlja ili da ih napada. Zaključci tužilaštva se uglavnom i bez razlike zasnivaju na izjavama oštećenih strana. On je tvrdio da je tokom čitavog procesa sprovođenja njegov klijent bio naoružan oružjem duge cevi i njegova dužnost je bila da obezbeđuje krug izvan centra za pritvor.

4.2.2 Završna reč N. SH-1.

Branilac N. SH-1 je u početku opisao radnje koje su činile oštećene strane od trenutka kada je gospodin V. ušao na Kosovo, izjavljujući da su te radnje mogle biti shvaćene od strane policije kao činjenje krivičnog dela.

On je dalje dodao da su optužbe u ovom predmetu preterano preuveličane kako bi se stvar predstavila ozbiljnijom i kako bi im se dodala krivična priroda dodajući da tužilac pokušava da osudi sve radnje optuženih kao zlostavljanje oštećenih strana čak i kada su policajci vršili uobičajene radnje koje predviđa policijski kodeks i koje se primenjuju u većini demokratskih zemalja, kao što je na primer vezivanje lisicama, savijanje glave kako bi gledali dole u pod kao i muzika.

Branilac se takođe osvrnuo na lekarske nalaze tvrdeći da je to neprihvatljiv dokaz jer kao fizički dokaz se navodi izveštaj specijaliste zdravstvene ustanove manastira Gracanica koji je overen pečatom Dr. L. P. 1. od 8. januara 2013. godine i on tvrdi da je monahinja I. P. 1., svedok u ovom predmetu, izdala lekarski nalaz kako bi obmanula sudsko veće.

Sve u svemu, branilac je smatrao da sa profesionalne i moralne tačke gledišta ova stvar nije toliko ozbiljna kao što se tvrdi u optužnici i nepotrebno se tretira kao krivično delo. Trebalo bi umesto toga da je tretira kosovski policijski inspektorat putem disciplinskog postupka. Na kraju je dodao da u slučaju da sudsko veće proglasi njegovog klijenta S. S. -a krivim, predlaže određivanje razumne kazne, u skladu sa odredbama zakona i uzimajući u obzir okolnosti koje mu idu u korist.

4.2.3 Završna reč B. M. 2.

Gospodin M. 2. je dok je iznosio svoju završnu reč za svog klijenta N. D. ja izjavio da ne postoji dovoljno dokaza koji potvrđuju navode optužnice, bar ne u delu koji se odnosi na njegovog klijenta. On je pokrenuo pitanje da li su pravne kvalifikacije ispravne.

On je izjavio da je tužilaštvo proširilo broj krivičnih dela u roku od 20 minuta, od 15:10 do 15:30 časova, na više krivičnih dela a da za to nema nikakvog osnova. On je izjavio da u odnosu na njegovog klijenta nema elemenata činjenja krivičnog dela ili bar nema dovoljno dokaza da je on bio izvršilac ili saizvršilac krivičnog dela zlostavljanja. Nisu navedene konkretne radnje koje je izvršio njegov klijent.

Nije utvrđeno da se ovo dogodilo zbog etničke pripadnosti oštećenih strana. Pored toga, rekao je da postoje svedočenja koja karakterišu mnoge pritivrečnosti, nekoherentnost i nedoslednost o tome da li je ili nije bilo policajaca sa strane pored stepeništa, o njihovom broju, na kom mestu su bili, da li su udarali nekoga i ko je udarao. On je izjavio da je njegov klijent bio naoružan oružjem duge cevi i da je samo nadgledao oblast, odnosno spoljni krug shodno svom zadatku.

On je izjavio da je jedina stvar koja je potvrđena na osnovu dokumenata to da postoje neke manje povrede, modrice, posekotine i površinske rane na koži. One se smatraju lakšim telesnim povredama i dostupna medicinska dokumentacija ne potvrđuje postojanje potencijalnih dugoročnih posledica. Takođe dodajemo da su neke od tih povreda zadobijene ranije.

On je dalje dodao da što se tiče materijalne procene suočeni smo sa dilemom da li su potpuno i objektivno potvrđene činjenice i okolnosti. U ovom slučaju pretpostavka *in dubio pro reo* se nameće kada činjenje krivičnog dela nije dokazano van razumne sumnje.

4.2.4 Završna reč R. D.

Gospodin D. je počeo svoju završnu reč izjavljujući da ovaj predmet ima politički aspekt, što znači da je deset lica u početku bilo osumnjičeno, ali zbog političkog uticaja EULEX instanci postao je krivični predmet.

Ovaj slučaj je u početku bio predstavljen kao brutalan a na kraju se ispostavilo da nije bilo teških i po život opasnih telesnih povreda. On je istakao da se tužilac u svojoj završnoj reči više bavio profesionalnim veštinama kosovske policije i teritorijalnim razgraničenjem Kosova nego konkretnim pitanjima. Gospodin D. je komentarisao i presudu žalbenog suda kao pogrešnu jer je njegovog klijenta optužila za činjenje deset krivičnih dela.

On je doveo u sumnju kredibilitet nekih zaključaka do kojih su došle oštećena strana, monahinja kao i sudski veštak EULEKS-a C. B. C. B. je samo pregledala dokumente koji su joj dostavljeni ali nije vršila bilo kakav klinički pregled.

On je zahtevao da se njegov klijent oslobodi svih optužbi, prema principu "dubio pro reo" a to bi i po pravosuđu trebalo da se zahteva.

4.2.5 Završna reč G. A.

On je izjavio da svedočenje oštećene strane ne može biti verodostojno zato što su promenili izjavu, u kojoj su naveli da su svi pripadnici paralelne strukture vlasti kao što je to civilna zaštita na severu Kosova. Oni imaju svog šefa i za svoje usluge su dobro plaćeni. Kada je V. dolazio na Kosovo oni su mu pružali obezbeđenje zato što nisu imali poverenja u bezbednosne službe Republike Kosovo.

On je izjavio da su oni dali jednu izjavu u fazi policijske istrage a sasvim drugu kada su ih ispitivali u Tužilaštvu.

U vezi krivične odgovornosti optuženih naglasio je da bi tužilac morao da bude konkretniji kada dodeljuje krivičnu odgovornost optuženom umesto što to čini uopšteno i grupno. On je rekao da što se tiče krivične odgovornosti njegovog klijenta N. Z. -ja prema navodima koje je tužilac izneo u svojoj završnoj reči, on nije uspeo da iznese ni jedan dokaz da je njegov klijent počinio ta krivična dela za koje je optužen, dok je u stvari sa nekolicinom drugih bio zadužen oružjem duge cevi da obezbeđuje krug.

4.2.6 Završna reč N. S.

On je izjavio da je tužilac nepravilno opisao optužbu protiv njegovog klijenta, Jeton Ramadani-ja, kao krivično delo napada. On je dalje dodao da tužilac nije obavio svoju glavnu obavezu a to je da iznese dokaze na osnovu kojih bi se utvrdila osnovana sumnja da su ta dela zaista počinjena.

On je izjavio da je poznato da je prvi koji je izveden iz centra bio B. M. L. Kao što se može videti sa snimka kamere 3 koji je prikazan na sudu dokazano je da je prvi pritvorenik koji je izašao bio B. M. L. Na njemu se može videti da prvo on izlazi iz zgrade a kasnije njegov klijent J. R. Čak i na snimku kamere se vidi da je on delovao na profesionalan način.

U trenutku kada prvo uhapšeno lice B. M. L. sprovode može se videti 8 ROSU policajaca kako stoje napolju. To znači da od svih optuženih 8 je bilo napolju a 2 unutra. Oni koji su bili unutra su J. R. i V. K.

On smatra da njegov klijent nije počinio nikakvo krivično delo tokom sprovođenja iz pritvorske jedinice do vozila. U vezi tvrdnje tužioca da je J. udario M. J. dok je stajao u dvorištu, to po njemu ne stoji zato što se iz video snimka može videti da je prvi deo optužbe neosnovan zato što se sa kamere na delu parkirališta jasno vide radnje njegovog klijenta i način na koji je uhapšeno lice sprovedeno do kombi vozila.

Štaviše, on je izjavio da zakon jasno određuje da jedna izjava nije dovoljna za utvrđivanje nečije krivice već su potrebni prateći dokazi koji to dokazuju prema članu 262 Krivičnog zakona Kosova. A ovde se radi o izjavi M. J., izjavi koju ne podupiru bilo kakvi dokazi.

Dalje je rekao da krivični zakon u članu 31. govori o saučesništvu. Ako jedno ili dva lica počine krivično delo učešćem u činjenju krivičnog dela ili bitno doprinoseći njegovom činjenju na bilo koji način, svako od njih će se smatrati odgovornim.

4.2.7 Završna reč F. B.

Ona je izjavila da izgleda da su optužnica i dopunjena optužnica nejasne u vezi sa opisom eventualnih aktivnosti preduzetih od strane njenog klijenta N. S.H. -ja, koje bi definitivno trebale da sadrže elemente krivičnog dela za koje je on optužen.

Ona je dodala da ove optužbe, osim što sadrže nejasnoće, takođe sadrže kontradiktornosti u vezi sa opisom eventualno preduzetih aktivnosti, mestom, načinom i specifičnošću svake aktivnosti optuženog i sve to nastaje kao rezultat dokaza tužilaštva koji su delimično neprihvatljivi, zbog toga što su oni utvrđeni u suprotnosti sa odredbama krivičnog postupka, i kontradiktornosti iskaza svedoka koji su, uprkos činjenice da su oni videli događaje i okolnosti koji su uvek bili zajedno, potpuno kontradiktorno svedočili u vezi sa određenim činjenicama.

Činjenica da se tvrdnje tužilaštva nisu ostvarile potvrđena je od strane svedoka odbrane J. M., N. G., S. Z. i A. R., koji su bili očevici događaja i koji su potvrdili da tokom sprovođenja oštećenih strana iz pritvorskog centra do vozila za njihovo prevoženje, nisu videli nikakvo zlostavljanje.

Ona je naglasila da je zaključeno da u aktivnostima njenog klijenta nijedan element krivičnog dela, zlostavljanje tokom obavljanja službene dužnosti ili javnih ovlašćenja prema članu 198, stav 1 u vezi sa članom 31 ZKP, nije iznet i da se sve to dogodilo zbog toga što, van svake sumnje, navodi optužnice u vezi sa njenim klijentom i ostalima nisu utvrđeni, a takođe nijedan dokaz na kojem se zasniva optužnica nije dokazan kao kredibilan ili verodostojan, stoga ona zahteva izricanje oslobađajuće presude za njenog klijenta.

4.2.8 Završna reč Xh, M.

On je u svojoj završnoj reči izjavio da je optužnica neosnovana i nezakonita. Ona sadrži mnoge nedostatke zbog kojih ne može biti uzeta u razmatranje. On je izjavio da je, prema njegovom mišljenju i mišljenju drugih branilaca, prva tačka optužnice bila dopunjena, navodeći presudu Apelacionog Suda, koju tužilac smatra „delom optužnice“. On se, na početku svoje završne reči fokusirao na pravilnu kvalifikaciju optužbi, navodeći te dileme i nejasnoće primećene u konkretnoj optužnici.

On je završio svoju završnu reč navodeći da je tokom faze osporavanja dokaza i zahteva za odbacivanje optužnice, kao i tokom glavnog suđenja, on izneo svoje stavove da je ova politički motivisana optužnica sačinjena na osnovu nedostataka koji nikada nisu uklonjeni i da je to bio razlog zbog kojeg ova optužnica nikada nije ispravljena.

4.2.9 Završna reč T, Zh

Branilac Zh je, tokom odbrane svog klijenta V, K. izjavila da njen klijent nije inkriminisao samog sebe ni sa jednim delom, zbog toga što on nije mogao da učini nešto tako čak i da je želeo, i da je to potvrđeno tokom ovog glavnog suđenja. Ona je rekla da je tog kritičnog dana njen klijent bio vozač, i da je on samo bio u pratnji oštećene strane M, S. Mora se uzeti u obzir da je oštećena strana, M, S. dao svoju izjavu različitim odeljenjima, i on nikada nije optužio njenog klijenta.

Ona je zaključila da čak ni u iskazima drugih svedoka, niti indirektno, nije nikad dokazano da je njen klijent počinio krivična dela za koja se tereti, međutim, tužilac je na kraju odlučio da optuži njenog klijenta bez ijednog dokaza i bez ikakve pravne osnove. Ona je dalje izjavila da tokom preispitivanja i uvođenja dokaza u ovom krivičnom postupku tužilaštvo nije bilo sposobno da opravda optužnicu kada je u pitanju njen klijent, i činjenični opis nije mogao da podrži i obrazloži dokaze tokom potvrđivanja krivice i krivične odgovornosti njenog klijenta.

4.2.10 Završna reč M, S-E

Dok je iznosila završnu reč za svog klijenta Z, S. ona je izjavila da je ovaj celokupan sudski proces uticao na život njenog klijenta i njegove porodice. Ona je dodala da G. S. nije preduzeo nikakva inkriminišuća dela. Krivična odgovornost je individualna i ona ni na koji način ne može biti kolektivna kazna, kako tvrdi tužilaštvo.

Ona je završila svoju završnu reč navodeći da, na osnovu činjenične situacije tokom postupka, krivica njenog klijenta nije mogla biti dokazana bez ikakve sumnje. Ona je dalje dodala da je jedina krivica G. S. tokom tog kritičnog dana bila ta da je on bio na dužnosti, kako je tražio njenog nadređeni, na kraju je jasno da nijednim relevantnim dokazom, iznetim tokom suđenja, nije dokazano da je G. S. počinio krivična dela za koja se tereti.

4.2.11 Završna reč A, K

Ona je izjavila da optužbe protiv njenog klijenta treba da budu povučene zbog toga što ne postoji dovoljno dokaza da se podrži dobro osnovana sumnja da je isti počinio krivična dela za koja se tereti. Sa takvim tvrdnjama ova optužnica ne može da stoji, pošto ona ne može da pronađe nikakvu podršku za činjenice i dokaze predložene od strane EULEX-ovog tužioca.

Ona je izjavila da, uzevši u obzir da je apelacioni sud dopunio optužnicu radi pravne kvalifikacije, i da je pogrešno protumačio kvalifikaciju krivičnih dela, dalje je dodala da je presuda apelacionog suda kontroverzna i protivzakonita, zbog toga što ona pogrešno kvalifikuje i tumači zakonske odredbe.

Ona je dalje izjavila da su svi svedoci u njihovim izjavama datim tokom glavnog suđenja izjavili da poznaju jedni druge, neki od njih poznaju jedni druge površno. Oni su se složili o tome kako treba da svedoče, to je takođe potvrdila oštećena strana M. J. . Ona je predložila sudu da ne pokloni svoje poverenje, na osnovu činjenice da su se oni međusobno dogovorili o tome kako treba da svedoče.

Ona je takođe navela zaključak G. B. da su telesne povrede naneta oštećenim stranama mogle biti nanete pre 6. januara 2013 godine, i zaključila da aktivnosti koje je njen klijent sproveo tog dana ne pokazuju nikakav element krivičnog dela, kako je predstavljeno od strane tužioca. Stoga ona predlaže sudu da oslobodi njenog klijenta usled nedostatka dokaza.

5. Činjenični nalazi

5.1 Dokazane činjenice

Sud je u dispozitivu presude definisao činjenice koje su bile dokazane van svake sumnje. Dokazano je da je G. K. delovao kao policajac specijalne operativne jedinice - ROSU, i ta činjenica je dokazana izjavama okrivljenih i izveštajima policije. Isti materijal je bio upotrebljen za utvrđivanje datuma i mesta izvršenja krivičnih dela (Policijski izveštaji u registratorima). Izjave oštećenih strana bie su centralni stub dokaza u ovom slučaju. Kad je u pitanju napad na M. J. , Sud se uzdao u izjavu M. J. i datu tokom glavnog pretresa. M. J. je opisao mnoga dela zastrašivanja i zlostavljanja učinjena protiv njega, ali je u svojoj izjavi datoj pred sudom pokazao na, i identifikovao, osobu koja ga je udarala, tačnije G. K. -ja (strana 54, zapisnik sa glavnog pretresa od 16.12.2012). U ovoj izjavi M. J. je opisao puno dela, ali ta dela je skoro nemoguće pripisati specifičnom izvršiocu izvan svake sumnje. M. J. je u svojoj izjavi naveo da ga je jedan policajac udarao pokušavajući da ga ubedi da prizna ubistvo njegovog kolege. Iz drugih izjava svedoka i okrivljenih teško je pripisati ta dela određenom policajcu. On je opisao da je u vozilu bio udaran od strane dvojice policajaca koji su sedeli iza njega, a takođe je bio udaren od strane suvozača, ali je nemoguće identifikovati te policajce bez opravdane sumnje. On je opisao aktivnog policajca koji ga je tukao u vozilu kao policajca kratke crne kose i glatko izbrijanog. On je opisao jednog policajca kao policajca sa svetlijom bojom očiju, plavom ili zelenom. Mora biti naglašeno da takav opis može odgovarati većem broju policajaca. U prethodnom postupku on je pokazao na J. R. , ali kasnije ga on nije prepoznao pred kamerom tokom glavnog suđenja. M. J. je takođe potvrdio prebijanje D. V. . On je bio direktan svedok koji je video kako D. V. već pretučen, dolazi iz toaleta. Iz tih razloga Sud smatra, kao nespornom, činjenicu da je G. K. ošamario i udario M. J. dok ga je pratio ka vozilu marke Toyota. Kao što je rekao M. J. , tokom puta od Pritvornog centra do Suda za prekršaje, on je bio vezan lisicama.

Izjava I. P. data 11.12.2014 godine, na strani 25 navodi da je on prepoznao G. K. -ja kao osobu koja je maltretirala njega i njegove prijatelje u kombiju. Iz policijskog izveštaja je evidentno da je to bilo vozilo marke Mercedes, sa brojem tablica '288-01'. On je bio vezan liscicama – to je ono što je on izjavio, a šta je potvrđeno izjavama drugih strana. I. P. je takođe prepoznao N. Z. kao osobu koja ga je maltretirala, i S. S. kao osobu koja mu je udarila takozvani 'ciganski šamar'. Takođe je iz njegove izjave evidentno da na stepenicama nije bilo moguće prepoznati policajce koji su tukli oštećene strane zbog toga što su glave pritvorenika bile savijene. On je takođe potvrdio da su se policajci stalno menjali tokom prebijanja, i da ih je bilo između četvorice i šestorice (strana 15, beleške sa glavnog pretresa održanog 10.12.2014 godine). On je takođe osoba koja se seća da je D. V. bio pretučen u toaletu Suda za prekršaje; on je video D. V. kako izlazi iz toaleta, bledog lica i držeći se za desnu ruku. Iz tih razloga sud je bez oklevanja utvrdio da je G. K. zlostavljao I. P. u kombiju marke Mercedes, sa registarskim tablicama '288-01'.

B. M. je u svojoj izjavi datoj pred sudom 3. decembra 2014, na strani 44, prepoznao G. K. kao policajca koji ga je maltretirao i koji je pokušao da ga ponizi u kombiju. Kombi je vozio S. A., vozilo marke Mercedes sa brojem tablica 213-01 (vidi izjave S. A. i policijske izveštaje, registrator broj 6, strana 4836). B. M. je na glavnom suđenju (vidi zapisnik od 19.11.2014, strana 19) opisao da je G. K. prislonio svoj pištolj uz njegovu glavu, dok je S. A. prislonio svoj pištolj uz koleno B. M. da bi ga naterao da kaže "Kosovo je republika", kada je on odbio da odgovori, to je razbesnelo policajca koji je bio pored njega (G. K.). Onda je on bio šutiran čizmama, zbog čega se iskrivio. Ova izjava je podržana izjavom B. M. od 24.10.2014 godine, strana 36 i strana 19 od 23.10.2014.

D. V. je takođe prepoznao G. K. kao osobu koja ga je maltretirala u toaletu, u njegovoj izjavi datoj sudu 15.02.2015 godine, na strani 31, on je izjavio da ga je G. K. napao udarcima u prepone. On je takođe pokazao na N. D. kao osobu koja ga je tukla u toaletu Suda za prekršaje (vidi izjavu od 14.02.2015, strana 24).

S. S. je na glavnom suđenju bio identifikovan od strane B. M. 1. kao osoba koja ga je vezala i odvela do kombija, udarila ga i pitala ga šta je radio u Gračanici (vidi stranu 36 zapisnika sa glavnog suđenja od 09.10.2014). Kada je D. V. video lice S. S. nije bio siguran u vezi njega, da li je on uradio nešto njemu ili njegovim kolegama (vidi zapisnik od 05.02.2015 godine).

I. P. je prepoznao S. S. putem video-linka kao osobu koja mu je udarila takozvani 'ciganski šamar' i iz vremena izjave B. M. 1. i I. P. to se dogodilo u vremenskom periodu koji pokriva tačke optužnice 1,2 i 3, što znači da se dogodilo u momentu kada su vozila počela da se kreću sa parkinga Pritvorskog centra u Prištini.

U slučaju B. M. 1., S. S. ga je takođe udario po licu. B. M. 1. je identifikovao S. S. kao policajca koji ga je pitao šta je radio u Gračanici, a kada je on rekao da je došao na liturgiju, on je počeo da ga udara (vidi zapisnik sa glavnog pretresa održanog 23.10.2014, strana 15) i ista osoba ga je, kako je evidentno iz njegove izjave (strana 14-15, zapisnik sa glavnog pretresa održanog 23.10.2014 godine) šutnula u zadnjicu i vezala mu sigurnosni pojas oko vrata. Na strani 16 zapisnika sa pretresa održanog 23.10.2014 godine, B. M. 1. je opisao kako je bio udaran i šutiran, ali ti udarci su teško mogli biti pripisani bilo kome. Jasno je da je B. M. 1. bio prvi pritvorenik, i da je on bio udaren više od dva puta od strane S. S. koji je počeo da premešta pritvorenike iz pritvorskog centra u kombi. Na strani 37 zapisnika od 23.10.2014 godine, na pitanje advokata odbrane B. M. 1. je rekao da je osoba koja mu je vezala sigurnosni pojas oko vrata bila ista osoba koja ga je pitala "šra si radio u Gračanici". Na strani 16 on je u svom odgovoru opisao da je u Gračanicu otišao na liturgiju, nakon čega je bio udaren u glavu, šutnut u noge i udaren u grudima. Iz policijskog izveštaja je jasno da je S. S. bio određen kao vođa tima celokupne grupe.

Učešće S. A. je jasno bilo opisano od strane B. M. 1., D. V. -ja i B. M. B. M. 1. je ukazao na S. A. u svojoj izjavi datoj pred sudom 24.10.2011 godine, strana 37, kao osobu koja je prislonila pištolj na B. koleno. D. V. je u svojoj izjavi, na strani 30. Zapisnik sa glavnog pretresa održanog 05.02.2014 godine, opisao S. A. kao vozača kombija, koji je bio pored B. (M.). U svojoj izjavi od 03.12.2014 godine, strana 43, B. M. je prepoznao S. A. kao vozača koji je prislonio pištolj na njegovo koleno. Na stranama 18 i 19 njegove izjave, zapisnik sa glavnog pretresa održanog 19.11.2014 godine, B. M. je opisao šta se dogodilo kada je odbio da kaže da se Leposavić nalazi u Republici Kosovo, dobio je nekoliko udaraca i vozač je zaustavio vozilo, repetirao pištolj i prislonio ga na njegovo levo koleno; policajac koji je sedeo sa desne strane B. M. prislonio je pušku uz njegovu glavu. Vozač se okrenuo ka volanu, B. M. je izjavio da veruje da ga je i vozač takođe udarao. On je takođe izjavio da je policajac koji je sedeo sa njegove desne strane skinuo nešto sa opasača i udario ga u stomak, kada je uvideo da ti udarci nisu dali rezultata, policajac je počeo da udara B. M. po donjem delu kolena. Z. M. je tražio od B. M. da kaže sve što oni žele, samo da bi prestali da ga tuku. B. M. je opisao da su ga policajci koji su ga maltretirali slikali, i da je policajac rekao da je to učinio jer bi time bilo mnogo lakše da on bude identifikovan.

N. D. je identifikovan od strane B. M. i D. V. kao osoba koja je učestvovala u zlostavljanju B. M. i D. V. B. M. je 03.12.2014 godine u sudnici putem video linka identifikovao N. D. kao osobu koja je pokušala da ga udari u zgradi suda i kao osobu koja je ušla u toalet kada je D. V. bio maltretiran (vidi stranu 45 zapisnika sa glavnog pretresa održanog 03.12.2014 godine). Sud je tokom glavnog pretresa održanog 19.11.2014 godine (vidi zapisnik, strana 20) utvrdio da su u zgradi suda policajci odveli njega sa prizemlja i udarali ga na stepeništu koje je vodilo ka prvom spratu.

Takođe je utvrđeno da je dobio određen broj udaraca dok je sedeo u stolici. To delo pokriva tačku 5 optužnice u vezi sa udaranjem čizmama, kako je B. M. opisao na strani 20 njegove izjave od 19.11.2014 godine, kada je govorio o više policajaca. Na osnovu izveštaja, strana 4936, N. D., G. K. i S. A. su bili u Mercedesu. Iz izveštaja je evidentno da su N. D., G. K. i S. A. bili jedan tim dodeljen tom vozilu. Izveštaj takođe navodi F. J. i N. F. kao članove tima, ali je kasnije došlo do promene sastava. Iz izjave B. M. udarci nogom mogu biti pripisani samo G. K., van svake sumnje. Razlog za to je bio taj jer je G. K. bio osoba koja je razgovarala sa B. M. i on je bio policajac koji je sedeo pored B. M. (vidi stranu 20). Sa druge strane su bili N. D. i G. K., koji su sprovodili B. M. u zgradu Suda za prekršaje. Iz izjave D. V. date 05.02.2015, strana 30, kada je N. D. bio suočen sa D. V. putem video linka, kada je D. V. video N. D., rekao je sledeće "on je osoba koja me je ispratila od pritvorskog centra do kombija, i on je bio osoba koja je bila u toaletu i koja me je tukla"; na strani 31 on je prepoznao G. K. kao osobu koja je bila u toaletu u sudu i koja mu je zadala prve udarce u prepone. Kada je D. V. bio intervjuisan od strane tužioca, tokom glavnog pretresa održanog 04.02.2015 godine, na strani 24 zapisnika, D. V. je opisao da je, kada je bio u toaletu suda za prekršaje, i pre nego što je bio pretučen u stanici policije, imao otečen stomak. On je bio ispraćen do toaleta, lisice su mu premeštene sa leđa na prednju stranu tela. U momentu kada je D. pokušao da skine pantalone, G. K. ga je udario u genitalije i rekao mu da on ne treba da ima decu i da njegovo seme mora biti ubijeno. U tom trenutku on je pao. G. K. i N. D. su ga podigli da bi mogao da se umije. Kada je pokušao da popije vode oni su počeli da ga udaraju u stomak i po leđima i rekli su mu da ne bi trebao nikome da kaže ništa ni o čemu. Oni su rekli da će doći i da će mu silovati majku i sestru i da će ih ubiti. On je pokušao da pobjegne iz toaleta i u tom momentu oni su mu iščabili rame. Osobe koje su identifikovane kao osobe koje su ispratile D. V. do toaleta bile su N. D. i G. K., stoga je jasno da su oni počinili krivična dela u saizvršilaštvu.

N. Z. bio je identifikovan od strane I. P. tokom glavnog suđenja, kada ga je on video putem video linka (vidi zapisnik od 11.12.2014 godine, strana 25). I. P. je opisao N. Z. kao osobu koja ga je maltretirala u kombiju, on se seća N. Z. vrlo dobro, pošto on nije nosio kapu i komunicirao je sa njim. N. Z. je bio u pratnji D. S., I. S. i I. P. I. P. je rekao da je pre 07. januara 2013 godine imao problema sa leđima, i da, iz tog razloga, njegov loš položaj tela ne može automatski biti pripisan prebijanju koje se dogodilo 07 i 08. januara. Ovo delo N. Z. pokriva tačke optužnice 1, 2 i 11.

I. R. je identifikovan u sudnici 24.10.2014 godine od strane Bojana Mijailovića (vidi zapisnik sa glavnog suđenja, strana 38) on je prepoznao I. R. kao osobu koja ga je udarila u vrat, dok je bio u kombiju. I. R. bio je po službenoj dužnosti dodeljen timu u kojem su bili V. K., Z. S., J. R. i M. K. Iz izveštaja

Policijskog Inspektorata Kosova (vidi strane 4815-4817, verzija na Engleskom jeziku) izgleda da je samo jedanaest (11) policajaca iz tima tri (3) bilo zaduženo za praćenje pritvorenika Srpske nacionalnosti od pritvorskog centra do suda za prekršaje. Članovi tima tri (3) koju su uzeli učešće u ovoj operaciji pod vodstvom vodnika B. A. , šefa Jedinice za specijalne operacije (OSU) dobili su svoja naređenja koja su došla iz direkcije za specijalnu jedinicu, tačnije od kapetana F. XH. , na početku putem telefona a kasnije putem mejla, rizik je smatran kao umeren (vidi mejl u verziji na Engleskom jeziku, strana 4824). Članovi tima tri koji su učestvovali u ovoj operaciji su jedanaestorica optuženika u ovom predmetu. Tim tri je ukupno imao tri vozila na raspolaganju: vozilo marke Toyota sa tablicama 'police xxx' , vozilo marke Mercedes sa tablicama 'police xxx' i vozilo marke Mercedes sa tablicama 'police xxx'. Iz izveštaja koji je G. K. sačinio 09.01.2014 godine, strana 4875 u verziji na Engleskom jeziku, on je 08.01.2013 godine napisao da je njihova smena trajala od 10:00-18:00. Oko 13:30 časova vodnik Al. Z. obavestio ga je o prebacivanju određenih okrivljenih koji su se nalazili u pritvorskom centru u Prištini. Oni su došli do policijske stanice oko 14:00 časova iz pritvorskog centra zajedno sa petoricom osumnjičenih u kombiju marke Mercedes sprinter, sa tablicama xxx ; zajedno sa njihovim kolegama S. A. i N. D. .

Oni su oko 14:30 krenuli u pravcu Suda za prekršaje u Prištini i stigli su u 14:40. Oni su ostali u hodniku zajedno sa osumnjičenima i njihovim braniocima. Ista informacija je pružena u izveštajima S. A. i N. D. .

S. S. je, kao vođa tima u njegovom izveštaju na strani 4884 naveo da su oni smestili osumnjičene u vozila, dvojicu osumnjičenih su smestili u vozilo marke Mercedes, sa tablicama xxx , petoricu u drugi kombi marke Mercedes i jednog osumnjičenog u vozilo marke Toyota sa tablicama br. xxx . N. SH. je u svom izveštaju na strani 4890 verzije na Engleskom jeziku izjavio da je on prebacio petoricu osumnjičenih sa svojim kolegama u vozilu sa tablicama broj xxx . Izveštaj Xh: H. se ne razlikuje od ranijih izveštaja njegovih kolega, kao ni izveštaj N. Z. . Izveštaj V. K. na strani 4899 podržava izveštaj S. S. zbog toga što je on naveo da je jedan osumnjičeni bio smešten u vozilo marke Toyota sa brojem tablica xxx. Izveštaj se ne razlikuje od izveštaja Z. S. koji je na strani 2902 naveo da su jednog osumnjičenog prebacili V. ; I. i J. . Izveštaj Jetona Ramadanija i Ilmija Rexhepija se ne razlikuje od ostalih.

Snimci načinjeni kamerama

Sud je došao do zaključka da je nemoguće dobiti uverljive informacije u vezi sa identifikovanjem okrivljenih sa bilo koje od kamera koje se nalaze u Pritvorskom centru u Prištini u momentu navodnih napada. Snimci su u crno-belom tehničkom i sudsko veće se slaže da je golim okom nemoguće videti bilo kakve odlučujuće detalje i identifikovati osumnjičene na snimku. Mora biti navedeno da verovatno neki učesnici u situaciji mogu identifikovati sami sebe ili druge jer je moguće da snimci, iako lošeg tehničkog kvaliteta, mogu podstaći njihovo pamćenje. Iz tih razloga

video snimci imaju samo određenu vrednost u procesu procene dokaza predstavljenih tokom glavnog suđenja.

Sud je prikupio mnogo dokaza i ne postoji sukob među činjenicama da su već navedene oštećene strane bile prebačene iz pritvora policijske stanice u Prištini do Suda za prekršaje, od strane gore navedenih optuženih.

Sukob među dokazima nastao je u trenutku kada su oštećene strane opisale da je tokom prebacivanja prema njima bilo počinjeno nasilje od strane optuženih. Tvrdnje oštećenih strana su podržane indirektnim dokazima i izjavama pripadnika EULEX policije - J. D., Ch. B., i monahinje koja je bila prisutna u Manastiru Gračanica, tačnije I. P. A. Dokaz I. P. A. i drugi dokazi, kao što su lekarski izveštaji iz bolnice u Beogradu, podržavaju tvrdnje oštećenih strana da je njihov fizički integritet bio ugrožen nasiljem počinjenim 7. i 8. januara 2013 godine.

Sud se uzda u dokaze zvanično predstavljene tokom glavnog suđenja, i to su jedini dokazi na osnovu kojih može biti doneta presuda. Identifikacija optuženih putem crno-belih fotografija sprovedena u prethodnom postupku bila je neodgovarajuća i nije pružila najbolje uslove oštećenim stranama da se precizno prisete svojih iskustava. Ljudsko pamćenje nije uvek najpouzdaniji izvor za rekonstrukciju prošlosti. Dobro je poznata činjenica da se može uticati na ljudsko pamćenje i da može postojati tendencija zaboravljanja neprijatnih iskustava. Iz tih razloga sud se uzda u izjave svedoka u kojima sud ne očekuje emotivno povezivanje sa situacijom u vezi koje je tužilaštvo podiglo optužnicu. Najpouzdaniji izvori za sud bile su izjave koje su dali J. D., Ch. B. i I. P. A. Njihove izjave podržavaju iskustva opisana od strane oštećenih strana. Sud je u suštini smatrao sve oštećene strane verodostojnim svedocima. Njihove tvrdnje o onome što se dogodilo su u velikoj meri bile slične kad su u pitanju sva važna dešavanja u ovom slučaju. Nedoslednosti koje su postojale bile su neznatne i one su proizišle iz činjenice da su oni prošli kroz traumatično iskustvo. Tvrdnje odbrane da je sve to kreirano putem zavere između Beograda i GŠ EULEX-a bile su u potpunosti bez objašnjenja takve teorije zavere.

Mora se napomenuti da su iskazi nekoliko svedoka i oštećenih strana kontradiktorni. Nekoliko svedoka predloženih od strane odbrane svedočilo je da nisu primetili nikakve znake nasilja dok su bili u kontaktu sa oštećenim stranama. Iskazi koje su dali N. G., J. M. i Rr. H. policajci koji su bili prisutni kada su oštećene strane bile prebacivane navode da oni nisu primetili nikakvu primenu nasilja. Takođe su advokati, B. A. i A. i G. H. koji su imenovani ex officio i koji su predstavljali oštećene strane tokom pretresa održanog pred Sudom za prekršaje, svedočili da nisu primetili nikakav trag ili masnice kod oštećenih strana dok su ih zastupali pred Sudom za prekršaje. Takve izjave su u suprotnosti sa izjavama oštećenih strana.

Sudsko veće nije očekivalo od policajaca da svedoče da su bili svedoci primene nasilja od strane njihovih kolega. Advokati koje je odbrana pozvala u svojstvu svedoka svedočili su da oni nisu primetili nikakve tragove ili masnice na oštećenim stranama. Međutim, to je u potpunosti dosledno dokazima oštećenih strana koje su svedočile da nisu prijavili advokatima ili sudiji zlostavljanje kojem su bili izloženi. Upravo suprotno, oni su izjavili da su bili uplašeni i da su jednostavno želeli da napuste zgradu što je pre moguće.

Oštećene strane su svedočile da su policajci koji su ih maltretirali vodili računa da ih ne udaraju po vidljivim mestima, i obično su udarci bili nanošeni u telo i donji deo tela. Moramo takođe naglasiti da su, kada ih je sudija Suda za prekršaje pitao da li ih je neko zlostavljao, oni to negirali, međutim svi oni su kasnije svedočili da su bili uplašeni da kažu bilo šta o nasilju, pošto su mislili da će možda biti vraćeni u pritvor i da će biti izloženi ozbiljnijem nasilju.

Svedoci J. D., Ch. B. i monahinja I. P. A. bili su u direktnom kontaktu sa oštećenim stranama. U noći kada su oni otišli do manastira Gračanica nakon što su pušteni, monahinja I. P. A. ih je pregledala. Pripadnici EULEX Policije sastali su se sa njima dan kasnije. Svi ovi svedoci su posvedočili da su videli tragove upotrebe nasilja nad oštećenim stranama. Pored toga, kada razmotrimo sve iskaze i medicinsku dokumentaciju koju je procenio EULEX-ov doktor C. A. i forenzičar C. B., ovom sudskom veću je jasno da je protiv oštećenih strana primenjeno nasilje i da dokazi u korist toga prevladavaju.

Osnova ovog slučaja leži u kršenju zakona o policiji, zakona broj 4/L-076, poglavlje II, Članovi 12 i 13. Ova kršenja bila su takve težine da ih sud smatra većim od manjeg značaja (Član 11 KZK). Svaka oštećena strana je, kako je to jasno shvaćeno od strane suda, opisala intenzivnije zlostavljanje svoje ličnosti, tokom njihovih iskaza datih tokom glavnog suđenja. To je izjavljeno u delu opisa krivičnih dela u ovoj presudi. Činjenični scenario pati od činjenice da su krivična dela bila ispitana i da je potom bila podignuta optužnica, pošto su krivična dela navodno u celosti bila izvršena u saizvršilaštvu. Takav pristup primenjen od strane istražitelja, policije i tužilaštva, rezultirao je nedostatkom koncentracije o utvrđivanju pojedinačne odgovornosti svakog optuženog (vidi procenu saizvršilaštva radi dalje diskusije). Kada su ošteće strane bile upitane da daju opis specifičnih dela počinjenih protiv njih, počinjenih od strane određenih optuženika, oni su bili veoma slikoviti.

5.2 Nedokazane činjenice

Sud je tokom dokaznog postupka bio ograničen opisom činjenica i vremenskim okvirom činjenica opisanih u optužnici. Sud se nije bavio činjenicama koje su se navodno dogodile pre ili nakon vremenskog okvira opisa događaja u dispozitivu presude. Optužnica je ograničila aktivnosti okrivljenih učinjene dana 08. januara 2013 godine od 14:15 do 18:00 časova. Mora biti navedeno

da je optužnica u svom opisu ograničila lokacije u optužnici na Pritvorski centar u Prištini, određena vozila, parkiralište i Sud za prekršaje. Oštećene strane su opisale veliki broj aktivnosti ali njihovim opisima nedostaju ključni elementi na osnovu kojih sud može, van svake sumnje ili oklevanja, pripisati te aktivnosti specifičnim optuženima za svaku tačku optužnice. D. S.

je u svojoj izjavi opisao da je na početku on bio ispitan u svojstvu osumnjičenog. Tokom istrage on je bio vezan liscicama i on je u svojoj izjavi (strana 11 zapisnika sa glavnog pretresa održanog 03. februara 2015 godine pred sudom) opisao da su lisice na njegovim rukama bile stegnute do najveće moguće mere. Nije bilo moguće pripisati ovo delo određenom optuženiku, iako je on opisao da je policajac koji ga je vezao liscicama nosio posebnu uniformu. Kada je on opisao da su oštećene strane bile udarane na stepeništu (u optužnici je upotrebljen termin "prolazak kroz špalir") nogama, palicama i rukama, neko mu je stavio kapuljaču preko glave tako da nikoga nije mogao da prepozna, (vidi strane 12 i 13 zapisnika sa glavnog pretresa održanog 03. februara 2015). On je opisao da je mogao da vidi donji deo tela dvojice policajaca koji su ga odveli do kombija; on je opisao da su dva policajca već bila u kombiju i oni su ga preuzeli, nakon čega je nastavljeno sa udarcima. I. P. je bio u desnom uglu kombija, on je to opisao na strani 13 zapisnika sa glavnog suđenja da je dobio nekoliko udaraca u glavu i da je mu je pripadnik tima ROSU prišao sa leve strane i da ga je udario kolenom u rebra i u rame, on je opisao da se u kombiju čula veoma glasna muzika. I. P. i M. u takođe bili ispred njega i da je I. S. takođe bio tu, on je rekao da je policajac koji ih je udario pominjao svog kolegu koji je bio tragično ubijen. On nije mogao da identifikuje tog policajca. On je nastavio svoje izlaganje time što je rekao da je čuo neke standardne psovke. Tokom putovanja on je imao kapuljaču na glavi i nije mogao da zapazi mnogo stvari. On je opisao da su ga dva policajca izvela iz kombija i povela ka zgradi. On je pomenuo da je pao u sudnici i da mu je cirkulacija zaustavljena i izjavio je da su oštećene strane bile podeljene u dve grupe, jedna grupa se nalazila na samom kraju hodnika, dok je druga grupa sedela na klupi. On je to opisao kada je govorio o situaciji u Sudu za prekršaje. Kasnije je u Manastiru Gračanica dobio tablete protiv bolova. On je bio primljen u bolnici u Mitrovici kao i na Vojno-Medicinsku Akademiju u Beogradu, ali ne može da se seti koliko dana bolovanja je dobio. Svedok nije mogao nikome da pripiše maltretiranje njegovih kolega ili onih osoba koje su bile izložene maltretiranju. On je opisao situacije koje su za njega bile veoma teške da se seti, s obzirom da je imao kapuljaču na glavi. Nije bilo moguće da se pripiše prebijanje koje se dogodilo tokom praćenja oštećenih strana iz pritvorskog centra do vozila, na stepeništu, nijednom optuženom. Takođe, standardne psovke nisu mogle biti pripisane nekom određenom optuženiku.

I. S. je izjavio da je bilo pokušaja da on bude udaren kada je bio prebacivan od Gračanice do Prištine. Kada je bio u pritvorskom centru u Prištini, oni su stajali sa glavama naslonjenim na zid i raširenim nogama. Bili su vezani liscicama. Mora se reći da to vezivanje liscicama nije bilo ozbiljno ili bolno. Oni su proveli noć u Prištini i 08. januara došli su pripadnici jedinice ROSU. On je rekao da su oni nosili pancire i kape. Kada su oni zatražili da im lisice budu stavljene spread, uvrnuli su mu lakat s leđa i stavili su mu plastične lisice. Pognuli su mu glavu i udarili ga u glavu otvorenom šakom (vidi stranu 16 zapisnika sa glavnog pretresa održanog 15. januara 2015 godine). Ruka mu je bila savijena na leđima i glava mu je bila okrenuta ka zidu. Udarili su ga u glavu otvorenom šakom dok su ga vodili u hodnik. Kada je I. S. bio u dnu hodnika, u blizini stepenica, neko ga je šutnuo u stomak i odgurnuo ga. Oni su ga povelili gore, i dok su ga vodili gore on je bio udaran u glavu i po leđima. Glava mu je bila pognuta tako da je on samo mogao da pretpostavi da su se počinioci nalazili na obema stranama na stepeništu ali on nije

mogao da vidi njihova lica. Na kraju stepeništa stajala je mala grupa. Oni su nosili uniforme i čizme. On je zadobio mnogo udaraca po glavi i po telu. Nakon toga su ga smestili u kombi, iza suvozačevog sedišta. On nije mogao da vidi nikoga jer mu je glava bila pognuta. On je samo video dva čoveka iza njega. To su bili D. S. i I. P. On je sedeo tamo, i svo vreme je bio udaran po glavi. Nakon toga je uveden M. P. Njega su takođe udarali po leđima. U međuvremenu su se čule neke pesme i policajci su pevali (I. S. je rekao da su to verovatno bile neke nacionalističke pesme). Oni su od njih tražili da kažu da je ovo država Kosovo. Kada su stigli do Suda za prekršaje u Prištini, svo vreme je njegova glava bila usmerena ka podu. U hodniku suda zadobio je neke udarce kada je bio uveden u zgradu. Video je D. V. kako ide u toalet i kada se vratio čuo je D. V. kako kaže "ne idite u toalet", pošto je tamo bio teško pretučen. On je priznao da nije mogao da prepozna nikoga, tako da sve aktivnosti koje je on opisao ne mogu biti pripisane nijednom određenom optuženiku.

B. M. 1 je izjavio da su im oficiri ROSU upućivali preke poglede i da je on bio uplašen jer je čuo šta ROSU radi ljudima. Oficiri ROSU su mu povukli ruke na leđa i držali ga za ruke da bi mu stavili lisice. On je bio odveden nagore i svo vreme je bio udaran na putu ka izlazu gde je čekao kombi. On je rekao da je zapamtio da ga je jedan policajac ugurao u kombi, smestio ga u sedišta i vezao mu sigurnosni pojas oko vrata. Kasnije je on identifikovao optuženog. Važno je naglasiti da on nije mogao da vidi nijedno lice dok je išao uz stepenice, ali je mogao kasnije, dok je bio u kombiju. On je opisao da je, dok je bio sproveden, bio na kolenima, i da je skoro dodirivao tlo kolenima. On je bio odveden gore i policajci su bili poređani sa obe strane stepeništa. Oni su ga udarali u stomak, po leđima i po glavi, vukli su ga i gurali su ga. On je prepoznao S. S. kao osobu koja ga je smestila u kombi i stavila mu sigurnosni pojas oko vrata. S. S. ga je udario nakon što ga je pitao šta je on radio tamo i on je kasnije video još jednu osobu kako ulazi u kombi. On ih je prepoznao sa slika. To su bili G. K. i S. S. D. V. je bio uveden u kombi od strane policajca koji ga je udario. U tom trenutku jedan policajac je rekao policajcu koji je bio sa D. V., 'Šiptar – Šiptar' (Albanac – Albanac) da bi ga ovaj udario još više. Ova činjenica baca sumnju na tužiočevu teoriju da su se sva maltretiranja zasnivala na etničkim motivima, tj. na tome da su oštećene strane etnički Srbi. Policajac ga je udario po glavi, šutirao po nogama, i stalno ga je udario po grudima i telu. On je prepoznao S. S. kao osobu koja je to činila. On je zadobio udarce u vrat, i još uvek pati od bolova i nelagodnosti koji su nastali zbog toga. G. K. je udario B. M. da bi ga naterao da kaže da je Kosovo Republika i nakon toga je on bio udaren puškom u grud. On je prepoznao S. A. kao vozača koji je prislonio pištolj na koleno B. M., B. M. je bio maltretiran i udaran, dok je bio sniman mobilnim telefonom. B. M. 1 je potvrdio da nije mogao da prepozna nikoga na stepeništu.

I. P. je razlikovao oficire ROSU od regularnih policajaca, međutim, njegova izjava je postala donekle nejasna kad je u pitanju opis određenih počinilaca i određenih dela. On je na strani 13 zapisnika sa pretresa/izjave održanog/date 10.12.2014 godine izjavio da su ga policajci ispratili gore ka izlazu i da su u jednom momentu počeli da ga šutiraju i da su ga udarili u lice, koleno i svuda po telu, dok nije smešten u vozilo u kojem je bio sa B. M. 1 i M. 3. On je izjavio da su se policajci koji su ga udarali stalno smenjivali. Mogao je da vidi lica policajaca, ali je on kasnije identifikovao samo N. Z., G. K. i S. S. On je čuo da su oni bili upitani zašto su došli u Gračanicu, oni su ih

psovali i prisiljavali su ih da kažu da je Kosovo Republika. D. V. e bio pretučen u hodniku. Seća se da je D. V. rekao da ne idu u toalet kada se vratio.

Prema tome, osim okrivljenih koje je prepoznao I. P., sud nije mogao da identifikuje nikoga ko je navodno tukao pritvorenike na stepeništu. Takođe, iz te situacije je bilo teško utvrditi, van svake sumnje, ko su bile osobe koje su ih tukle u vozilu, međutim dovoljno je bilo to da je Ivan Petrović prepoznao S. S., N. Z. i G. K. Radnje drugih optuženika protiv I. P. nisu dokazane. U slučaju I. R., I. P. je izjavio da mu je lice poznato, ali da ga on ne može povezati ni sa čim. On je isto izjavio u vezi sa S. A., I. P. je rekao sudu da je imao problema sa leđima, naročito sa donjim delom leđa pre januara 2013 godine. Stoga je teško, ako ne i nemoguće, povezati njegove probleme sa leđima nastale nakon 8. januara 2013 godine sa događajima koji su se desili I. P. tog dana.

M. S. je 16. decembra 2014 godine pred sudom izjavio da je nakon hapšenja, 8. januara bio doveden od strane pripadnika jedinice ROSU iz pritvorskog centra u Prštini do Suda za prekršaje. On je izjavio da je bio izveden iz ćelije i da je maltretiranje počelo kada je stigao do stepeništa. On je bio udaren u lice, kolena i grudi. Ruke su mu bile vezane na leđima. Kada je stigao do stepeništa pognuli su mu glavu i on je bio sproveden kroz špalir koji su činili policajci raspoređeni u dve linije. On nije mogao da vidi tačan broj policajaca, ali je rekao da ih je možda bilo deset (10). On je rekao da je, kada su došli do platoa, jedan od oficira ROSU rekao 'kamera, kamera' i on je bio povučen nazad. On nije mogao da prepozna nikoga pošto su svi nosili fantomke. Kada je bio odveden u vozilo, na zadnjem sedištu mu je prišao oficir ROSU koji mu je pridigao glavu i pitao ga "odakle dolaziš?" On je odgovorio da dolazi iz Leposavića. Onda je policajac pitao "Gde se nalazi Leposavić?" On je rekao "Na Kosovu", na šta je policajac odgovorio "Ne, on se nalazi u Republici Kosovo" a nakon toga ga je ošamario. Posle toga mu je opsovao Srpsku majku.

Sud ne smatra da je on bio pretučen zbog toga što je Srbin. Ako je neka osoba izložena fizičkom napadu i istovremenim psovkama o njegovom poreklu ne znači automatski da je fizičko nasilje izazvano njegovom nacionalnom pripadnošću. Razlog/razlozi zbog kojih je on bio pretučen su obelodanjeni kasnije. Do nasilja je verovatno došlo, ali ne izvan osnovane sumnje, u znak osvete zbog ubistva njihovog kolege iz jedinice ROSU. On je izjavio da je mislio da su ga vozili u vozilu marke Toyota, u kojem je jedan policajac bio vozač, a drugi suvozač, dok su druga dvojica sedela pored njega sa obe strane na zadnjem sedištu. Osobe koje su sedele na zadnjem sedištu bile su osobe koje su ga udarale. Suvozač ga je udario po glavi, dok su ga druga dvojica udarala po bubrezima i po vratu. On je bio udaran pesnicama. On je izjavio da su se policajci često smenjivali i da je u prvom momentu on bio ošamaren, a da su ga u drugom momentu pitali da li je on osoba koja je ubila njihovog kolegu. Nakon toga je druga osoba, koju on nije mogao da prepozna, ušla u vozilo.

On je prepoznao G. K. u prethodnom postupku. On je takođe identifikovao J. R. tokom prethodnog postupka, međutim, tokom glavnog pretresa on nije prepoznao njega kao policajca koji ga je udario. On je izjavio da su počeli da ga tuku kada je vozilo počelo da se kreće. U tom vozilu su bila četvorica policajaca, on misli da nije bio udaren od strane vozača ali je rekao da je dobio udarce od druge dvojice policajaca. Sud je utvrdio da su se u vozilu nalazili

J. R., I. R., Z. S. i V. K. koji je bio vozač. On je izjavio da je dobio udarce od suvozača i dvojice policajaca koji su sedeli sa njim. Tokom glavnog pretresa on nije prepoznao nijednog od njih. Sud ne može prihvatiti tvrdnju da su Z. S., I. R. i J. R. odgovorni za prebijanje M. J. van svake sumnje. Bez ikakve sumnje je dokazano da je G. K. udario M. J. Ova situacija se dogodila dok je M. J. sedeo u vozilu. Nakon toga su se zamenili policajci koji su bili u vozilu (V. K., Z. S., I. R. i J. R.). On je izjavio da su ga dva policajca pretukla dok se vozilo kretalo (strana 16, 16/12/2014 zapisnik sa glavnog pretresa) što je u suprotnosti sa onim što je on rekao ranije (strana 14-15, 16/12/2014 zapisnik sa glavnog pretresa, prvi pasus) gde je on govorio o trojici policajaca koji su ga udarali (dvojica koja su sedela pored njega i suvozač). Iako nije nemoguće da osoba koja sedi na mestu suvozača udari osobu koja sedi na zadnjem sedištu, fizički je to veoma teško. Sud je svestan da se Marko Jakovljević nalazio u veoma stresnoj situaciji i da je automatski mogao da stekne utisak da ga udara svaki policajac koji je bio u vozilu. Iako je proveo najmanje 20 minuta sa Z. S., I. R., J. R. i V. K. u veoma maloj kabini vozila marke Toyota Land cruiser, on nije mogao da ih identifikuje putem video linka. On je savršeno identifikovao samo G. K. Iz gore navedenih razloga sud se veoma kritički odnosi na deo njegove izjave o prebijanju u vozilu i smatra da nije dokazano da su I. R., Z. S., J. R. i V. K. pretukli M. J. u vozilu.

Zbog toga što on pred sudom nije identifikovao više ljudi osim G. K., Sud ne može pripisati mnoga agresivna dela učinjena protiv M. J. nikome drugom osim G. K. On je izjavio da je u kombiju bio udaran šakama i pesnicama. Kada su stigli do suda on je odveden gore. On je bio prvi tamo, a nakon toga je odveden do toaleta da popije malo vode. Druga osoba koja je otišla u toalet bio je D. V. Kada je izašao iz toaleta prošaputao je da je u toaletu bio maltretiran i udaren.

Kada je u pitanju D. V., dokazano je da je on bio pretučen od strane drugih policajaca koji ne pripadaju jedinici ROSU, u stanici policije 07. januara 2013 godine. Ti policajci koji nisu iz jedinice ROSU su ga udarili u međunožje dok je ležao na podu i psovali su mu Srpsku majku. Razlog zbog kojeg je on bio pretučen, prema njegovoj izjavi, bio je taj što je kupovao brojanice za svoju majku i sestru. Evidentno je da su ti napadi bili sprovedeni od strane policajaca koji nisu bili u timu ROSU i da su ti napadi rezultirali ozbiljnim povredama, zbog kojih je on mokrio krv. Iz tog razloga ovaj brutalan čin počinjen u stanici policije ne može biti pripisan G. K. i N. D. koji još uvek nisu bili prisutni na licu mesta. Međutim, oni su bili policajci iz jedinice ROSU koji su pretukli D. V. u toaletu Suda za prekršaje, jer ih je on prepoznao. G. K. i N. D. napali su telo koje je već bilo povređeno i stoga sud ne može utvrditi da su te povrede bile uzrokovane od strane G. K. i N. D.

M. P. je evidentno bio maltretiran manje od ostalih. To maltretiranje je teško moglo biti pripisano bilo kome. On je izjavio da su, dok su ga oficiri Rosu sprovodili iz Pritvorskog centra u Prištini do kombija, nasuprot jedni drugima na stepeništu stajali policajci. Kada je ušao u vozilo bio je vezan sigurnosnim pojaseom od strane policajca, i da ga je taj policajac udario dva ili tri puta u vrat. Onda je on čuo njih kako kažu da su oni "Tigrovi iz Vukovara" ili "Arkanovi Tigrovi". Kada ga je policajac vezao u kombiju udario ga je dva ili tri puta po vratu i po ustima. Onda je on takođe čuo repetiranje pištolja i automatske puške i čuo je Albansku muziku i prepoznao je da su

se stihovi odnosili na Drenicu. Kada je doveden u sud nije više bio udaren. Dok su ga vodili nagore u sudu bio je udaren na klupi koja se nalazila u hodniku suda i video je dislocirano rame D, V, . Nijedan policajac nije bio prepoznat kao osoba koja je tukla M, P, . On je takođe izjavio da su mu, kada su ga pripadnici jedinice ROSU izvodili iz ćelije, ruke bile stavljene na leđa i vezane plastičnim lisicama. Nakon toga je sproveden ka hodniku i kada su došli do stepeništa povelili su ga gore. Kada je došao do prvih stepenika neko ga je udario u stomak i on nije mogao da diše. S obzirom da mu je glava bila pognuta, nije mogao da vidi. Na stepeništu je zadobio veliki broj udaraca nanetih rukama i nogama.

Slično ostalim oštećenim stranama, D, T, je izjavio da je verovatno bio udaran rukama i nogama dok su ga sprovodili od policijske ćelije do vozila i dok su ga vodili uz stepenice bio je udaren u stomak i šutnut. Kada su došli do stepeništa oni su počeli da ga udaraju po leđima, nogama i lobanju. On je izjavio da se ne seća da li je bio udaran rukama i nogama. Pored toga, on se ne seća tačnog broja udaraca ali je siguran da je dobio udarce u lice zbog toga što ga je bolelo nos. Kada je doveden do kombija video je da su skoro svi bili tamo. B, D, i Z, su sigurno bili tamo. U kombiju je on bio grubo gurnut i smešten u sedište i vezan pojasom. Nakon toga su ga oni udarali po glavi i tražili su od njega da kaže da je Kosovo Republika, isto se dogodilo i drugima. Kada je pokušao da podigne ruke dobio je još udaraca. Onda je on opisao situaciju u kojoj je bio B, M, , govoreći sledeće "B, je sedeo na svom sedištu i oni su povukli sigurnosni pojas, počeli su da ga udaraju i da ga šutiraju i tražili su od njega da kaže da je Kosovo Republika". Takođe je utvrđena činjenica da su oni prislonili oružje na njegovo koleno i da su pokušali da ga nateraju da kaže da je Kosovo Republika. On je rekao da je mogao da vidi lica policajaca u kombiju, ali kasnije on nije mogao da ih identifikuje u sudnici putem video linka.

B, M, je izjavio da je on bio u ćeliji pritvorskog centra zajedno sa D, T, . On je uzeo svoje lične stvari od policajca u pritvorskom centru. On je bio stavljen da sedi na stolici i od njega je zatraženo da stoji pred zidom. On je bio brutalno vezan lisicama a nakon toga mu je postavljeno pitanje da li je čuo za ROSU? Kada je odgovorio da jeste, oni su mu rekli "Sada ćeš da vidiš ROSU". On je prepoznao da su oni imali crne uniforme, vatreno oružje, raznovrsnu radio opremu, noževe i puške. On je izguran iz sobe u hodnik i oni su počeli da ga vuku na levu stranu ka vratima sa rešetkama. Kada se približio vratima sa metalnim rešetkama, video je stepenište na kojem su policajci stajali na obema stranama. Kako je zakoračio na stepenište počeo je da zadobija udarce od policajca koji je bio iza njega i on ga je držao pognutog i oni su se polako kretali kroz špalir. On je dobio udarce u stomak. Pokušao je da prođe kroz ovu liniju policajaca što je pre moguće da ne bi bio udaren. Na vrhu stepeništa bila su četvorica policajaca koja su ga čekala i on je zadobio dodatne udarce u stomak, grudi i rame. Nakon toga je bio gurnut i ubačen u plavi kombi.

On je bio uveden u kombi do mesta koje je bilo izolovano, a nakon toga je bio pretučen. U tom momentu on nije mogao da vidi lica policajaca, stoga ta dela ne mogu biti pripisana nikome. On je zadobio veliki broj udaraca i pokušavao je da se zaštiti što je moguće više. On je čuo puno psovki, ali one nisu bile uperene protiv njega lično. Te psovke su bile izgovorene na Srpskom jeziku. U prednjem delu vozila bila su dva sedišta, jedno za vozača a drugo za suvozača. U kombiju mu je jedan policajac stavio pojas oko vrata i počeo da ga davi, on nije mogao da diše ali to nije trajalo dugo. Onda mu je na Srpskom postavljeno pitanje da li zna da peva. Teško je pripisati ta dela G, K, pošto je to mogao da bude bilo ko. Vozač je ušao u kombi i

onda su oni krenuli ka Sudu za prekršaje. Muzika je bila glasna i na Albanskom jeziku. U stihovima je bila pomenuta Drenica. Policajac koji je bio sa njegove desne strane počeo je da ga udara čizmama po stomaku i leđima. Policajac ga je pitao gde živi, na šta je on odgovorio da živi u Leposaviću, ali kada ga je pitao da li se to mesto nalazi u nezavisnom Kosovu on nije odgovorio. Pitanje mu je bilo postavljeno na Srpskom jeziku.

Kasnije je on prepoznao S. A. kao vozača koji je zaustavio vozilo i prislonio pištolj uz njegovo levo koleno. On je takođe postavio pitanje koje su postavljale njegove kolege ("Da li je Kosovo Republika?"), ali je on odbio da odgovori. Nakon toga je njegovo kolega koji je sedeo sa njegove desne strane rekao nešto poput 'mos', što znači nemoj, a onda se on okrenuo ka volanu. Nakon toga mu je policajac prislonio pušku uz glavu, a onda su obojica počela da ga tuku, i on veruje da ga je takođe udarao i vozač. U takvoj situaciji teško je reći ko je bila druga osoba koja ga je tukla, ali on je prepoznao G. K., i S. A. kao počinioce. On je prepoznao S. A. kao osobu koja mu je prislonila pištolj na koleno. Stoga su dela G. K. i S. A. bila počinjena u saizvršilaštvu. On je takođe prepoznao G. K. kao osobu koja ga je ponižavala u kombiju. Iz policijskog izveštaja je evidentno da su se u vozilu marke Mercedes, sa tablicama XXX nalazili S. A., N. D. i G. K. Stoga je teško pripisati sva dela samo G. K. Sa druge strane, N. D. je u sudnici identifikovan od strane B. M. kao policajac koji je pokušao da ga udari i on misli da je on ušao u toalet kada je D. V. bio zlostavljan. Međutim, nije ispravno pripisati G. K. sva dela koja su bila opisana od strane B. M. Sa druge strane, Sud može utvrditi, izvan svake sumnje, da je N. D. bio veoma agresivan prema B. M. na stepenicama. On je takođe opisao da je bio primoran da klekne. Ovo delo teško može biti pripisano G. K. ili N. D. Kasnije je on govorio o policajcima koji su počeli da ga šutiraju čizmama (vidi stranu 20). Međutim, teško je utvrditi i biti siguran ko su bili drugi policajci, koji su šutirali B. M. dok se vozilo kretalo ka Sudu. Logično je da N. D. može biti jedan od počinilaca ali, sa druge strane, G. K. ne može biti isključen van svake sumnje, čak šta više ta dela nisu pripisana N. D. u momentu prepoznavanja. Stoga to delo ne može biti pripisano G. K. ili N. D.

6. Pravna kvalifikacija

Sud je utvrdio da su G. K. i ostali optuženi bili policajci Jedinice za specijalne operacije Kosovske policije, odnosno ROSU. Oni su vršili svoje dužnosti i bili su službena lica kao što definiše KZK u članu 120, stav 2. Dakle, oni su bili službena lica, kao što je propisano u krivičnom delu zlostavljanja prilikom vršenja službene dužnosti i javnog ovlašćenja, suprotno članu 198 KZK. Član 198, stav 1, definiše krivično delo zlostavljanja tokom vršenja službene dužnosti ili javnog ovlašćenja na sledeći način: "Službeno lice koje, zloupotrebom svoje pozicije ili ovlašćenja, loše postupa, zastrašuje ili teško vređa dostojanstvo drugog lica, kazniće se kaznom zatvora do tri (3) godine."

Sud smatra da je šamaranje i udaranje pritvorenika sa liscama na rukama definitivno prevazišlo položaj i ovlašćenja službenog lica jer takvo šamaranje, udaranje, šutiranje i premlaćivanje, vređa dostojanstvo druge osobe, zastrašuje ih i maltretira ih. Sud je svestan da nema potrebe za

bilo kakvom dubljom povredom fizičkog ili psihičkog integriteta oštećenog. Iz tog razloga, sud je okvalifikovao sve radnje svih okrivljenih kao zlostavljanje tokom vršenja službene dužnosti i javnog ovlašćenja protivno članu 198. stav 1. KZK.

Istovremeno je sud okvalifikovao radnje napada protivno članu 187 stav 1 ili stav 2, u zavisnosti od samog optuženog i konkretne situacije. Prema stavu 1 člana 187 KZK, "Ko god namerno primenjuje silu na drugo lice bez pristanka te osobe, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do tri (3) godine." Treba napomenuti da je pristanak osobe apsolutni kriterijum za takvu kvalifikaciju i nedostatak takvog pristanka je vidljiv iz dokaznog postupka, tj. niko nije hteo da bude tučen, zlostavljan, šutiran ili da bude ošamaren. Sud je mišljenja da svaki fizički uticaj na tela oštećenih, uključujući i obične šamare, se može smatrati upotrebom sile. U albanskoj i srpskoj verziji zakona postoji šira definicija onoga što se može smatrati 'silom', na primer, hipnotisanje i sl. Međutim, zakonodavac je imao nameru da spreči neželjeni fizički uticaj na telo i da sačuva fizički integritet građana.

Stav 2. člana 187. govori o situacijama kada je krivično delo "počinjeno oružjem, opasnim instrumenta ili drugim predmetom kojim mogu da se prouzrokuju teške telesne povrede ili ozbiljno oštećenje zdravlja". Definicija "opasnih instrumenata" može se naći u stavu 32 člana 120 KZK, kao "svaki predmet napravljen ili upotrebljen da se nanese telesna povreda licu ili da se zapreti da će se prouzrokovati povrede osobi". Iz video snimaka i iz izjava svedoka, sud je uvideo da su optuženi nosili čizme koje po pravilu nose vojne snage. Kada obučeni ljudi nose takve čizme (a optuženi su obučeni ljudi), po mišljenju suda, one se mogu smatrati opasnim instrumentima, jer nasuprot bosim nogama kojima se nanose udarci u sportovima kao što su džudo i karate, šutiranjem čizmama se mogu izazvati ozbiljne telesne povrede (vidi član 120, stav 32). Međutim, sud je takođe utvrdio da nije svaki napad izveden šutiranjem čizmama, stoga nisu svi postupci optuženih kvalifikovani kao napad izvršen oružjem (čizmama) suprotno članu 187. stavovi 1. i 2. U situaciji koja je opisana u dispozitivu, u delu vezanim za G. V. , u članu 3 koji se može nazvati "napad na B.M. ' takođe je dokazano da je oružje korišćeno.....

Sud je zaključio da krivično delo napada faktički ne sadrži delo zlostavljanja tokom vršenja službene dužnosti ili javnog ovlašćenja. Društveni interes ili cilj koji je zaštićen krivičnim delom napada se razlikuje od društvenog interesa koji je zaštićen krivičnim delom zlostavljanja tokom vršenja službene dužnosti ili javnog ovlašćenja. Zabrana napada štiti telo i život, a zabrana zlostavljanja tokom vršenja službene dužnosti ili javnog ovlašćenja štiti prava građana kao što je opisano u poglavlju 17. KZK. Iz navedenih razloga, sud je mišljenja da ova dva krivična dela mogu da koegzistiraju i da biti izvršena jednim postupkom, jer se mogu smatrati za dva krivična dela u sticaju koja mogu biti izvršena istovremeno jednim postupkom. Mora se napomenuti da definicija zlostavljanja tokom vršenja službene dužnosti ili javnog ovlašćenja pokriva različite specifikacije delovanja.

Prvo, izvršilac treba da bude javna ličnost, drugo, definicija zlostavljanja je mnogo šira i ovo krivično delo se može takođe izvršiti ne samo silom, kao u slučaju napada suprotno članu 187 KZK. Krivično delo zlostavljanja u vršenju službene dužnosti ili javnog ovlašćenja se može izvršiti i usmeno, kao što je usmeno zastrašivanje, što nije slučaj sa napadom. Stoga je sud

odlučio da su ova dva krivična dela koegzistirala i da su izvršena jednim postupkom i da činjenično jedno delo ne sadrži drugo. Neke od radnji opisanih u optužnici se takođe mogu okvalifikovati kao krivično delo pretnje suprotno članu 185 stav 1 KZK, ali nije se svaka radnja u optužnici stavljala na teret kao pretnja. Sud smatra da su krivično delo pretnje izvršili S. A. i G. K. protiv B. M. . Takva pretnja je izvršena upotrebom oružja, kao što je dokazano.

Saizvršilaštvo, kao što je opisano i kao što se navodi u optužnici nije dokazano "automatski" za sve optužene, tako da je sud bio obavezan da utvrdi iz konkretnih radnji i konkretnih dokaza, uključujući izjave svedoka, da li je je krivično delo izvršeno u saučesništvu ili ne. Stoga sud uočava saizvršilaštvo samo u radnjama protiv B. M. i D. V. , a saizvršioци su G. K. , S. A. i N. D. . U radnjama G. K. sud uočava četiri (4) radnje kojima je počinio krivična dela zlostavljanja tokom vršenja službene dužnosti ili javnog ovlašćenja, napada i pretnje. Sud, kako je rečeno, je svestan da su ova tri krivična dela počinjena jednom radnjom, što znači istovremeno, i zato ih treba smatrati za krivična dela u sticaju. Sud ima isti stav prema krivičnim delima koja su izvršili S. S. i S. A. . Iako se radnja(e) S. A. može kvalifikovati kao napad, on nije optužen za napad i stoga sud nije okvalifikovao njegove radnje kao krivično delo napada.

6.1 Saizvršilaštvo

Sud je utvrdio u dokaznom postupku da su svi optuženi bili prisutni na licu mesta u sklopu njihovog radnog mesta. Njihova dužnost je bila da budu tamo. Kontakt između optuženih i oštećenih se zasniva na činjenici da je tim optuženih (tim 3) izvršavao svoje službene zadatke prilikom pratnje oštećenih iz prištinskog Pritvornog centra do Suda za prekršaje.

Tačke 1-4 optužnice (u delu pod nazivom "trčanje kroz špalir" kako ga je nazvao tužilac) opisuje četiri (4) krivična dela koja su navodno izvršena u saizvršilaštvu. Ova krivična dela su navodno izvršena tokom pratnje oštećenih iz prištinskog Pritvornog centra do vozila u dvorištu i dok su oštećeni zauzimali mesta u vozilima. Tačke 11 i 12 opisuju dva (2) krivična dela počinjena u saizvršilaštvu. Ova krivična dela su navodno izvršena tokom prevoza pritvorenika iz prištinskog Pritvornog centra do Suda za prekršaje. Kao što je opisano u dispozitivu presude, sud je identifikovao, na osnovu iskaza svedoka, konkretne počinioce konkretnih dela. Krivična odgovornost neidentifikovanih policajaca je izvedena od strane tužioca na osnovu principa saizvršilaštva. Sud se ne slaže sa takvim mišljenjem. Samo prisustvo na mestu zločina, jer je policajac izvršavao svoju dužnost se ne može smatrati "..... uzajamnim izvršenjem krivičnih dela učešćem u izvršenju krivičnog dela ... ili davanjem značajnog doprinosa" (po članu 31. KZK). "Policajci koji nisu identifikovani su bili na mestu zločina sa namerom da pruže policijsku pratnju i svi drugi razlozi nisu dokazani. Krivična dela su imala karakteristike radnji koje su predstavljale prekoračenje normalnih službenih zadataka izvršenih tokom obavljanja dužnosti.

Premlaćivanje je počelo od trenutka kada su oštećeni/pritvorenici bili praćeni od Pritvornog centra u Prištini do vozila. Tačan broj policajaca - optuženih koji su učestvovali u ovom zlostavljanju nije dovoljno dokazan jer je svaki oštećeni dao različitu procenu broja. Kao rezultat toga, sudu je nejasno ko su bili posmatrači među optuženima u fazi "trčanje kroz špalir", a ko su bili stvarni učesnici ovoga. Takvo saznanje je potrebno kako bi se procenilo učešće optuženih u kasnijoj fazi koja je nazvana "vožnja okrivljenih do Suda za prekršaje". Neispravno je zaključiti da postoji indirektna namera da se učestvuje u krivičnim delima iz samog prisustva na mestu zločina.

Međunarodna pravna teorija, naročito kad su u pitanju ratni zločini, koristi udruženi poduhvat kao *terminus technicus* kada su saizvršioци odgovorni za žrtve ili posledice počinjene od strane drugih članova grupe. Usvajanjem ovog pristupa svi članovi tima ne treba da budu odgovorni samo za počinjena krivična dela, navedena u optužnici kao navodni incident "prolazak kroz špalir", već i za druge sledeće – navodne epizode. Teškoća u vezi sa situacijom koja je opisana od strane tužioca kao "prolazak kroz špalir" (tačke 1, 2, 3 i 4) je da se svedoci koji su opisali situaciju suštinski razlikuju po pitanju njihovog opisa broja policajaca koji su stajali na stepenicama i koji su ih tukli. Iz tog razloga Sud ne može, van svake sumnje, reći da su svi policajci bili prisutni na mestu zločina u fazi nazvanoj "prolazak kroz špalir" od strane tužioca. Takva situacija, kako je bila opisana od strane nekoliko svedoka, može dovesti Sud do primene pretpostavke da je svaka osoba koja se nalazila na mestu zločina, za vreme "prolaska kroz špalir" osoba koja je svojevolumno pružila svoj doprinos kolegama koje su koristile nasilje protiv oštećenih strana. Zbog toga što je svih jedanaest (11) okrivljenih lica bilo u tom momentu prisutno na mestu zločina nije dokazano, sud nije doneo zaključak da je samo prisustvo na mestu zločina izjednačeno učestvovanju u izvršavanju krivičnih dela opisanih u optužnici.

Završna reč tužioca sadrži pravnu konstrukciju da optuženi koji nisu učestvovali u konkretnom zlostavljanju, prebijanju, itd, i koji nisu identifikovani od strane oštećenih, su krivično odgovorni za nepreduzimanje radnji protiv svojih kolega zbog kršenja pravila time što nisu zaštili živote optuženih. Međutim, optužnica sadrži opis krivičnih dela i ovi činjenični navodi su izvršeni radnjama, a ne propustima. Ovi činjenični opisi su od ključnog značaja za identitet krivičnih dela. Okrivljeni nisu optuženi za krivična dela koja su počinili propustom i ovi opisi nisu izmenjeni ili prošireni od strane tužioca (videti optužnicu i član 360 stav 1 ZKP).

7. Kazne i oslobađajući deo presude

7.1 Kazne

Sud je izrekao kazne na osnovu činjeničnih nalaza koji su definisani u dispozitivu presude.

Neophodno je reći da krivična dela imaju karakteristike produženih krivičnih dela kako je propisano članom 81 stav 1 KZK. Albanska i srpska verzija KZK, sadrže negativnu definiciju produženog krivičnog dela (tj. ono što se ne može smatrati produženim krivičnim delom). Međutim, isti elementi se ne pominju u engleskoj verziji (iz člana 81 stav 2, engleska verzija)... "Krivična dela počinjena protiv ličnosti se mogu smatrati produženim krivičnim delom samo ako su izvršena nad istom osobom". Verzije na albanskom i srpskom ne koriste termin ličnost, već lice (persona/lice). Iz tog razloga se u ovom slučaju ne može koristiti kazna za produžena krivična dela, iako je takva kazna mnogo blaža, stoga je sud izrekao kaznu za jedno ili dva krivična dela, umesto za devet (npr: *G. K.*). Sud je uveren da takva vrsta greške u albanskoj i srpskoj verziji Krivičnog zakona, koji preovlađuju, ne ide u korist optuženih i iz tih razloga, sud je u postupku izricanja kazne prihvatio činjenicu da su krivična dela koja su počinili okrivljeni praktično izvršena kao produžena dela i izrečene kazne odražavaju ovu činjenicu.

Sud je morao da izrekne konkretnu kaznu za svako konkretno krivično delo kao što je propisano članom 80. KZK. U slučaju *G. K.*, sud je izrekao kaznu za četiri (4) krivična dela zlostavljanja u vršenju službene dužnosti ili javnog ovlašćenja, u suprotnosti sa članom 198. stav 1, za dva krivična dela napada u suprotnosti sa članom 187. stav 1, i dva krivična dela napada suprotno članu 187. stav 2. i jedno krivično delo pretnje suprotno članu 185. stav 1 u vezi sa stavom 5. KZK. Čak i da se krivično delo može smatrati produženim krivičnim delom, sud je svestan da bi se kazna u ovom slučaju izrekla za tri krivična dela izvršena kao produžena krivična dela, i to za krivično delo zlostavljanja tokom vršenja službene dužnosti ili javnog ovlašćenja suprotno članu 198 stav 1 KZK, za krivično delo napada suprotno članu 187 stav 1 i 2 i za krivično delo pretnje suprotno članu 185.

Na osnovu člana 80. stav 2, podstav 2.3, jedinstvena kazna ne može biti veća od osam (8) godina. U slučaju *G. K.* potrebno je napomenuti da je on izvršio krivična dela protiv četvorice oštećenih (*M.S., B.M., I.P. i D.V.*), koristio je nasilje, (*B.M., D.V.* su šutirani vojnim čizmama u osetljive delove ljudskog tela) i on je zloupotrebio ograničene pokretne sposobnosti osoba vezanih liscama. Sud nije ocenio kao otežavajuću okolnost činjenicu da je *G. K.* izvršio ova krivična dela kao pripadnik Kosovske policije, jedinice ROSU. Ova otežavajuća okolnost je već pokrivena zakonskom definicijom krivičnog dela zlostavljanja u vršenju službene dužnosti ili javnog ovlašćenja protivno članu 198 stav 1 KZK. Njegov angažman kao pripadnik Kosovske policije zahteva dopunsku kaznu u skladu sa članom 65 stav 1 Krivičnog zakona Kosova.

Sud ima u vidu kao otežavajuću okolnost za krivična dela koja je počinio *G. K.*, u skladu sa članom 74, stav 2 i 2.2.1 KZK, da je on puno učestvovao u izvršenim krivičnim

delima (tj. da je počinio najviše akte nasilja). Sud je takođe kao otežavajuću okolnost u skladu sa članom 74 stav 2.2.6, upotrebio to da su žrtve bile bespomoćne.

Nije dokazano van razumne sumnje da su ova krivična dela počinjena protiv žrtava zbog njihove etničke pripadnosti. Iz tog razloga, ova otežavajuća okolnost nije korišćena od strane suda. Na isti način nije dokazano da je okrivljeni prouzrokovao povrede oštećenih. Kao olakšavajuću okolnost sud vidi činjenice da **G. K.** nije osuđivan niti da je bio u sukobu sa zakonom, da je on otac troje dece, da je cenjen od strane svojih kolega i pretpostavljenih na radnom mestu i da se na vrlo dobar način ponašao tokom suđenja.

Sud je izrekao kaznu zatvora, jer sud nije smatrao da bi alternativna kazna odražavala težinu radnji **G. K.** Uz kaznu od jedne (1) i po godine, sud očekuje rehabilitaciju **G. K.**, ali istovremeno je potrebno i ograničavanje njegove slobode. Sud očekuje da će **G. K.** razumeti prirodu krivičnih dela koja je izvršio i opasnost i negativne efekte ovakvih radnji po žrtve i društvo. Sud je takođe izrekao dopunsku kaznu zabrane vršenja javne funkcije i službe tokom dve (2) godine. Sud nije ignorisao obrazovnu reabilitacionu funkciju kazne i očekuje da će **G. K.** nastaviti normalan život nakon kazne.

Sud je izrekao kaznu u slučaju **S. S.** za četiri (4) krivična dela, dva (2) krivična dela zlostavljanja tokom vršenja službene dužnosti ili javnog ovlašćenja suprotno članu 198 stav 1 i dva (2) krivična dela napada u suprotnosti sa članom 187 stav 1 KZK. U slučaju **S. S.**, sud je kao olakšavajuće okolnosti uvideo to da nije prethodno osuđivan i da nije prethodno bio u sukobu sa zakonom, da je oženjen i porodičan čovek i da je visoko cenjen na radnom mestu, kao i to da se ponašao na veoma dobar način tokom suđenja. Razlozi zašto nisu utvrđene otežavajuće okolnosti u slučaju **S. S.** su isti kao u slučaju **G. K.** U slučaju **S. S.**, on je bio vođa tima, tako da je imao veću odgovornost, ali sa druge strane, visok stepen nasilja nije dokazan na istom nivou, stepenu i intenzitetu kao u slučaju **G. K.** U slučaju **S. S.**, sud i dalje veruje u rehabilitaciju i jedinstvena uslovna kazna od dve (2) godine sa rokom provere od (3) godine ispunjava ovaj uslov u dovoljnoj meri, ali takav propust u izvršenju javnih funkcija zaslužuje kaznu zabrane vršenja javne funkcije ili **javnog ovlašćenja** tokom tri (3) godine. Sud je svestan da tokom tri godine, **S. S.** neće obavljati nikakvu javnu funkciju. Tokom tog vremena, **S. S.** će imati priliku da razmisli o svojim prethodnim radnjama i da će moći bolje da razume prave vrednosti i svrhu javne službe.

S. A. U njegovom slučaju postoji jedno krivično delo zlostavljanja u vršenju službene dužnosti ili javnog ovlašćenja, u skladu sa članom 198 stav 1 i jedno krivično delo pretnje suprotno članu 185 stav 4 u vezi sa stavom 1. Sud je odlučio da izrekne jedinstvenu kaznu koja odražava činjenicu da je **S. A.** počinio dva krivična dela jednim postupkom, i da je koristio oružje. Iako njegove dokazane krivične radnje opisane u dispozitivu

imaju karakter krivičnog dela napada, S. A. nije optužen za krivično delo napada i iz tog razloga sud nije hteo da izlazi van okvira optužnice i da kvalifikuje njegov radnje kao napad. Sud očekuje od uslovne kazne od jedne (1) godine i šest (6) meeseci, sa periodom provere od dve (2) godine, da će S. A. razmisliti o svojim postupcima i da će se uzdržati od nošenja bilo kakvog oružja dok traje period provere. Apsolutno je neophodno izreći kaznu zabrane vršenja javne funkcije i javne službe iu slučaju S. A. . U slučaju S. A. , sud je kao olakšavajuće okolnosti uvideo to da ranije nije osuđivan i da nije bio u sukobu sa zakonom, da je otac jednog deteta i da je veoma cenjen na radnom mestu, kao i to da se ponašao na vrlo dobar način tokom suđenja.

N. D. je osuđen za dva (2) krivična dela zlostavljanja u vršenju službene dužnosti i javnog ovlašćenja suprotno članu 198 stav 1, i za dva (2) krivična dela za napad u suprotnosti sa članom 187 stav 2. Krivično delo protiv Darka Vlasaja je imalo veoma nasilan karakter, ali treba napomenuti da ga je učinio u saizvršilaštvu sa G. K. , i iako njegova odgovornost treba da se razmatra na istom nivou kao i odgovornost G. K. , povrede koje su nanete D. V. se ne mogu pripisati G. K. ili/i N. D. jer to nije dokazano. (D. V. su već tukli drugi pripadnici Kosovske policije u policijskoj stanici u Prištini). Kao otežavajuća okolnost može se smatrati činjenica da prebijanje nekoga ko je već tučen i za koga je počinitelj znao da je već pretučen, zaslužuje strog odgovor. S druge strane, u slučaju N. D. , izricanje zatvorske kazne je prestrogo, a sud je uveren da će uslovna kazna u njegovom slučaju mnogo efikasnije doprineti društvu. Sud je bio više usredsređen na izricanje kazne zabrane vršenja javne funkcije ili službe tokom tri (3) godine, a takva kazna je izrečena do propisanog maksimuma. Kao olakšavajuće okolnosti, sud je našao da optuženi nije ranije osuđivan, da je on otac jednog deteta, da ima dobre rezultate na poslu i da se dobro ponašao tokom suđenja.

U slučaju N. Z. , sud mora da napomene da se N. Z. ponašao tokom celog suđenja disciplinovano i dostojanstveno, i da on nije ranije osuđivan. On takođe nije ranije imao probleme na poslu. Sud takođe smatra da je N. Z. jednom radnjom izvršio dva krivična dela, odnosno napad suprotno članu 187 stav 1 KZK i zlostavljanje prilikom vršenja službene dužnosti i javnog ovlašćenja i zbog toga je sud izrekao blažu jedinstvenu kaznu od jedne (1) godina, uslovno na dve godine. Dopunska kazna zabrane vršenja javne funkcije ili službe je bila apsolutno neophodna. Kao olakšavajuća okolnost, mora se napomenuti da je N. Z. oženjen i porodičan čovek, da nije ranije osuđivan i da nije ranije bio u sukobu sa zakonom. Takođe, mora se napomenuti da je počinio krivično delo samo protiv I. P. i da je nivo nasilja koje je potrebno bio na donjem kraju skale.

I. R. je osuđen za dva krivična dela počinjena jednom radnjom protiv Bojana Milajevića. Sud je morao da izrekne jedinstvenu kaznu od jedne (1) godine, sa periodom provere od dve (2) godine, očekujući od takve kazne da će I. R. porazmisliti o svojim budućim radnjama i da neće učestvovati u bilo kakvim nasilnim aktivnostima. Sud je takođe izrekao (2) godine zabrane vršenja javne službe i funkcije. U slučaju I. R. , sud je

kao olakšavajuće okolnosti video to da nije ranije osuđivan, da je otac dvoje dece, da ranije nije bio u sukobu sa zakonom, da se visoko ceni na radnom mestu i da se ponašao veoma dobro tokom suđenja.

Mora da se napomenuti da sud smatra da je stub kazne u svim slučajevima izricanje dopunskih kazni zabrane vršenja javne uprave javnih funkcija. (Fusnota u pasusu 65, zabrana može biti od 1-5 godina, nakon odsluženja kazna zatvora i od 1-3 godina, ako je učinilac kažnjen novčanom kaznom ili uslovnom kaznom.) Sud je svestan da svi počinioци nisu ranije osuđivani i da će izrečene kazni imati snažan uticaj na njihove živote. Iz tih razloga, sud odlučio da izrekne uslovne kazne, ali zarad zaštite društva, sud smatra da je kazna zabrane vršenja javnih ovlašćenja neophodna. Međutim, u slučaju G.К., sud je smatrao da dopunska kazna i uslovna zatvorska kazna nisu dovoljne zbog posebne težine njegovih krivičnih radnji. Kao što je pomenuto u delu presude koji se odnosi na objašnjenje kazne G.К., i svih kazni izrečenih osuđenima, sud nije utvrdio da su krivična dela počinjena zbog etničke pripadnosti oštećenih. Sud takođe smatra da ako krivično delo obuhvata posebnu okolnost i takva okolnost je bitan element krivičnog dela (na primer, zlostavljanje u vršenju službene dužnosti ili javnog ovlašćenja) ova posebna okolnost (tj. službena dužnost) se ne može koristiti kao otežavajuća okolnost.

7.2 Oslobađajući deo presude

Princip saizvršilaštva se ne može primeniti na sve optužene koji su navodno bili prisutni na mestu zločina. U suštini, ako optuženi nije prepoznat od strane žrtve/oštećene strane, kao osoba koja je učestvovala u njihovom zlostavljanju, to se mora smatrati nedostatkom dokaza. Sud takođe veoma pažljivo posmatra činjenicu da se učešće optuženog u konkretnom premlaćivanju može zaključiti iz posrednih dokaza, ali svi takvi zaključci mogu biti logički osporavani i takvi zaključci nisu prevazišli prepreku van svake razumne sumnje. U optužnici je krivično delo podeljeno u 19 tačaka i šest (6) poglavlja. Poglavlje broj 1, ("trčanje kroz špalir" (od tačke 1 do 4)) pokriva radnje protiv svih oštećenih, a prema navodima optužnice te radnje su počinjena od strane svih jedanaest (11) optuženih. Princip, na kome tužilac zasniva ovu zakonsku konstrukciju, je princip saizvršilaštva. U ovoj fazi, kada su optuženi bili dovođeni iz prijemnog odeljenja Pritvornog centra u Prištini do vozila, samo su neki od optuženih prepoznati van razumne sumnje kao počinioци radnji za koje su optuženi.

Nijedan od optuženih se ne može prepoznati u delu kada su optuženi trčali uz stepenice, broj okrivljenih nije tačan i postoje razlike u iskazima svedoka. Počinioци su detaljnije identifikovani u vozilima koja su parkirani na parkingu i tokom putovanja do Suda za prekršaje. Mora se napomenuti da neki tačke optužnice pokrivaju isti vremenski okvir, na primer, "trčanje kroz

špalir" obuhvata radnje koje su opisane pod tačkama pod nazivom "vožnja od Pritvornog centra u Prištini do Suda za prekršaje". Krivična dela koja su pripisana G. K., pokrivaju tačke 1, 2, 3, 5, 7, 8, 9, 13, 17, 18 i 19 optužnice. Za tačku 4 optužnice, G. K. je oslobođen jer nije dokazano da su žrtve bile ranjive žrtve, kao što je definisano u članu 120 stav 37 KZK. Iz tog razloga, svi optuženi koji su optuženi po toj tački treba da budu oslobođeni. Isto obrazloženje se može primeniti na G. K. u vezi sa tačkama 10, 14 i 19. Član 120 stav 37 KZK iscrpno definiše "ranjivu žrtvu" kao ... "dete, fizički ili mentalno hendikepiranu osoba, osobu boluje od umanjene sposobnosti, trudnicu ili porodičnog partnera". Nijedan od ovih elemenata nije dokazan tokom glavnog pretresa.

Što se tiče S. S. isti argument se može koristiti za tačke 4 i 16. U slučaju tačke 11, sud je utvrdio da nema dokaza da je S. S. zlostavljao I. P., M. P., D. S. i/ili I. S. u fazi transporta, u Mercedesu sa registarskim brojem Police 288-01. S. S. je proglašen krivim za premlaćivanje, i "cigansko šamaranje" I. P., jer se takva radnja dogodila kada je premeštan sa prijemnog odeljenja do vozila.

Što se tiče S. A., za tačku 4 se može iskoristiti isti argument kao u vezi sa pitanjem ranjive žrtve, dakle S. A. nije kriv po tačkama 1, 2 i 3, jer on nije bio identifikovan kao neko ko je tukao neke od žrtava. On je proglašen krivim po tačkama 5 i 6 optužnice. Tačke 5 i 6 ne pokrivaju radnje koje se podvedene po tačkama 1, 2, 3 i 4.

N. D. je oslobođen po tačkama 1, 2 i 3, jer njegovo učešće nije dokazano. On nije bio identifikovan kao neko ko je doprineo toj radnji u toj fazi tj. "trčanje kroz špalir". Međutim, krivična dela koja mu se pripisuju se nalaze u tačkama 5, 17 i 18. Isto obrazloženje u vezi sa pitanjem "ranjive žrtve" je korišćeno u vezi sa tačkama 4 i 19.

Oslobađanje N. Z. po tački 4 se zasniva na istom zaključku kao u slučaju G. K., N. D. i S. A. kao što pomenuto u ranijem tekstu. On je proglašen krivim za delo iz tačaka 1 i 2. Nije dokazano da je počinio krivično delo oružjem, opasnim instrumentom ili drugim predmetom kojim se mogu prouzrokovati teške telesne povrede ili ozbiljno oštećenje zdravlja kao što je propisano u članu 187 stav 2 KZK. Odnosno, nije dokazano da je zlostavljanje koje je on izvršio uključivalo i šutiranje vojnim čizmama. Zato je oslobođen tačke 3 optužnice.

Isto obrazloženje u vezi sa pitanjem definicije ranjive žrtve kao što je navedeno u ranijem tekstu se može iskoristiti u slučaju I. R. za oslobađanje po tački 4. U vezi sa tačkom 12, I. R. je oslobođen zbog nedostatka dokaza. Nije dokazano da je počinio krivično delo oružjem, opasnim instrumentom ili drugim predmetom kojim se mogu prouzrokovati teške telesne povrede ili ozbiljno oštećenje zdravlja kao što je propisano u članu 187 stav 2 KZK. Odnosno, nije dokazano da je zlostavljanje koje je on izvršio uključivalo i šutiranje vojnim čizmama. Zato je oslobođen tačke 3 optužnice.

U slučaju N. 5H., Xh. H., V. K. i S. 3., oni nisu identifikovani u procesu identifikacije u sudnici niti ispred tužioca.

Slučaj J. R. je drugačiji. On nije identifikovan u sudnici putem video-konferencijske veze. Njega je identifikovao M. 3. u nizu crno-belih fotografija tokom saslušanja u prethodnom postupku koje je obavio tužilac bez prisustva branioca.

Sud nije bio zadovoljan identifikacijom koja je obavljena samo u pretpretresnoj fazi i takva identifikacija nije dovoljna za sud, posebno kada je proces identifikacije obavljen samo preko fotografija i taj niz fotografija je sadržao samo pripadnike ROSU policije, a ne i nepoznata lica. Takođe treba napomenuti da je ova identifikacija preko niza fotografija, u skladu sa članom 120, sastavni deo saslušanja koje je tužilac vodio u prethodnom postupku. Kasnije je branilac imao priliku da ospori M. 3. postavljajući pitanja na glavnom pretresu, ali je ishod postupka identifikacije sprovedenog tokom glavnog pretresa bio u suprotnosti sa postupkom identifikacije izvršenim tokom pretpretresnog saslušanja, iako su uslovi za prepoznavanje na glavnom pretresu bili mnogo bolji usled video veze sa normalnim kompjuterskim TV ekranom u boji koji se nalazio na strani oštećenih. Opis koji je dao M. 3. takođe može da odgovara drugim članovima ROSU tima koji su bili na mestu zločina.

Niko od oštećenih nije podneo zahtev za nadoknadu štete.

8. Troškovi postupka

Shodno članu 450. ZKP, okrivljeni koji su osuđeni će platiti troškove postupka. Osuđeni okrivljeni G. K., S. S., S. A., N. D., N. 7., i I. R. su dužni da plate troškove krivičnog postupka u iznosu od 300 evra ponaosob.

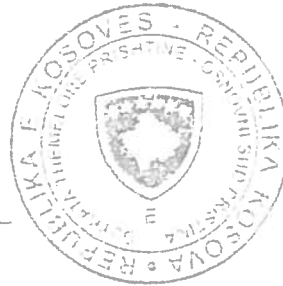
Okrivljeni koji su oslobođeni optužbi nisu dužni da plate troškove.

OSNOVNI SUD U PRIŠTINI

dana 18. novembra 2015; predmet: PKR 1098/13

predsednik veća

Vladimir Mikula

zapisničar

Dea Dedi

Pouka o pravnom leku:

Ovlašćena lica mogu uložiti žalbu u pisanoj formi na ovu presudu preko Osnovnog suda u Prištini Apelacionim sudu u roku od petnaest (15) dana od dana uručenja potpuno obrazložene presude, u skladu sa članom 380. stav 1. ZKP.